

RANNIKON PUOLUSTAJA

Meripuolustuksen ammatti- ja jäsenlehti

nro 3/2023

Teemana

Kehittyvä asevelvollisuus meripuolustuksessa

Varusmiehet
miinasodassa
s. 27

Tulevien
rannikkojoukkoukseen
miekkajuhla s. 32

Rannikkoukseeri-
yhdistyksen jäsenmatka
Englantiin s. 40

IMAGE SOFT

Underwater surveillance technology

Vedenalaisen valvonnin järjestelmät

- Merialueiden valvonta
- Satamaturvallisuus
- Merenalaisten rakenteiden ja kaapeleiden puolustus

Rannikopuolustuksen ja merenkulun simulaattorit

- Sukellusvenetorjunnan simulaattorit
- Sertifioidut merenkulun koulutukset
- Operaatioiden suunnittelu ja uhkien torjunta
- Tulenjohton harjoittelusimulaattorit

www.imagesoft.fi

Kehittyvä asevelvollisuus meripuolustuksessa

Meripuolustuksen perustana on asevelvollisuus, ja juuri siksi tämän lehden teema on ajankohtainen ja tärkeä. Ajankohtainen se on siksi, että asevelvollisten osaaminen, soveltuvuus ja halukkuus eri koulutuksiin otetaan entistä paremmin huomioon. Tavoiteltavaa on se, että vapaaehtoisen asepalveluksen suorittavien naisten lukumäärä kasvaa jatkossa. Toisaalta asevelvollisuuden tarkastelu on ajankohtaista myös siksi, että liittoutumisen myötä tarkasteltavaksi tulee, miten varusmiehet ja reserviläiset osallistuvat eri tehtäviin.

Jatkuvalle kehitymiselle on erinomainen perusta, koska meillä on toimiva asevelvollisuusjärjestelmä, jota on uudistettu pitkäjänteisesti ja harkitusti. Esimerkkejä asevelvollisten monipuolisista tehtävistä merellä ja rannikolla on luettavissa kaikissa lehden teema-artikkeleissa, joita ovat kirjoittaneet Rannikkolaivaston, Rannikkoprikaatin, Uudenmaan prikaatin sekä Merisotakoulun asiantuntijat – kiitos heille kaikille!

Reserviläiset ovat erityisen keskeinen osa tätä kokonaisuutta. Heidän käyttöä valmiuden kannalta tärkeissä tehtävissä laajennetaan, ja reserviläisten osaamista tulee hyödyntää joustavasti kaikissa vastuullisissa tehtävissä. Merivoimien reserviupseerikoulutuksen nykytilaa sekä kehittyvää aliupseerikoulutusta kuvataan kahdessa artikkelissa.

Meripuolustuksen tukena Maanpuolustuskoulutusyhdistyksellä on tärkeä rooli tuke-
massa kehitystä – yhdistys tarjoaa sekä koulutusmahdollisuuksia että kouluttajia. MPK:n Meripuolustuspiirin toimintaa kuvaavaa artikkeli käsittelee tä-

tä aihetta. Rannikkoprikaatin artikkeli reservin koulutuksesta sisältää ajantasaisen katsauksen käytännön tekemisestä.

Kirjallisuuteen liittyvän haastattelun muodossa suuntaamme katseen myös menneeseen, missä käsittelemme sotien jälkeistä aikaa. Tuolloin varusmiehiä tarvittiin Suomen kannalta tärkeässä ja vaarallisessa palveluksessa, kun Itämereltä raivattiin sinitte laskettuja merimiinoja. Huomattavaa on se, että asevelvollisten palvelusturvallisuus on kehittynyt valtavasti vuosikymmenien aikana.

Aloittaessani vuonna 2021 päätoimittajana palautin mieleeni ajatuksen: ”Si vis pacem, para bellum” - eli jos haluat rauhaa, varaudu sotaan. Ajattelen niin, että asevelvollisuus on tämän ajattelun ilmentymä. Kiitän lukijoita – on ollut etuoikeus toimia Rannikon Puolustajan päätoimittajana, ja toivotan parhainta menestystä komentaja Juha-Antero Puistolalle tässä hienossa tehtävässä.

Toivotan lukijoille antoisia luhetkiä ja turvallista syksyä, ■

Mikko Laakkonen
Päätoimittaja

Kertausharjoitukset Uudenmaan Prikaatissa.

Teema

Kehittyvä asevelvollisuus meripuolustuksessa

7	Varusmiespalvelus Rannikkolaivastossa ja merelliset reserviläisten tehtävät	Juho Ronumäki
12	Reservin koulutus nosteessa Rannikkoprikaatissa	Kari Laaksonen
14	Varusmiesten johtajakoulutus Rannikkoprikaatissa – Uudet tuulet puhaltavat	Jusa Väistö
18	Repetitionsövningar i Nylands brigad	Walter Londen
20	Merivoimien reserviupseerikoulutus Merisotakoulussa	Roope Hertsi
23	Vapaaehtoinen maanpuolustus tarjoaa monipuolista koulutusta kaikille	Petri Pääkkönen
27	Varusmiehet miinasodassa	Mikko Laakkonen

Vakiot

Pääkirjoitus	3
Yhteinen julkaisumme	86
Tapahtumakalenteri	87

Kirjallisuus

Rauha on välitila	30
Tehtävä Laatokalla	31

RANNIKKOSOTILASKOTIYHDISTYS

s. 58

Historia

Matkoja Boforsin tehtaille (osa 2)	47
Miessaaren linnakkeen kello	50

Kuulumisia

Rannikkoupseeriyhdistys	51
Meriupseeriyhdistys	52
Sininen Reservi	54
Rannikkosotilaskotiyhdistys	58
Hangon Rannikkopatteriston Perinneyhdistys	64
Turun Rannikkotykistörykmentin perinneyhdistys	67

s. 32

OVE ENQVIST

Tapahtumat

Tulevien rannikkojoukkouppseerien (90. MEK JA 107. KADK) miekkajuhla	32
Operaatio SEAWARRIOR 2023	34
Panssarilaivojen muistolaatta talvi- ja jatko- sodan ankkuri paikalle Långnäs in satamaan	37
Rannikkoupseeriyhdistyksen jäsenmatka Englantiin 27.-30.4.2023	40
Ruotsinsalmessa raikui taas	44

ESA AITTKALLO

s. 76

Turun Laivastokilta	68
Turun Rannikkotykistökiilta	70
Kotkan Rannikkopatteriston Perinneyhdistys	72
Rannikkojääkärikiilta ja Rannikkojääkäripataljoonan Perinneyhdistys	76

RANNIKON PUOLUSTAJA

Meripuolustuksen ammatti- ja jäsenlehti

Päätoimittaja

Mikko Laakkonen
mikko.laakkonen@mil.fi
Kaikki sähköiset aineistot
pyydetään lähettämään
osoitteeseen:
toimitus@rannikonpuolustaja.fi

Toimitus

Toimitussihteeri
Seppo Alanko
toimitus@rannikonpuolustaja.fi
Markus Malila
markus.malila@mil.fi
Ove Enqvist, historia ja kirjallisuus
enqvist@oktanet.fi

Toimitusneuvosto

Timo Junttila,
toimitusneuvoston puheenjohtaja
Auvo Viita-aho,
kustantajan, RUY:n puheenjohtaja
Mikko Laakkonen, lehden
päätoimittaja (kokouksen sihteeri)
Jukka Anteroinen,
MERIV:n esikuntapäällikkö
Kalle Kaján, Suomenlahden
aliupseerit ry:n pj
Jyri Kopare, UUDPR:n komentaja
Mika Kuutti, SINRES ry
Marko Laaksonen, RPR:n komentaja
Elina Laiho, MPHL:n puheenjohtaja
Patrik Lillqvist, RLAIV:n komentaja
Tuomo Mero, MERISK:n johtaja
Johanna Pakola,
RTPY:n puheenjohtaja
Tatu Vartiainen,
RTOU ry:n puheenjohtaja

Lehden kotisivut

www.rannikonpuolustaja.fi

Toimituksen osoite (postitettavat aineistot)

Seppo Alanko
Tmi Rimmunkantaja
Vuoriharjuntie 40 | 17, 02330 Espoo

Tilauhinnat vuodelle 2023

Yksittäiset kestotilaajat 24 euroa/
vuosikerta. Yleishyödyllisten
yhteisöjen jäsentilaukset
10 euroa/vuosikerta.

Osoitteenmuutokset ja tilaukset

Jarmo Valtimo
Metsäkannaksentie 32
10940 Hanko
040 564 7695
jarmo.valtimo@rannikonpuolustaja.fi

Kirjapaino

Grano Oy, Vaasa

Ilmoitusmyynti

Juha Halminen
050 5922 722
juha.halminen@mediaosasto.fi

Julkaisija

Rannikkoupseeriyhdistys RUY ry
Aikakausmedia ry:n jäsen

Kansi

Vuodesta 2020 alkaen Rannikko-
prikaatin vapaaehtoiset tapahtu-
mat ja osallistujien määrä on
kaksinkertaistunut aiempaan
verrattuna.

66. vuosikerta • 3/2023

RANNIKON PUOLUSTAJA 4/2023 ilmestyy viikolla 50.

Teemana: Ajankohtaista meripuolustuksen operaatiotaidosta ja taktiikasta

Lehden aineistopäivä on 20.10.2023 mennessä. Tekstit mieluiten rtf-
tekstiedostoina (muutkin formaatit käyvät) sähköpostilla. Kuva-aineisto
paperi-, dia-, tai digikuvina (tiff-, eps- tai jpg). Digikuvien minimiresoluutio
on 300 dpi käytettävissä koossaan. Paperikuvia ei palauteta. Muusta me-
nettelystä on sovittava erikseen päätoimittajan kanssa.

MLI Pyhärannan henkilöstö ja heidän ulkomaalaiset vieraansa kylmäaltistuksessa maaliskuussa 2023 Rannikkolaivaston Lumiukko23-talvitoimintaharjoituksessa.

Juho Ronumäki

Komentajakapteeni Juho Ronumäki, Koulutuspäällikkö, Rannikkolaivaston esikunta

Varusmiespalvelus Rannikkolaivastossa

ja merelliset reserviläisten tehtävät

Rannikkolaivasto on laivastovalmiusyhtymä, joka ylläpitää korkeaa valmiutta alueellisen koskemattomuuden turvaamiseen, meriliikenteen suojaamiseen ja merellisen hyökkäysten torjuntaan sekä kouluttaa sodanajan joukkoja merivoimille. Merellisiä suorituskykyjä käytetään muiden viranomaisten tukemiseen ja tarvittaessa kansainvälisiin kriisinhallintatehtäviin. Tarjoamme asevelvollisille vaativia ja monipuolisia tehtäviä erilaisissa toimintaympäristöissä merellä ja rannikolla.

Reserviläinen harjoittelemassa raivaussukellustehtävää.

Rannikkolaivastossa palvelevat asevelvolliset ovat merkittävä osa valmiusyhtymän valmiuden ylläpittoa jo normaaliolojen aikana. Varusmiesten palvelus alkaa Rannikkoprikaatin toimeenpanemalla alokasjaksolla, jonka aikana valitaan koulutushaara. Alokasjakson jälkeen varusmiehemme siirtyvät koulutushaarajaksolle Pansion tukikohtaan.

Varusmieskoulutus laivastojoukoissa

Viisi viikkoa kestäväällä koulutushaarajaksolla toteutetaan

matruusin perus- ja jatkokurssit, laivakokkikurssi ja syvennetään suojausmiehen koulutusta. Pääpaino yhteisesti annettavassa koulutuksessa on suojauspalvelukoulutuksessa ja miehistön perustaitojen osaamisessa.

Miehistötehtävissä palvelevat siirtyvät aluspalvelukseen edellisen saapumiserän miehistön kotiutuessa ja siinä yhteydessä koulutus eriytetään eri palvelusaloihin, joita ovat kansi- ja koneala. Koulutus jatkuu toimi- ja erikoisaloittain osana aluksen miehistöä, normaaliolojen valmiuden tahdittamana.

Laivastojoukoissa varusmiehille koulutettavia erikoisaloja ovat keskus-, viesti-merenkulku-, talous-, kone-, sähkö- ja taisteluvälinealat.

Johtajakoulutukseen valittavat jatkavat opintojaan keskitetysti Pansiossa Laivastoaliupseerikurssilla seitsemän viikkoa kestävä AU1-jakson ajan. Tämän jälkeen aliupseerioppilaat siirtyvät aluksille ja heille määrätään koulutettava erikoisala. Reserviupseerikoulutukseen valitut siirtyvät samassa yhteydessä Merisotakouluun Merivoimien Reserviupseerikurssille.

Alusten täydentämistä merellä harjoitellaan myös pimeällä, kuva Aurora23-harjoituksesta.

Varusmieskoulutus rannikojoukoissa

Rannikojoukkojen, kuusi viikkoa kestäväällä, koulutushaaraksolla toimeenpannaan muun muassa sotilaspoliisin peruskurssi. Koulutushaarakson aikana, edellisen sotilaspoliisimiehistön kotiutuessa, miehistö siirtyy toimeenpanemaan tukikohdan vartiotehtäviä. Koulutus syventyy palveluksen aikana vartiopalvelun rytmittäessä palvelusaikaa.

Johtajakoulutukseen valitut sotilaspoliisit siirtyvät aliupseerikoulutukseen Rannikkoprikaa-

tiin, jossa valitaan Maavoimien reserviupseerikurssille lähetettävät oppilaat. Johtajakoulutetut palaavat johtajakaudelle Rannikkolaivastoon palveluksensa loppuajaksi.

Rannikkolaivastossa palvelee myös tukikohdan tukitehtävissä muun muassa lääkin-
tämiehiä ja -aliupseereita, sotilaskuljettajia, valokuvausmiehiä, graafikoita ja huoltopalvelumiehiä.

Reservin koulutus

Kansainvälisen vallitsevan tilanteen johdosta reservin kou-

lutuksen merkitys on korostunut myös Rannikkolaivastossa. Olemme lisänneet vapaaehtoisia harjoituksia toimintasuunnitelmaamme kuluneelle vuodelle. Kyseiset vapaaehtoiset harjoitukset ovat vähentäneet kertausharjoitusten aloittamisen kitkaa ja näin ollen sekä alusympäristössä että maasto-olosuhteissa järjestetyt kertausharjoitukset ovat tehostuneet.

Rannikkolaivastossa on otettu käyttöön asteittain reservin kouluttajat kertaus- ja vapaaehtoisissa harjoituksissa. Tämä on antanut myös reservi-

Reserviläinen lennättämässä droonia MRUAS-koulutuksessa huhtikuussa 2023.

läisille lisäinnostusta osallistua paremmat edellytykset jatkosijoittamiseen. Kertausharjoitusharjoituksiin ja on luonut heille

ten painopiste on alusten, tukikohdan suojauksen ja johtoportaiden reservin koulutuksessa.

Rannikkolaivastolla on kaksi erityyppistä maakuntajoukkoa, miinanraivaukseen painottuva *Sääksi* ja suojaamistehtäviin keskittyvä *Rankka*. Nämä joukot toimivat aktiivisesti ja omaavat korkean ammattitaidon, sekä ovat erittäin sitoutuneita kotimaan puolustamiseen. Maakuntajoukkojen toimintaa ohjaavat 4. Miinantorjuntalaivue Sääksen osalta ja 8. Huoltolaivue Rankan osalta.

Kehittyvä laivastokoulutus

Rannikkolaivastossa on käynnissä asevelvollisten laivastokoulutuksen kehittämisprojek-

AT-Marine Oy

Palveluksessa maalla ja merellä

Navigointi- ja kommunikointilaitteet	Konehuone-laitteet	Integroidut palo- ja kaasuilmoitinjärjestelmät	Poistumisopasteet, turva- ja yhdistelmävalot	Säiliömittaus- ja lastausvarret teollisuudelle	Erikoiselektronikka puolustusvoimille
--------------------------------------	--------------------	--	--	--	---------------------------------------

KONGSBERG

atmarine.fi

Laivakokki työssään.

ti, jossa päämääränä on laivastojoukkojen asevelvollisten koulutuksen tehostaminen ja toimintatapojen vakiominen. Kehittämistyössä huomioidaan Laivue 2020 asettamat tarpeet koulutuksen kehittämiseksi ja hyödyntäen asevelvollisten resurssit ja koulutustausta.

Osana laivastokoulutuksen kehittämisprojektia asevelvollisille laaditaan muun muassa asevelvollisten tehtäväkohtaiset osaamistavoitteet alusluokittain ja erikoisaloittain varusmiesten koulutusjaksotteluun

sitoen. Osaamis- ja tehtäväpolkuja selkeytetään ja syvennetään reservin koulutuksessa. Tavoitteena on, että uudistus toteutetaan vaiheittain ja olisi täysimääräisesti toimeenpantu vuoden 2026 kuluessa.

Laivakokkien kouluttamisessa Rannikkolaivasto on aloittanut yhteistyön Raision seudun koulutuskuntayhtymän (RASEKO) kanssa. RASEKO tarjoaa varusmiespalvelusta suorittavien laivakokkien koulutusta varten opetuskeittiötilat ja mahdollistaa heille halutessaan Ravintola-

ja cateringalan perustutkinnon yhden osan (60op Laivatalouspalvelut) suorittamisen varusmiespalveluksen aikana. Tämä yhteistyö on saanut positiivisen vastaanoton varusmiesten keskuudessa ja oppilaitosyhteistyö on tuonut myös suunnitelmia jatkosta. Yhteistyöllä on mahdollista kehittää laivastojoukkojen varusmieskoulutuksen laatua myös muiden erikoisalojen osalta. Tämä koskee laivastojoukoissa ainakin tietoliikenne-, sähkö-, ja konealanopiskelijoita, tai sellaiseksi haluavia henkilöitä. ■

Kesällä 2022 Rannikkoprikaatin vapaaehtoiset reserviläiset harjoittelivat yhteistoimintaa United States Marine Corps (USMC) kanssa.

Kari Laaksonen

Ylipursimies Kari Laaksonen, Koulutusala, Rannikkoprikaatin esikunta

Reservin koulutus nosteessa Rannikkoprikaatissa

Uusi normisto vapaaehtoisesta maanpuolustuksesta otettiin käyttöön vuoden 2020 alussa. Niin kuin nyt tiedämme, tuo vuosi ei ollut uusille toimintamalleille kaikkein otollisin. Tuohon aikaan työnsä joukko-osastoissa aloittivat myös uudet VMP-henkilöt, kun lakia ja normeja uudistettiin.

Matkan alku oli hyvinkin haasteellinen, ja ei voi sanoa, että vuodet tuosta ajankohdasta eteenpäin olisivat paljoakaan helpomaksi muuttuneet. Organisaatio on kuitenkin kehittynyt, ja Rannikkoprikaatin vapaaehtoinen toiminta on tällä hetkellä muuttunut melko vakioiduksi.

Koronavirus aiheutti keväällä 2020 Uudenmaan sulun ja merkittäviä rajoituksia koko yhteiskunnassa. Kaksi vuotta kestäneet eritasoiset rajoitustoimenpiteet estivät reserviläisten kouluttamisen paikoin useiksi kuukausiksi; kertausharjoituksia, vapaaehtoisia harjoituksia ja kurseja peruttiin. Rannikkoprikaatin osalta sopeuduttiin vallitsevaan tilanteeseen, ja saimme toteutettua suurimman osan tapahtumista. Toki vaikutusta tapahtumien kokoon ja järjestämiseen vallitsevalla tilanteella oli, ja iso osa harjoituksista järjestettiin varuskunnan ulkopuolella tai muuten pienemmissä ryhmissä.

Venäjän hyökättyä Ukrainaan vuoden 2022 helmikuun lopussa, oli mediassa uutisointia suomalaisten reservistä eroamisbuumista; uutisotsikot huusivat satojen asevelvollisten eronneen reservistä. Vastapainoksi suomalaiset aktivoituivat vapaaehtoiseen reserviläistoitintaan tuhansittain ja tuhansittain, kun Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen (MPK) kurssit täyttyivät toistuvasti pitkin kevättä ja kesää, vaikka kurssien maksimikokoa ja lukumääriä kasvatettiin jopa moninkertai-

seksi. Myös Rannikkoprikaatiin oli tulossa uusia vapaaehtoisia kouluttautumaan ja liittymään aktiivireserviläisiksi, kirjaimellisesti jopa suoraan varuskunnan portille ilmoittautuen – pyytämättä ja kysymättä. Molempien organisaatioiden oli siis vastattava tähän huutoon.

Vuoden 2022 loppupuolella jo vakiintuneista Maakuntajoukoistamme perustettiin Reservin Valmiuosasto (RVOS) jonka tehtäviin kuuluu Rannikkoprikaatin poikkeusolojen organisaation tukeminen omalta osaltaan. Uusi nimi kuvaa osaston tärkeyttä aiempaa paremmin ja korostaa tämän vapaaehtoisen joukon roolia kaaderiperusteisen joukon rinnalla.

Rannikkoprikaatin vapaaehtoinen reserviläistoiminta nojautuu reserviläisten omaan aktiivisuuteen ja motivaatioon; tarjolla on Merivoimien monipuolisinta ja aktiivisinta toimintaa, mutta mikään ei onnistuisi ilman reserviläisten omaa halua kouluttautua, kouluttaa ja johtaa oman vapaa-aikansa kustannuksella, haastavissa olosuhteissa ja oman mukavuusalueensa ulkopuolella. Emme ikinä voi kiittää tarpeeksi vapaaehtoisia toimijoitamme, jotka tekevät äärettömän tärkeä-

tä työtä niin Rannikkoprikaatin kuin koko Merivoimien sotilaalliselle valmiudelle.

Kaikessa toiminnassa ei kuitenkaan riitä vain motivaatio ja halu, sillä valmiuden kannalta merkittävässä roolissa ovat myös osaaminen, ammattitaito ja toimintakyky. Miten Rannikkoprikaatin reserviläiset sitten pärjäävät? ERINOMAISESTI – viimeisimpänä osoituksena tästä on elokuussa 2022 järjestetty yhteisharjoitus amerikkalaisten ammattisotilaiden kanssa. USMC:n 22. Marine Expeditionary Unit harjoitteli noin kahden viikon ajan Rannikkoprikaatin reserviläisten ja valmiusyksikön sekä Uudenmaan Prikaatin valmiusyksikön kanssa maalla, merellä ja ilmassa. Ainahan isäntävaltiota tulee kehua ja ylistää sotilaspiireissä, mutta aito yllättyneisyys ja tyytyväisyys Yhdysvaltalaisten kollegoiden ilmeissä kertoi paljon. Suomalainen reserviläinen pärjää tarvittaessa myös ammattilaisen rinnalla hyvin, ja nyt kokemusten perusteella paikoin jopa paremmin, kotikentällään. Aika näyttää, miten Rannikkoprikaatin vapaaehtoiset asetetaan seisomaan nyttemmin liittolaismaiden rinnalla. ■

**MAST
SYSTEM**

Positiivinen usko tulevaan mahdollisti raskaan johtamisharjoituksen suorittamisen ja se on mahdollistanut myös johtajien

Jusa Väistö

Kapteeniluutnantti Jusa Väistö, Johtaja- ja kouluttajakoulutusvastaava, Rannikkoprikaatin esikunta

Varusmiesten johtajakoulutus

– Uudet tuulet puhaltavat

Rannikkoprikaati on koko olemassaolonsa ajan kouluttanut reserviin johtajia rannikon, saariston ja merellisen toimintaympäristön haastavissa olosuhteissa. Kuitenkin pysyäksemme ajan hermolla ja kyetäksemme vastaamaan rannikkotaisteluihin erikoistuneen Merivoimien valmiusjoukko-osaston asettamiin johtajien osaamisvaatimuksiin, oli aika viedä varusmiesten johtaja- ja kouluttajakoulutusta prikaatissa eteenpäin. Vastauksena kehittämistarpeelle oli Rannikkoprikaatin esikunnasta johdettu, mutta perusyksiköiden tarpeet ja erityispiirteet huomioiva joukkotuotantoaliupseerikoulutus (JOTU-AUK).

Mistä lähdettiin?

Joukko-osastona Rannikkoprikaati on ennen vuotta 2023

antanut johtaja- ja kouluttajakoulutusta varusmiehille pääosin keskitetysti Aliupseerikou-

lussa. Koulussa opintosuuntia oli yhteensä kymmenen. Tämän lisäksi ennen vuotta 2023 Ran-

en koulutuskonseptin muutoksen Rannikkoprikaatissa.

JUSA VÄISTÖ / PUOLUSTUSVOIMAT

Rannikkoprikaatissa

nikkoprikaati hyödynsi muiden joukko-osastojen antamaa erityiskoulutusta esimerkiksi pioneeri-, huolto- ja kuljetusaliupseerien osalta AU1- ja AU2-jaksojen aikana. Tämä tarkoitti käytännössä sitä, että koulutuksen sisältö, painotukset ja rytmit tulivat tukevalta joukko-osastolta ja Rannikkoprikaati menetti jaksojen ajaksi kosketuksen kyseisiin varusmiehiin. Lisäksi Rannikkoprikaati koulutti ja kouluttaa edelleen Sukeltaja-

koulussa varusmiesjohtajia sekä henkilökuntaoppilaita taistelun ja raivaajasukeltajaopintosuunnilla Merivoimien reserviin.

Tavoitteet ja toteutus nyt

Vuoden 2023 alusta tapahtuneen muutoksen yhtenä tavoitteena oli keskittää varusmiesjohtajien johtajakauden koulutuksen lisäksi myös AU1- ja AU2-jaksojen koulutus kaikkien opintosuuntien osalta Rannikkoprikaatiin. Muutoksen myötä joukko-osas-

tossa koulutettiin saapumiserän 1/23 aliupseerikursilla yhteensä 18 opintosuuntaa ja niillä yhteensä 139 alikersanttia. Muutos mahdollisti tilanteen, jossa johtaja- ja kouluttajakoulutusta johdetaan keskitetysti prikaatin esikunnan koulutusosalta. Substanssiosaamisen painotukset määritetään kuitenkin koulutusta antavissa perusyksiköissä, joihin opintosuunnat ovat hallinnollisesti ja fyysisesti sidottu. Tällöin koulutushaaralle omistautuneen

Sisäisen motivaation kautta on mahdollisuus kehittyä johtajana ja saavuttaa tavoitteet muutoksessa.

PAULI VINE / PUOLUSTUSVOIMAT

perusyksikön päällikön ja kouluttavan henkilöstön ammattitaito on orgaaninen osa tulevien ja jo valmistuneiden varusmiesjohtajien arkea. Aiemmin, kun koulutus oli keskitetty Aliupseerikouluun, niin valmistunutta alikersanttia hyödyntävä perusyksikkö ei ollut välttämättä sitoutunut mitenkään aliupseerioppilassajan koulutukseen. Nykyään esimerkiksi sotilaspoliisilinjan osalta, tulevat aliupseerioppilaat ovat Sotilaspoliisikompanian päällikön alaisia koulutushaarajakolta ja aliupseerikurssin kautta aina johtajakauden päättymiseen asti.

Muutoksen jälkeisen saapumiserän 1/23 aliupseerikurssi rakentui varusmiesten johtaja- ja kouluttajakoulutusnormin

mukaisten opetusaiheiden, sotaharjoitusten ja Puolustusvoimien lippujuhlapäivän paraatin ympärille. Sotaharjoitusvuoroa aliuupseerioppilaille tuli noin 24. Osalle opintosuuntia harjoitusmäärä oli hieman suurempi perusyksiköiden tarpeista johtuen. Aliupseerikurssin runko-ohjelma oli pääsääntöisesti toimiva ja harjoitukset sijoittuivat ohjelmaan tasaisen nousujohteisesti. Tämän lisäksi perusyksiköt pääsivät kouluttamaan yhdessä ja erikseen omilla painotuksillaan koulutusohjelman mukaisia aiheita aliupseerioppilailleen niin sotaharjoituksissa kuin kurssin arjessa.

Kun Aliupseerikoulu lopetettiin perusyksikkönä Rannikoprikaatissa, tarvittiin koulut-

tajavoimaa lisää perusyksiköihin. Tähän liittyen Rannikoprikaatin henkilöstöosasto teki suuren työn. Ensinäkin Rannikoprikaatin esikuntaan luotiin koulutuslalle osastoupseerin tehtävä. Osastoupseerin pääasiallinen tehtävä on vastata Rannikoprikaatin johtaja- ja kouluttajakoulutuksesta koko varusmiehen johtajaksi kehittämisen ajan aina kurssilta kotiutumiseen. Toiseksi perusyksiköihin luotiin kahdesta neljään uutta tehtävää sen opintosuunnista riippuen. Edellisten lisäksi Aliupseerikoulun henkilöstö uudelleen sijoitettiin joko uusille perusyksiköihin tulleille paikoille tai täysin uusiin tehtäviin prikaatissa. Muutoksen jälkeisenä tavoitteena henkilöstön osalta oli

se, että jokaisella perusyksiköllä olisi linjanjohtajana sotatieteiden kandidaatti ja varajohtajana tai opintosuuntien johtajina kokeneita aliupseereita. Saapumiserän 1/23 aliupseerioppilaiden koulutus ei olisi toteutunut onnistuneesti pilotointisuorituksessa, jos toteutukseen ei olisi saatu näin sitoutunutta, innokasta ja ennen kaikkea ammattitaitoista henkilökuntaa.

Kaikkea ei tarvitse muuttaa

Reserviupseerien koulutuksen osalta Rannikkoprikaati on edelleen tiivisti sidoksissa Merisotakouluun sekä Maasotakoulun alaiseen Reserviupseerikouluun. Ja niin sen tulee olla, että siellä koulutus annetaan, missä osaa-

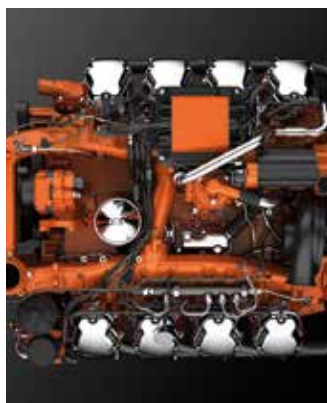
minen asuu. Reserviupseerien koulutuksen pitkät perinteet sekä osaaminen löytyvät kahdesta edellä mainitusta instituutiosta. Nykyään kuitenkin valmistuneiden upseerikokelaiden jatkokoulutuksen valvontaa toteutetaan samalla tavalla kuin valmistuneiden alikersanttien, eli prikaatin esikunnan koulutusosalta.

Muutoksen osalta koetaan, että Rannikkoprikaatista löytyvät parhaat edellytykset sekä ammattitaito antaa nykyaikainen koulutus tuleville ja nykyisille varusmiesjohtajille normaaliolojen johtamisen-, kouluttamisen sekä operatiivisten vastuutehtävien osalta. Uudessa koulutuskonseptissa myös Rannikkoprikaatin poikkeusolojen laa-

ja-alaisten tehtävien ja toimintaympäristön monimuotoisuuden asettamat haasteet johtajille on tunnistettu. Haasteet kyetään parhaiten torjumaan sillä, että sitoutamme tulevat johtajat omaan toiminta-alueeseensa sekä joukkoonsa heti koulutushaarakson ja aliupseerikurssin ensi askeleista lähtien. Tällöin myös heidän kouluttajansa ja mahdolliset poikkeusolojen esimiehet pääsevät kohtaamaan taistelijat melkein koko heidän varusmiespalveluksensa ajan.

Uusi koulutukselliset erityistarpeet huomioiva johtajakoulutus on meille toimiva ratkaisu, mutta tästä huolimatta paras Rannikkoprikaatille ei välttämättä ole paras kaikille. ■

SCANIA

LUOTETTAVA, TURVALLINEN.

Ajoneuvot

Timo Iltanen
+358 500 468 113
timo.iltanen@scania.fi

Meri- ja erillismoottorit

Kim Orden
+358 500 408 891
kim.orden@scania.fi

www.scania.fi

Walter Londen

Jägare Walter Londen, Fanbärarens redaktion, Beväringskommittén, Nylands brigad

Repetitionsövningar i Nylan

Nylands brigad tar ett par gånger om året emot ett antal reservister som har blivit beordrade till repetitionsövningar. Övningarna, som är obligatoriska enligt lag, bidrar till landets säkerhet.

Repetitionsövningar i Finland är en viktig del av varje värnpliktig reservists skyldighet.

Allt från uppbad och beväringstjänst till upprätthållandet av tjänstedugligheten samt repetitionsövningar är en del av värnplikten. De värnpliktiga placeras i sina krigstida enheter och får veta sin krigstida uppgift efter utförd beväringstjänst.

En viktig del av försvarsberedskapen i Finland är hur reservisternas kompetens upprätt-

hålls, då landets försvar är baserat på reservisternas färdigheter. För att upprätthålla färdigheterna efter beväringstjänsten har alltså Försvarsmakten rätt att beordra reservister på repetitionsövningar. Vid övningarna tränas reservisterna i deras krigstida uppgifter så de, vid behov av en allmän mobilisering, kan kallas till tjänst.

Olika typer av repetitionsövningar

Det finns olika slags repetitionsövningar, beroende på landets

säkerhetssituation och reservisternas egna intresse. Varje värnpliktig som hör till reserven kan beordras att delta i repetitionsövningar. Vanliga övningar baserar sig på värnpliktslagen och reservister är minst lika förpliktade att delta i dem som bland annat beväringstjänsten. Enligt puolustusvoimat.fi skickas en kallelse till en repetitionsövning minst tre månader innan övningen börjar, och deltagandet i beordrade övningar är alltså obligatoriskt. Som man-

ds brigad

skap är det mesta antalet repetitionsövningar man kan delta i 80 dygn, som specialmanskap, alltså manskap som tjänstgjort 255 eller 347 dygn på grund av specialuppgifter 150 dygn och som befäl 200 dygn. Puolustusvoimat.fi konstaterar också följande. "Repetitionsövningar upprätthåller de krigstida truppers prestationsförmåga och reservisternas färdigheter. Repetitionsövningar kan även användas för effektivisering av försvarsberedskapen."

Ifall landets säkerhetssituation kräver det kan republikens president kalla in reservister för att delta i repetitionsövningar, som äger rum tidigare än de van-

liga tre månaderna. Detta kallas "repetitionsövning av beredskapsskäl" och gör att den militära försvarsberedskapen kan höjas på kort varsel.

Vissa trupper inom Försvarsmakten kan användas för en så kallad "flexibel effektivisering av försvarsberedskapen". Detta innebär att du kan erbjudas ett samtyckesavtal som innebär att du, under tiden avtalet gäller, kan kallas till en repetitionsövning tidigare än de konstaterade tre månaderna. Att skriva under detta avtal skulle innebära att du blir en avtalsreservist. Det är inte möjligt att själv ansöka om att bli avtalsreservist, utan istället är det upp till ett truppförband inom Försvarsmakten eller Gränsbevakningsväsendet att föreslå denna möjlighet till reservister. Det kan till exempel ske vid en repetitionsövning, under beväringstjänsten eller genom en skild rekryteringsprocess.

En kallelse till en frivillig övning är också möjlig att få. Att du har fått en kallelse och inte ett beordrande betyder att du inte är skyldig att delta i övningen som du har kallats till. Enligt Försvarsmakten är detta en "möjlighet att utveckla dina militära färdigheter". Dessa frivilliga övningar sker oftast på veckoslut.

Repetitionsövningar vid Nylands brigad

Utbildningschef kommandörkapten **Juha Laukka** berättar att det varje år ordnas ungefär mellan fem och tio repetitionsövningar vid Nylands brigad, vil-

kas storlek varierar mycket. Det som man enligt Laukka eftertraktar, är en hel krigstida enhet eller stab som övar tillsammans. Det är oftast ca två hundra reservister som utbildas samtidigt men ifall flera enheter och staber deltar i en och samma reservistövning kan det vara mer än fem hundra reservister i samma övning.

Att ordna repetitionsövningar kan vara ett stort logistiskt arbete.

– Det största logistiska arbetet inför en repetitionsövning är att utrusta enheten med behövt material och fordon samt utbildna enhetens chaufförer. Innan en reservistenhet kan påbörja sin övning och avlägsna sig till övningsområdet har flera stamanställda deltagit i uppställandet av enheten. Efter en utförd övning ska allt material även vårdas och returneras, säger Laukka.

Laukka berättar även att repetitionsövningar också kräver utbildare, och eftersom det inte finns särskilda utbildare som bara tränar reservister, hjälper de militärer som är tillgängliga till med att utbilda reservisterna.

Repetitionsövningar är alltså en väsentlig del av försvarsmaktens beredskap och det finns ett antal olika sätt på vilka en reservist kan bli kallad till en övning. Ifall en reservist är ivrig att upprätthålla sina militära färdigheter finns det chanser att delta i mer övningar än hen är förpliktad till. ■

Artikeln är tidigare publicerad i tidningen Fanbäraren nr 2/23

Roope Hertsi

Kapteeniluutnantti Roope Hertsi, toimistopäällikkö, Opintoasiaintoimisto, Merisotakoulu

Merivoimien reserviupseerikoulutus Merisotakoulussa

Merisotakoululla on pitkät perinteet reserviupseerikoulutuksessa jo vuodesta 1930 alkaen. Pitkät perinteet eivät tarkoita luutumista paikoilleen vaan luovat luontevan pohjan kehitykselle ja kehittämislle, sekä muistuttavat reservin järjestelmämme tärkeydestä ja toimivuudesta.

Sotilaan juhla vaatii sujuukseen harjoittelua. MERIVRUK 183 harjoittelee Merivoimien vuosipäivän paraattia varten.

Nykyaikaisen johtajakoulutuksen tavoitteena on kouluttaa reserviupseerikursilla ammattitaitoinen ja yhteistoimintakykyinen reservin johtaja. Johtaja, joka johtaa joukkoa omalla esimerkillään ja saa tehtävän edellyttämän toiminnan syntymään joukon sisältä. Opiskelu toteutetaan pääosin edelleen vaativina kenttäopintoina ja käytän-

nön harjoittein, mutta opinnot sisältävät myös vaihtelevaa monimuoto-opetusta. Esimerkkinä monimuoto-opetuksesta voidaan mainita muun muassa ryhmätyöskentely, omatoiminen opiskelu sekä käänteinen luokahuone. Opiskelussa hyödynnetään myös Puolustusvoimien verkko-oppimisympäristöjä sekä simulaattorikoulutusta.

Nykymuotoinen Merivoi-

mien reserviupseerikurssi on Maavoimien reserviupseerikurssin tapaan neljäntoista viikon mittainen kokonaisuus. Kurssi järjestetään kahdesti vuodessa, kummankin saapumiserän koulutusrytmin mukaisesti. Kurssin oppilasvahvuus on saapumiserästä riippuen noin viisikymmentä henkilöä. Kurssin koulutus toteutetaan kahdella linjalla. Linjat ovat laivasto- sekä rannikkojoukkolinja, kummankin linjan jakautuessa edelleen kahteen opintosuuntaan.

Rannikkojoukkolinjan suoritaneet sijoitetaan pääasiallisesti Meritiedustelukompanian valvonta- tai tiedusteluryhmänjohtajan tehtäviin. Näin ollen linjalla koulutetaan henkilöstöä meritiedustelu- sekä merivalvontaopintosuunnilla. Merivalvontaopintosuunnalla annetaan osalle oppilaista muusta opintosuunnasta osittain eriytyvä koulutus myös rannikotutkalle.

Laivastolinja jakautuu merenkulku- sekä taistelukeskuspintosuuntiin. Merenkulkuopintosuunta antaa perusteet toimia Merivoimien aluksilla merenkullisissa tehtävissä, kuten aluksen ohjailijana sekä tutkamittaajana. Taistelukeskuspintosuunnan suorittaneet sijoittuvat muun muassa alusten taistelukeskuksen operaattorin tehtäviin.

Kurssin linja- ja opintosuuntajaosta huolimatta, vajaa puolet kurssin opetuksesta on koko kurssille yhteisiä opintoja. Nämä sisältävät muun muassa kurssilla annettavan johtaja- ja kouluttajakoulutuksen, toimintakykykoulutuksen sekä perusteet Merivoimien yleisestä taktiikasta ja jalkaväen taistelusta.

Kurssin läpivienti vaihtelee kurssittain vain vähän, johtuen lähinnä harjoitusten ajankohdistusta. Käytännössä läpivienti on viime vuosina vakiintunut seuraavanlaisiksi:

Rannikon vaativat olosuhteet tulivat tutuiksi MERIVRUK 182 johtamisharjoituksessa.

Meritiedusteluopintosuunta harjoittelee radioaseman perustamista.

Kurssin viikoilla 1-2 suoritetaan johtaja- ja kouluttajakoulutuksen opintoja, suojausharjoitus sekä ensimmäiset aselajio-pitunnit.

Viikkojen 3-8 aikana opinnot toteutetaan pääsääntöisesti linjakokoonpanoissa. Täl-

lä ajanjaksolla rannikkojoukko-linja osallistuu Merivoimien pääsotaharjoitukseen, laivastolinjan harjaantuessa sotilasmerenkulkuun niin teoriassa kuin käytännössäkin. Taistelukeskuspintosuunta suorittaa ajanjaksolla muun muassa alusharjoittelujakson.

Viikoilla 9–11 kurssilaiset opiskelevat perusteet Merivoimien taisteluosastoiden toiminnasta, sekä teoriaopintoina jalkaväkiryhmä- ja joukkue kokoonpanojen puolustustaistelun, vastustajan toiminta mukaan luettuna. Ajanjaksolla toteutetaan myös aselajio-pintoja ja näiden opintojen koulutöitä.

Viikoilla 12-14 kurssilla toteutetaan johtamisharjoitus, jossa mitataan johtaja- ja kouluttaja osaamista fyysisen rasituksen alaisena. Lisäksi viimeisiin viikkoihin sisältyy luonnollisesti

Merenkulkuopintosuunta väyläajoharjoittelussa.

myös kurssin järjestämä iltajuhla, kurssin päätöstilaisuus ylentämisineen ja todistusten jakoi-
neen, sekä tietysti palautteiden
kerääminen ja varuspalautukset.

Merivoimien reserviupseerikurssi on oppilasainekseltaan huippuluokkaa. Myös kurssin koulutuskäytänteet ja opetus-
sisällöt ovat hyvällä tasolla. Väitettä tukevat niin oppilaiden antama palaute kuin vastaanottavien joukko-osastojen huomiot ja kommentit. Kehittämismahdollisuuksia ja parantamisen varaa löytyy aina. Muuttuva turvallisuusympäristö uusine uhkaku-
vineen asettaa myös omia reservin johtajan kouluttamiseen. Ukrainan sota ja Pohjois-Atlantin puolustusliitto Natoon liittyminen eivät ole aiheuttaneet suurempia muutospaineita reserviupseerikurssin läpiviennille tai koulutussuunnitelmalle, vaan kokonaisuus on todettu sellaisenaan toimivaksi. Vaikka

muutos onkin tähän mennessä ollut läpiviennin suhteen ole-
mattonta, ovat edellä mainitut asiat luonnollisesti läsnä opetuksessa sekä keskusteluissa.

Merivoimien reserviupseerikurssi on tärkeä osa Merivoimien varusmieskoulutusta. Kurssi kasvattaa tulevia reservin johtajia, joilla on suuri vaikutus ensin varusmiespalveluksen aikana Me-

rivoimien joukkotuotantoon ja myöhemmin reservin osaamiseen, niin itsensä kuin kouluttamansa joukon osalta.

Merisotakoulu kiittää kaikkia Merivoimien reserviupseerikurssiin liittyviä yhteistyötoimijoita ja jatkaa kurssin kehittämistä yhteistyössä Merivoimien esikunnan sekä joukko-osastojen kanssa. ■

Merivalvontaa kiinteästä asemasta. Merivalvontaopintosuunta kevään pääsotaharjoituksessa.

Merivoimien tuki sotilaallisia valmiuksia palvelevassa koulutuksessa on erinomainen esimerkki kumppanuuden toteutumisesta.

Petri Pääkkönen

Piiripäällikkö, MPK Meripuolustuspiiri

Vapaaehtoinen maanpuolustus tarjoaa monipuolista koulutusta kaikille

Vuoden 2023 aikana Meripuolustuspiiri järjestää noin 260 tapahtumaa. Meripuolustuspiiri toimeenpanee kouluttajakoulutusta sekä muuta sotilaallisia valmiuksia palvelevaa perus-, jatko- ja erikoiskoulutusta (SOTVA) sekä Merivoimien kanssa sovitut, puolustusvoimien sotilaallisia valmiuksia palvelevat (PVSOTVA) kurssit. Samoin toteutetaan avoimeen maanpuolustukseen (AVOIN) kuuluvat nuorille, naisille ja muille ei asevelvollisille suunnattua tutustumis- tai tiedotus- ja valistustoimintaa, jossa osallistujille muodostetaan mm. käsitys varusmiespalveluksesta tai naisten vapaaehtoisesta asepalveluksesta sekä maanpuolustuksesta. Sen lisäksi vielä enimmäkseen merelliseen turvallisuuteen liittyvää, kaikille avointa, varautumis- ja turvallisuuskoulutusta (VARTU).

Maanpuolustuskoulutusyhdistys on Puolustusvoimien strateginen ja operatiivinen kumppani

Kumppanuuden painopiste on sotilaallisia valmiuksia palvelevan koulutuksen järjestämisessä reserviläisille Puolustusvoimien ohjaamalla tavalla. Tätä varten Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen (MPK) koulutusjärjestelmä on osa reservin koulutusjärjestelmää, johon kuuluvat MPK:n kurssien lisäksi Puolustusvoimien kertausharjoitukset, Puolustusvoimien vapaaehtoiset harjoitukset sekä asevelvollisten omaehtoinen kouluttautuminen.

MPK:n tuottaa osaamista Suomen maanpuolustukseen järjestämällä sotilaallisia valmiuksia palvelevaa koulutusta, erityisesti toteuttamalla yhdessä puolustusvoimien kanssa sovitut puolustusvoimien sotilaallisia valmiuksia palvelevat kurssit. Lisäksi MPK järjestää avointa maanpuolustuskoulutusta (AVOIN), johon kuuluu nuorille, naisille ja myös erityisryhmille suunnattua tutustumistoimintaa sekä tiedotus- ja valistus-toimintaa. Omana kokonaisuutenaan MPK järjestää kokonais-turvallisuuteen liittyvää koulu-

tusta, jolla lisätään kansalaisten turvallisuustaitoja ja -tietoja. Tämä vapaaseen yhdistystoimintaan liittyvä varautumis- ja turvallisuuskoulutus tukee sisäministeriön hallinnonalalle asetettujen vaikuttavuustavoitteiden saavuttamista vahvistamalla yhteiskunnan kriisinsietokykyä ja suomalaisten turvallisuudentunnetta.

MPK:n koulutusjärjestelmä koostuu koulutuskoreista, joita ovat:

- sotilaallisia valmiuksia palveleva koulutus (SOTVA)
- avoin maanpuolustuskoulutus (AVOIN)
- varautumis- ja turvallisuuskoulutus (VARTU)
- muu toiminta (MUU)

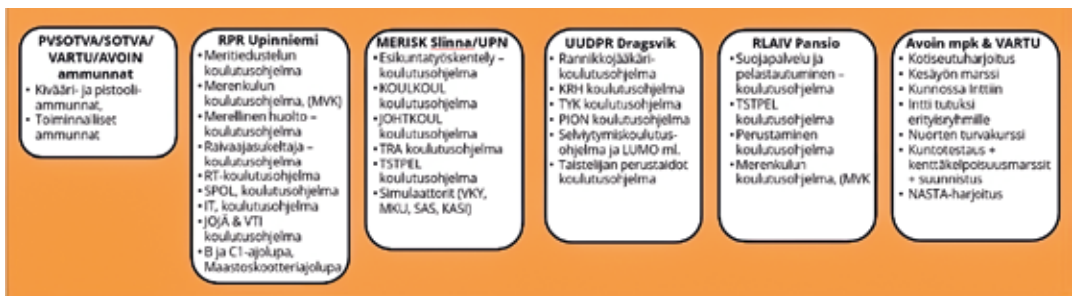
Sotilaallisia valmiuksia palveleva koulutus sekä avoimen maanpuolustuksen alla toteutettavat koulutukset ovat MPK:n julkisia hallintotehtäviä, joiden toteutukseen on mahdollista käyttää valtionapua.

Varautumis- ja turvallisuuskoulutus järjestetään yhdistystoimintana ja se kustannetaan pääosin osallistumismaksuilla ja mahdollisella ulkopuolisella rahoituksella.

Koulutusohjelmat vapaaehtoisen koulutuksen runkona

Koulutusohjelmat ohjaavat MPK:n koulutusta. Niiden avulla yhtenäistetään koulutusta valtakunnallisesti ja varmistetaan, että koulutetaan MPK:n strategian mukaisia ja puolustusvoimien edellyttämiä asioita. Puolustusvoimat hyväksyy MPK:n julkisiin hallintotehtäviin liittyvät koulutusohjelmat. Tällä hetkellä hyväksytyjä koulutusohjelmia on jo yli 40 kappaletta. Koulutusohjelmia on käytössä perinteisistä aselajisisällöistä kyberkoulutukseen, nuorten koulutuksesta erityisryhmien koulutuksesta sekä esikuntatyöskentelystä sodan oikeussääntöihin. Edellisissä RP-lehden numeroissa onkin esitelty MPK Maanpuolustuskoulutuksen kaksi valtakunnallista koulutusohjelmaa, Esikuntatyöskentelyn ja Selviytymisen koulutusohjelmat.

Koulutusohjelmat yhtenäistävät MPK:n koulutusta valtakunnallisesti ja sen lisäksi auttavat parantamaan sen laatua. Ohjelmiin kuuluvat kurssit myös muodostavat nousujoh-teisia koulutuspolkuja. Koulutusohjelmat sisältävät perus-

Meripuolustuspääpiiri kouluttaa sekä merivoimallisten että valtakunnallisten koulutusohjelmien mukaisesti.

jatko- ja erikoistason kursseja, joista muodostuu nousujohteisia koulutus- ja tehtäväpolkuja.

Peruskurssit ovat paikallisia koulutustapahtumia, joiden tavoitteena on antaa kurssilaisille perustiedot, -taidot ja valmiudet. Kurssit ovat pääsääntöisesti kaikille avoimia.

Jatkokurssit ovat alueellisia koulutustapahtumia, joiden tavoitteena on syventää teoriataitoja sekä soveltaa taitoja vaativissa tilanteissa ja olosuhteissa. Koulutus tähtää yleensä johonkin tehtävään. Kurseille osallistumisen edellytyksenä on perustason koulutuksen hyväksyty suoritus tai vastaava muualla hankittu todistettu osaaminen.

Erikoiskurssit ovat valtakunnallisia koulutustapahtumia, joiden tavoitteena on syventää erikoistaitoja valtakunnallisesta ja mahdollisuuksien mukaan myös kansainvälisestä näkökulmasta. Kurssille osallistumisen edellytyksenä on jatkotason koulutuksen hyväksyty suoritus tai vastaava muualta hankittu todistettu osaaminen.

Kurssien toteutusta tuetaan valtakunnallisella keskitetyllä kouluttajakoulutuksella sekä piirien alueellisella ja paikallisella kouluttajakoulutuksella.

Meripuolustuspiirin laatimat koulutusohjelmat

Meripuolustuspiiri on laatinut yhdessä merivoimien kanssa viisi Merivoimien ohjesääntötoimikunnassa hyväksytyä koulutusohjelmaa koulutuksessa käytettäväksi. Hyväksytyt koulutusohjelmat ovat Merenkulun, Meri-

Esimerkkejä MPK:n koulutusohjelmista

Panssaritorjunta.

Taistelu rakennetuilla alueilla.

Fyysinen toimintakyky.

Kyberturvallisuus.

Esikuntatyöskentely.

Tarkka-ammunta.

- Ohjaavat ja yhtenäistävät MPK:n koulutusten sisältöä.
- Oppisisällöt vastaavat Puolustusvoimien koulutusta
- Laadittu yhdessä Puolustusvoimien kanssa.
- Käytössä noin 40 SOTVAkoulutusohjelmaa.
  - Perus-, jatko- ja erikoistason koulutukset
- Koulutusohjelmittain myös kouluttajakoulutukset.
- Keskitetty ja joukko-osastokohtainen kouluttajakoulutus tuottavat reserviläiskouluttajia MPK:n ja Puolustusvoimien tarpeisiin.

tiedustelun, Rannikotykistön, Raivaajasukeltajan ja Rannikköjääkärikoulutusohjelmat. Kaikkien koulutusohjelmien yleisenä tavoitteena on tuottaa Puo-

lustusvoimien ja Rajavartiolaituksen reserviin sekä paikallisykköihin ja maakuntajoukkoihin suorituskykyisiä johtajia ja taistelijoita, jotka omaavat riit-

tävät tiedot ja taidot selviytyäkseen heille suunnitelluista sodan ajan tehtävistään.

Koulutusohjelmien kurssija ja harjoituksia hyödynnetään myös osaavien paikallistunteesta omaavien reserviläisten löytämiseksi ja rekrytoimiseksi. Lisäksi tavoitteena on tuottaa riittävä määrä osaavia kouluttajia koulutusohjelmien jalkauttamiseksi. Tavoitteena on viimeistellä ja hyväksyttää Merellisen huollon sekä Suojapalvelun ja pelastautumisen koulutusohjelmat. Lisäksi Meripuolustuspiiri on valmiina jatkamaan tarvittavien merellisten koulutusohjelmien laatimista ja käyttöönottoa merivoimien ohjauksen mukaisesti.

Kouluttaja- ja johtotehtäviin kouluttautuminen

MPK:n Kouluttajakoulutus on myös kolmiportainen kokonaisuus, joka jakautuu perus-, jatko- ja erikoiskursseihin.

Kouluttajan peruskurssilla opitaan kouluttamisen ja kouluttajana kehittymisen perusteet. Kurssit soveltuvat kaikille kouluttajana toimimisesta kiinnostuneille, ja niiden hyväksyty suorittaminen mahdollistaa toimimisen itsenäisenä, omasta koulutusaiheesta vastaavana kouluttajana MPK:n kurseilla.

Kouluttajan jatkokurssi ja kurssinjohtajakoulutus ovat peruskurssin suorittaneille tai vastaavat tiedot osoittaneille tarkoitettuja, osaamista laajentavia koulutuksia. Jatkokurssilla ja kurssinjohtajakoulutuksessa perehdytään viikonlopun kestävän kurssin suunnitteluun ja

Merivoimien valvomana voidaan ylläpitää ja kehittää reserviläisen osaamista esimerkiksi maastoskooterikursilla.

johtamiseen. Jatkotason koulutusten hyväksyty suorittaminen mahdollistaa kurssinjohtajan tehtävässä toimimisen.

Harjoituksenjohtajan erikoiskurssilla osaamista syvennetään useista kurseista koostuvien harjoituskokonaisuuksien johtamiseen. Erikoiskurssi on pääasiassa tarkoitettu kokeneille kurssinjohtajille, jotka ovat halukkaita toimimaan harjoitusten johtajina.

Reserviläinen kouluttaa reserviläistä

Meripuolustuspiirin sitoutuneita kouluttajia osallistuu vuosittain myös MPK:n keskitettyyn kouluttajakoulutukseen. Tavoitteena on harjaannuttaa piirikohdattaisen ja keskitetyn kouluttaja-

koulutuksen suorittaneita henkilöitä tulevissa kouluttaja- ja kurssinjohtajatehtävissä sekä harjaantumisen jälkeen jatkokouluttaa motivoituneet henkilöt seuraavalle tasolle, esimerkiksi harjoituksen johtajiksi.

Meripuolustuspiiri ylläpitää koulutetuista henkilöistä koulutusohjelmakohtaisia kouluttajapooloja. Näistä kouluttajapooloista voidaan osoittaa henkilöitä myös reserviläiskouluttajatehtäviin puolustusvoimien vapaaehtoisiin ja kertausharjoituksiin. Meripuolustuspiirin tavoitteena on suunnitella yhdessä merivoimien joukko-osastojen kanssa entistä tarkemmin reserviläiskouluttajien käyttö tulevissa merivoimien vapaaehtoisissa ja kertausharjoituksissa. ■

Raivaajia aluksensa kannella.

VEIKKO MEHTON KOKOELMA

Mikko Laakkonen

Päätoimittaja

Varusmiehet miinasodassa

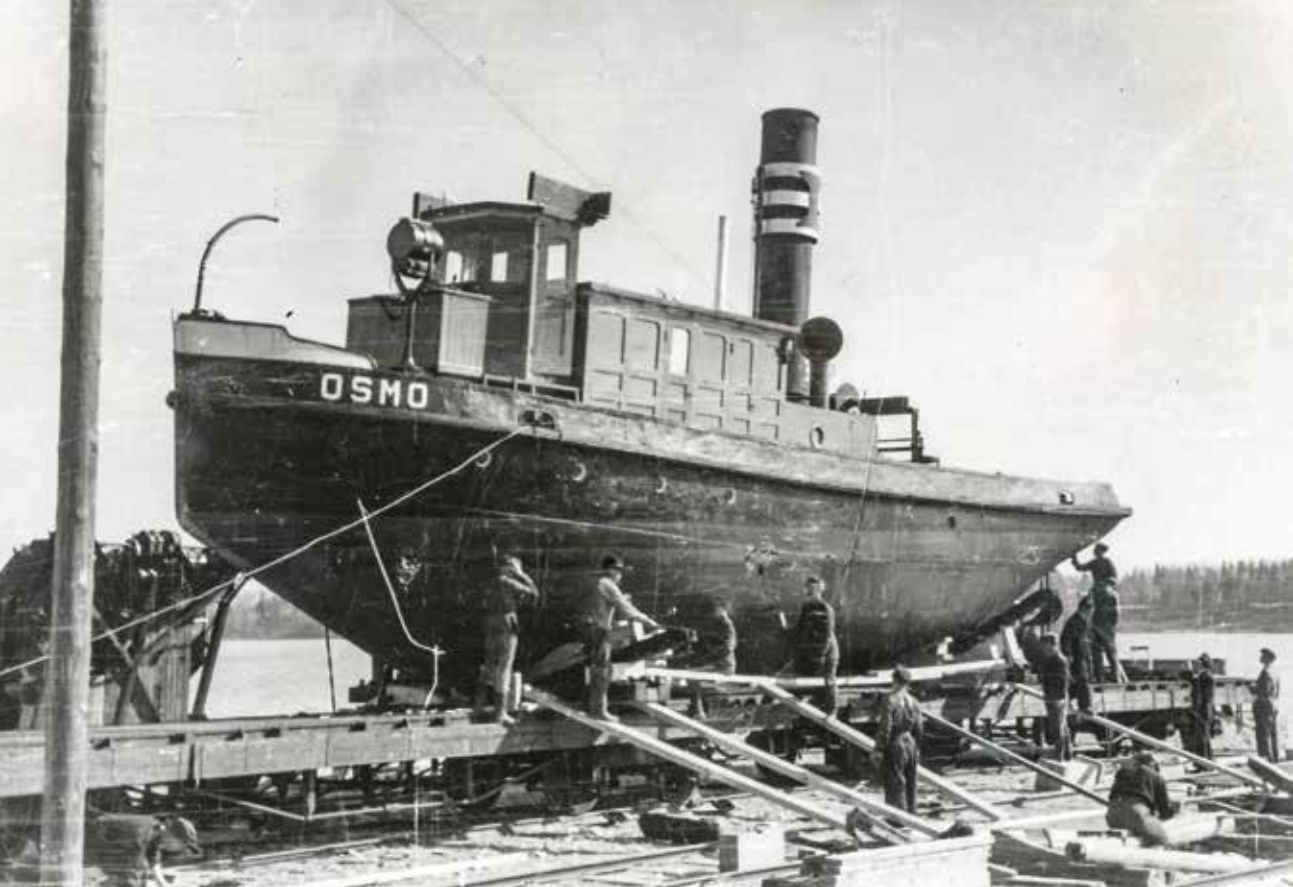
Rannikon Puolustaja -lehti haastatteli tietokirjailija Johanna Pakolaa, joka on kirjoittanut erittäin mielenkiintoisesta aiheesta tietokirjan ”Varusmiehet miinasodassa”. Välirauhan jälkeen merimiinojen raivausvelvoite lankesi suurelta osin Suomelle ja raivauksa suoritettiin vuosina 1945-1950 pitkälti varusmiesvoimin, koska Puolustusvoimat oli määrätty siirtymään rauhan ajan vahvuuteen.

”Miinanraivaus on vaiettu kuoliaaksi Suomessa”, toteaa tietokirjailija Johanna Pakola, kun hän kertoo, miksi hän on halunnut tehdä kirjan juuri tästä aiheesta. Huimissa olosuhteissa rauhan aikana

toteutettu merimiinojen raivaus on hyvin merkityksellinen ajanjakso Suomen historiassa.

Pakola on kirjoittanut aiheesta jo aiemmin, vuonna 2012, mutta hän halusi täydentää ja laajentaa aiempaa kirjaan-

sa. Hän halusi taustoittaa mil-laista varusmiespalvelus miinanraivaustehtävissä oli, ja kertoa niistä miehistä, jotka menettivät henkensä tässä vaarallisessa työssä. Kirjasta käy ilmi pelko ja jännitys, mitkä olivat ali-

FORUM MARINUM

Hinaaja Osmo oli yksi raivaustyöhön rautateitse siirretyistä lukuisista aluksista.

tuiseen läsnä liikuttaessa miina-vaarallisella merialueella. Merkittävä osa raivaustehtävissä palvelleista olivat suorittamassa varusmiespalvelustaan - ja osa näistä varusmiespalvelukseen määrättyistä miehistä olivat jo osallistuneet rintamapalvelukseen jatkosodan aikana.

Kirjan lähteinä on käytetty haastatteluita – Johanna Pakola haluaa osoittaa erityisen kiitoksen jokaiselle haastatellulle. Turussa toimiva Miinanraivaajakillan arkisto, Forum Marinumin Tapani Mattilan aineistot ja Kansallisarkisto ovat olleet myös keskeisiä lähteitä. Haastatteluissa kerrotaan eletystä elämästä ja siitä, kun ”käsky kävi” - reippain mielin ovat kaikki

vaatimaan ja vaaralliseen tehtävään suhtautuneet.

Yllättävintä kirjaa tehdessä oli Pakolalle se, että myös varusmiehet tekivät niin merkittävän osan tästä vaarallisesta työstä. Käytössä oleva kuva-aineisto osoittaa, että aluksilla palveli

myös jonkin verran naisia. Osalla raivaustehtävissä palvelleista oli taistelukokemusta Summas- ta ja Tali-lhantalasta. Sodan jäl- keen tulkittiin niin, että he olivat palvelleet nostoväessä ja varus- miespalvelusta tuli vielä jatkaa. Pakolan näkee asian niin, että se ei ollut kaikkein oikeudenmukai- sinta, mutta ymmärtää että tuo- na aikana muutakaan ratkaisua ei ollut tunnistettavissa. Häntä mietityttää mikä olisi ollut oi- keudenmukaista.

Pääosa raivaustehtävissä palvelleista oli hyvin nuoria - he tekivät mitä käskettiin. Mii- nanraivauksen merkitystä ei laajemmin ilmeisesti mietitty, mutta asian merkitys on valjen- nut monille myöhemmin. Mer-

kittävää on se, ettei yksikään suomalainen kauppalaiva ei ole Suomen aluevesillä ajanut merimiinaan sotien jälkeen. Merimiinojen raivaus on mahdollistanut varustamoiden liiketoiminnan. Pakola kiinnittää huomiomme siihen, että niin monen tulee olla kiitollinen kauppamerenkulun turvaamiseksi tehdystä arvokkaasta työstä.

Miinanraivaus oli asia, josta ei puhuttu. Pakola tuo esille sen, että elettiin 1940-luvun loppua ja toivuttiin sodasta. Neuvostoliiton vaikutuspiirissä asiasta ei haluttu puhua; eivätkä varusmiehet kertoneet, että suorittivat palvelustaan keskellä miinoitteita. Asia vain vaiettiin. Kirjailija tuo esille vertailun nykyi- kaan: mitä jos nykyään 15-20 varusmiespalvelustaan suorittavaa menettäisi henkensä palvelustehtävissä?

Valvontakomissio edellytti 2000 miestä ja 200 alusta miinanraivaustehtäviin vuonna

KALEVI MÄEN KOKOELMA

Varusmiesraivaajia merellä.

1945. Tehtäviin osallistuvien määrä väheni jo vuonna 1946, mutta vuosi 1947 oli aktiivinen raivaustehtävien osalta kunnes 1948 toiminta väheni. Pakola arvioi, että tehtäviin osallistui yli 5000 miestä – tarkkoja nimiluetteloita ei ole ollut käytettävissä, joten luku on arvio.

STUDIO LIKKUVA / MARIA GRÖNROOS

Johanna Pakola.

Valvontakomission tiukan vaatimuksen täyttämistä haastoi se, että Puolustusvoimat oli kotiuttanut kenttäarmeijan ja pu- laa oli sekä miehistä että sovel- tuvista aluksista. Aluksia siirrettiin myös sisävesiltä merialueelle, jotta vaaditut määrät täyttyivät – mutta alusten soveltuvuudesta tehtäviin jouduttiin tinkimään.

Haastattelun lähetessä lop- pua jääme pohtimaan miinan- raivauksen merkitystä. Pakola tuo esille sen, että tämän päivän varusmiestä ei missään oloissa laitettaisi näin vaarallisiin tehtä- viin. Turvallisuuskulttuuri on hä- nen mukaan Puolustusvoimissa nykyään aivan eri tasolla, ja Pa- kola toteaaakin: ”Ajat ovat onnek- si muuttuneet”. Hän toivoo, että mahdollisimman moni Merivoi- missa palveleva varusmies lukisi kirjan ja ymmärtäisi kuinka hyvin erilaista laivasto- ja rannikkojouk- kojen palvelus nykyään on. ■

Rauha on välitila

– *Konversio 1990 – 2013*

Juhani Ahlman

Omakustanne

Rauhaa ei ole olemassa. On vain sotien välinen aika. Näin alkaa DI Juhani Ahlmanin kirja. Tänä päivänä sanonta tuntuu valitettavasti pitävänsä paikkansa.

Sotilaallisen konversion lähtökohdana oli se, mitä tapahtuu sotakoneiston ihmisille, teollisuudelle ja infrastruktuurille, kun sotilaallisen vastakkainasettelun uskottiin olevan häviämässä. 1900-luvun alussa

noin 8000 sotilaallista kohdetta eri puolella maailmaa lakkautettiin - tukikohtia, varuskuntia ja teollisuuslaitoksia. Yksinomaan aseteollisuudesta lähti yli viisi miljoonaa työpaikkaa, ja saman verran muusta sota-alan toiminnasta. Tämä kaikki, koska vastakkainasettelun toinen pooli, kommunismi-blokki, oli hävinnyt olemasta.

Tältä ainakin näytti. Tänä tiedämme, että vastakkainasettelun häviäminen oli väliaikaisista, ja olemme siirtyneet uudelleenlaiseen vastakkainasetteluun. Asevarustautuminen on valitettavasti nopeimmin kasvava toimiala tällä hetkellä. Rauha oli välitila.

Kirjoittaja DI Juhani Ahlman työskenteli 14 vuotta puolustusvoimissa, suuren osan siitä konversioprosessin kanssa. Eri yhteisöjen monissa projekteissa ja kokouksissa syntyi hyllymetreittäin alan kirjallisuutta ja raportteja kuvineen. Niiden takana ja

rahoittajina olivat ainakin YK, Euroopan Unioni, NATO, BICC (Bonnin kansainvälinen konversiokeskus), Nordregio (kansainvälinen tutkimuskeskus), USA:n kongressi ja asevoimat sekä monet yhdysvaltalaiset, venäläiset ja kiinalaiset yliopistot.

Ahlmanin kirja on erittäin mielenkiintoinen ja avaa kysymyksiä, joista jopa harva puolustusvoimissa palveleva tai palvelullut tietää yhtään mitään. Toki kaikkia konversiohankkeita – edes suomalaisia – ei ole voitu kuvata yksityiskohtaisesti, mutta kirja kuvaa hyvin ongelmien laajuutta ja taustoja, joita kaikkien on hyvä tuntea ja ymmärtää. Voin suositella kirjaa kaikille, riippumatta sotilas- ja aselajitaustasta.

Kirjaa Rauha on välitila – Konversio 1990 – 2013, voi tilata sähköpostilla osoitteesta n.j.ahlman@phnet.fi, hintaan 30 € postitusmaksuineen. ■

Ove Enqvist

Tehtävä Laatokalla

Italian, Saksan ja Suomen laivasto-osasto 1942

Ville Vänskä

Atena 2023, 236 sivua

Italialais-saksalais-suomalaisen laivasto-osaston toiminta Laatokalla Leningradin itäpuolella jatkosodan aikana oli mielenkiintoinen ja myöhemmin vaiettu sotatoimi. Operaation sotilaspoliittinen ulottuvuus teki siitä jo aikanaan Suomen kannalta arveluttavan ja sotien jälkeen erityisen mielellään unohduksiin jätetyn.

Ajatus hyökkäyksellisestä laivastotoiminnasta Leningradin suurmotin huoltokuljetuksia vastaan Laatokalla muutettiin nopealla aikataululla suunnitelmaksi, organisaatioksi ja toiminnaksi. Mutta kenen ajatus tämä alun perin oikeastaan oli? Ville Vänskä on kirjassaan tuonut hyvin esiin kenraaliluutnantti Paavo Talvelan aktiivisen rooli avunpyynnön masinoimisessa. Ajatuksen Talvelalle oli kuitenkin esitellyt Laatokan Rannikkoprikaatin komentaja eversti lisäksi Järvinen. Laatokan Rannikkoprikaati oli osa kenraaliluutnantti Väinö Valveen johtamia Merivoimia, mutta oli operatiivisesti alistettu suoraan Päämajalle. Sekä Päämaja että Merivoimat olivat tietämättömiä avunpyynnöstä. Hämmennys saattoi olla melkoinen, kun Saksan merivoi-

mien sähkösanomalla pyydettiin Suomen merivoimilta lisätietoja ja linjauksia Laatokan laivasto-toiminnan käytännön järjestelyjen suunnittelemiseksi. Voidaan siis puhua avusta, jota ei pyydetty, mutta josta toisaalta ei voitu eikä haluttukaan kieltäytyä.

Monikansallinen ja usean puolustushaaran operaatio on johtamisen kannalta kutkuttava tutkimuskohde. Johtosuhteissa oli kitkaa, mikä ei sinänsä ole yllätys, kun tarkastelee sivun 113 johtosuhdekaaviota. Mutta kuten monesti, hyvät johtajat saivat haastavankin organisaation toimimaan. Mielenkiintoisena yksityiskohtana tuodaan esille keskeisten suomalaisten johtajien, eversti Järvisen ja laivasto-osaston johtajan komentajakapteeni Kalervo Kijasen kielitaito. Molempien sujuva italia ja maan kulttuurin tuntemus oli peräisin opiskelualjalta Italian sotakouluissa 1920-luvulla. Saksa toimi yhteisenä kielenä, mutta italia avasi tien italialaisten moottoritorpedomiesten sydämiin. Kirjassa olevat erilliset henkilöesittelyt ovat nautinnollista luettavaa ja lisäävät kokonaisuuden ymmärtämistä.

Kirjassa on selkeä perusjaottelu: syyt – tapahtumat – seuraukset. Operaation taustoitus, suunnittelu ja valmistelut ovat saaneet perustellusti ison osan sivumäärästä. Itse laivastooperaatiot on kirjoitettu mukaansa tempaavasti. Kirjoittajan asiantuntevuus ilmenee myös arviossa laivastosotatoimien vaikuttavuudesta.

Kuvat, kartat ja kaaviot tukevat hyvin kokonaisuutta. Lähteitä on käytetty monipuolisesti, joskin askarruttamaan jää ajatus venäläisten lähteiden saatavuudesta ja mahdollisesta lisäarvosta.

Suosittelen.

Tapio Maijala

Uudet jäsenet, vasemmalta kadetti Matias Harju, kadettipursimies Christoffer Juvonen, kadettikersantti Joonas Lauk kadetti Topi Suomalainen, kadetti Daniel Valo ja kadettikersantti Kalle-Emil Vesämäki. Kuvasta puuttuu kadettialiker

Tulevien rannikkojoukkoupseeri (90. MEK JA 107. KADK) miekkaju

Perinteistä Miekkajuhlaa vietettiin ravintola Kiltakellarissa 21.8.2023. Tilaisuudessa kutsuttiin merivoimien joukko-osastoihin palvelukseen siirtyviä kadetteja Rannikko-upseeriyhdistyksen jäseniksi.

9 0. merikadettikurssilta valmistui viisi ja 107. maavoimien kadettikurssilta kolme rannikkojoukkoihin siirty-

vää upseeria.

Kunniamiekalla ja Rannikkosisarten säätiön stipendillä palkittiin kadettipursimies Chris-

toffer Juvonen. Kunniamiekan luovutti prikaatikenraali Asko Kilpinen ja stipendin luovutti Rannikkosisarten säätiön pu-

Kadettipursimies Christoffer Juvonen vastaanottaa kunniamiekan yhdistyksen kunniajäseneltä, prikaatikenraali Asko Kilpiseltä.

OVE ENQVIST

OVE ENQVIST

Palkitun kiitospuhe. Vasemmalla Uudenmaan prikaatin komentaja, kommodori Jyri Kopare ja oikealla Rannikkoupseeriyhdistyksen puheenjohtaja kommodori Auvo Viita-aho.

OVE ENQVIST

kanen, kadetti Joona Nikkola, santti Jalmari Järvinen.

OVE ENQVIST

en hla

puheenjohtaja Teija Wessman.

Juhlalla on hienot perinteet ja ensimmäisen kerran tilaisuus järjestettiin vuonna 1963. Jaettu miekka oli numeroltaan 53. ■

Petri Parviainen

Rannikkosisarten säätiön puheenjohtaja Teija Wessman luovuttaa stipendin Christoffer Juvoselle.

Tyyntä ennen myrskyä. Ennen harjoitusta norjalaiset kadetit veivät meidät tutustumaan Bergeniin, jolloin hymy vielä oli herkässä. Kuvassa rannikkojoukko-opintosuunnan linjanjohtaja ja harjoituksen osallistuneet kadetit.

Joona Nikkola

Kadetti Joona Nikkola, 90. merikadettikurssi, Rannikkojoukko-opintosuunta

Operaatio SEAWARRIOR 2023

Operaatio SEAWARRIOR on Norjan merikadettien johtamisharjoitus, jonka läpäiseminen on edellytyksenä kadettikoulussa opiskelun jatkumiselle. Harjoitukseen osallistuvat Norjan Merisotakoulun (*Sjøkrigsskolen*) ensimmäisen vuoden kadetit, sekä muutamia yhden vuoden opintoja suorittavia kadetteja muista puolustushaaroista.

Suomesta harjoitukseen osallistui neljä kadettia vanhimman merikadettikurssin rannikkojoukko-opintosuunnalta. Harjoituksessa on edeltävän kerran ollut suomalaisia vuonna 2017 niin ikään rannikkojoukko-opintosuunnalta.

Matkamme alkoi keskiviik-

koamuna 7.6. Helsinki-Vantaan lentokentältä suuntana Norjan Bergen. Bergen on Norjan toiseksi suurin kaupunki Os-
lon jälkeen ja se on erityisesti tunnettu sateisuudestaan. Vi-
sit Norwayn:n sivuilla todetaan Bergenissä satavan keskimäärin 200 päivää vuodessa. Tavallista

onkin, että operaatio SEAWARRIOR on toteutettu hyvin sateisissa merkeissä. Tästä kaksi vanhempaa norjalaista kurssia meitä myös muistutti, sillä niinhän se on, että oma reissu on aina se kaikkein raskain.

Lähtöpäivänä ilahduimme sää tiedosta, jonka mukaan ko-

ko Norjassa olomme aikana ei sataisi yhtään. Jouduimme kuitenkin pettymään, sillä harjoituksen kolmantena päivänä saimme puolituntia tihkusadetta niskaamme. Aurinko onneksi kuivasi tämän takaiskun seuraavan tunnin kuluessa.

Vedeltä harjoituksessa ei kuitenkaan voitu välttyä sateen vähäisyydestä huolimatta. Harjoituksessa mukana olleet vanhemmat kadetit totesivatkin, että vesi on yksi helpoimmista tavoista aiheuttaa ihmiselle paniikkia. Harjoituksen sisältöön en tämän tarkemmin voi mennä, mutta sanon kuitenkin sen, että nälkä ja väsymys ovat hyviä keinoja aiheuttamaan vaikeuksia mielelle ja sitä kautta johtamiselle. Lisäksi hassuahan se olisi, jos Norjassa tapahtuva harjoitus ei sisältäisi vuoria ja vuonoja.

Harjoituksen jälkeen osasi kyllä arvostaa norjalaisten kadettien ja henkilökunnan asennetta suorittavaa joukkoa kohtaan. Kaikki suorittajien ympärillä toimivat henkilöt pistivät itsensä likoon antaakseen suorittaville nuorille kadeteil-

le parhaan mahdollisuuden oppia. Vanhemmat kadetit odottelivat jopa 10 tuntia päästäkseen toimimaan maalimiehenä nuoremmille kadeteille. Kaikessa toiminnassa oli huomioitu aikaa palautteen antamiselle ja vastaanottamiselle. Vanhemmat kadetit ja henkilökunta pyrkivät tekemään jokaisesta palautteesta tärkeän ja yksilöllisen vastaanottajalleen.

Norjalainen palautteenantokulttuuri tuli meille juroille suomalaisille hieman yllätyksenä. Siinä missä me keskityimme palautteesta niihin asioihin, joissa on kehitettävää, nostivat norjalaiset kollegamme esille säilytettäviä asioita. Norjalaiseen palautteenantoon kuuluukin esittää kaksi ennallaan säilytettävää asiaa jokaista yhtä kehitettävää asiaa kohden. Norjalaiset rohkaisivat meitä myös karsimaan palautteen annossa lieventäviä sanoja, kuten ”joskus”, ”välillä” tai ”toisinaan”. Heidän näkemyksensä mukaan tulisi aina löytää se konkreettinen esimerkki, johon näillä lievennys sanoilla viitataan. Tämän avulla

palautteen saaja voi helpommin muuttaa omaa toimintaansa.

Vaikkei operaatio SEAWARRIOR ollutkaan meille kenellekään ensimmäinen raskas johtamisharjoitus, oli harjoitus kokonaisuudessaan hyvin opettavainen jokaiselle. Jätimme myös pysyvän muistojäljen norjalaisiin ja etenkin kadetteihin laajalla osaamiskentällämme. Emme suinkaan ole ammattilaisia yksittäisissä tiedoissa tai taidoissa, mutta pystyimme yhdistämään voimamme ja jopa lennosta opettamaan koneinsinööriä kadetteja huoneiden vyöryttämiseen tai jalkaväen tapaan hyökkäämiseen.

Olemme koko joukko kiitollisia mahdollisuudesta osallistua tähän harjoitukseen. Harjoituksessa opitut asiat ja uudet ystävyyssuhteet kulkevat mukamme varmasti vielä pitkään. Toivottavasti harjoitukseen lähtemisen perinnettä voidaan jatkaa rannikkojoukko-opintosuunnalla. Tämä on oiva harjoitus oppia, ammentaa muilta ja samalla rakentaa hyviä liittolaisuussuhteita.

Merisotakoulun Johtajan tervehdys kadeteille

Koko Merisotakoulu on erittäin ylpeä saavutuksestanne ja onnittelee 90. Merikadettikurssin rannikkojoukko-opintosuuntaa vaativan harjoituksen menestyksekkästä suorittamisesta. Samalla lausun kiitokseni linjanne johtajalle, kaptil Jussi Ahokkaalle laadukkaasta harjoituk-

sesta, jonka valmistelu Norjan Merisotakoulun kanssa on alkanut jo yli vuosi sitten, sisältäen mm. Ahokkaan oman tutustumisen viime vuoden harjoitukseen. Valitettavasti emme voi lukijoille paljastaa yksityiskohtia 10-päiväisen urakkanne koettelemuksista. Tämä salassapitovelvoite

oli ehdoton norjalaisten järjestäjien puolelta, ja emmehän tahdo pilata yllätysmomenttia tulevien kurssien osallistujilta!

Olette kadetit siis käyneet äärirajalla tai ainakin sen lähellä, mutta jälleen huomanneet voimavarojenne, tahdonvoimanne sekä ryhmänne voiman

siirtävän tätä omassa mielessä kuvittelemaanne rajaa aina vain kauemmaksi. Samaa taitoa tullette tarvitsemaan poikkeusolojen johtajina ja osin myös tulevilla työtehtävissänne asevelvollisten kouluttajina ja esimiehinä. Viekää kokemuksenne soveltuvien osien osaksi Merivoimien rannikkojoukkojen koulutusta. Nyt kun olette vaatineet ensin itseltänne, voitte johtaa edestä ja vaatia samansuuntaisia suoritusta koulutettavilta.

Osallistumisellanne on myös astetta laajempi merkitys. Merisotakoulun tavoitteena on järjestää oma merellinen, Suomen vaativissa rannikko- ja saaristo-olosuhteissa tapahtuva joh-

tamis- ja toimintakykyharjoitus jo ensi vuoden aikana. Vuosi 2024 pilotoidaan kotimaisin voimin, ja toivottavasti jo vuonna 2025 tämä Nato-sertifioinnit täyttävä harjoitus voidaan avata valituille kv-kumppaneillemme. Harjoituksessa on tarkoitus hyödyntää Merivoimallisen harjoituksen laajempi kehys sekä tilanne, Merisotakoululla oleva Nato Search and Rescue (SE-RE) -kouluttajakokemus sekä mm. tältä Norjan kurssilta saadut kokemukset yhteen pakettiin. Lopputulemassa sekä laivasto- että rannikkojoukkoihin koulutettavat koettelevat rajojaan kansainvälisten osallistujien rinnalla, mutta samalla tois-

tensa tuntemusta ja yhteenkuuluvuuden henkeään lisäten. Yksinkertaisuudessaan kyseessä voisi olla poikkeusolojen tilanne, jossa Jurmo täydessä lastissa ajautuu kiville syysmyrskyssä ja henkilöstön tulee selvittää vähällä ruualla ja unella vihollislinjojen läpi omalle puolelle. Suunnitteluryhmä on perustettu ja vain taivas (sekä aluevesiraja) on heillä rajana! Tästä on hyvä jatkaa. Vielä kerran onnittelut sekä SEAWARRIOR23 suorittamisesta, sekä elokuussa koittavasta valmistumisesta upseerin virkaan herrat tulevat luutnantit!

Kommodori Tuomo Mero
Merisotakoulun johtaja

**YHDESSÄ
PAREMPI
JA TURVALLINEN
TULEVAISUUS.**

**Turvaa kaluston
koko elinjaksolle.**

Millog ylläpitää maa- ja merivoimien kalustoja sekä ilmavoimien valvontajärjestelmiä niin normaali- kuin poikkeusoloissa.

MILLOG.FI

Millog

f ▶ in

Panssarilaivojen muistolaatta talvi- ja jatkosodan ankkuripaikalle Långnäsin satamaan

**Paljastustilaisuus
maanantaina 23.5.2023
Ahvenanmaan Långnäsinissä**

Uuskaupunkilaiselta kuvataiteilija Valto Vaalikiveltä tilattiin messinkilaatan kuva-aihe, ja sen kaiverusohjelman laati hänen poikansa Antti. Messinkilaatan valmisti naantalilainen Logoa OY. Yhdistys on paljastanut tätä ennen jo 15 panssarilaivojen muistoa vaalivaa laattaa rantaviivalle Oulusta Loviisaan. Laatan porasi sijoilleen terassin kallioon raisiolainen Kari Jälkö. Hän on aiemmin toiminut Saaristomerellä luotaessa kaapeli- ja radioyhteyksiä mantereen ja Ahvenanmaan välille. Yhdistyksen asiantuntemusta on saman kaavan mukaan hyödynnetty kiinnittämällä ja paljastamalla Russarön ja Tiiskerin majakoiden seiniin sotatoimissa mereen vaipuneiden miinalaivojen Louhen ja Riilahden sekä alusten mukana mereen jääneiden muistolaatat. Laatta-asioihin rutinoitunut yhdistys on myös avustanut Varsinais-Suomen Liittoa, kun se on taloudellisesti tukenut eri kuntia

paljastamaan lähes parisenkymmentä muistolaattaa Saaristomerен alueelle Suomen sodan 1808-aikaisille meritaistelupaikoille ja maihinnousurannoille.

Tilaisuuteen Långnäsinissä oli kutsuttu 11 ahvenanmaalaisista kutsuvieraiksi, ja 13 perinneyhdistyksen jäsentä oli saapunut paikalle. Läsnä oli useita paikalle muutoin saapuneita. Långnäsin satamakapteeni Johan Mansnerus toivotti yleisön

tervetulleeksi satama-alueelle, ja Lumparlandin kunnanjohtaja Mattias Jansryd tervehti läsnäolijoita ja käski paljastamaan laatan. Yhdistyksen puheenjohtaja kiitti hanketta tukeneita ja kertoi lyhyessä historiikissaan panssarilaivoista. Långnäsin satama oli varautunut tapahtumaan ja tarjosi kahvit ja viiinerit 30 henkilölle. Kutsuvieraille jaettiin muistoiksi tapahtumasta yhdistyksen pöytäliput.

MATTI R. KETOLA

Muistolaatta Långnäsin satamassa.

MATTI R. KETOLA

Långnäsins satamajohtaja Johan Mansnerus, Lumparlandin kunnanjohtaja Mattias Jansryd, komentaja Eero Auvinen, komentaja Matti R. Ketola, merikapteeni Gunnar Lundberg.

Hyvin onnistuneen jäsenmatkan järjestelyistä vastasi yhdistyksen rahastonhoitaja-sihtööri komentaja evp. Matti Ketola.

Panssarilaivat varautuivat maihinnousujen torjuntaan ja suojasivat elintärkeän Turku-Tukholma kauppameriliikenteen

Panssarilaivat Väinämöinen ja Ilmarinen hankittiin vuoden 1927 laivastolain perusteella, kuten myös neljä sukellusvenettä ja neljä torpedovenettä. Jo silloin myös oivallettiin, että sukellusvenneiden tähystykseen ja torjuntaan syvyyspommeihin tuli varautua sotilaslentokoneihin. Näin kaikin tavoin luotiin mahdolliselle vastustajalle merellinen pidäke, jonka mm. Stalininkin hyvin tunsivat päätellen siitä,

että hän jopa tiesi panssarilaivojen nimien juontuivat kansalliseepos Kalevalasta. Panssarilaivojen keskeisenä tehtävänä olisi Suomen rannikoilla ollut torjua maihinnousut ja suojata maalle elintärkeä kauppameriliikenne ulkovaltoihin.

Sotien aikana sukellusvenet torjuivat Ahvenanmaalla sukellusveneitä ja mahdollisesti esiintyviä maihinnousualuksia sekä niitä suojaavia sekä maihinnousurantoja tulittavia suuria tykistöaluksia. Torpedoveneet toimivat lähellä rantaviivaa. Panssarilaivat eli monitorit olivat valmiudessa Ahvenanmaalla uivina rannikkotykistölinnakkeina ja ilmatorjuntapattereina ja torjuisivat maihinnousut sekä suojasivat etenkin kauppa-aluksia vastustajan ilmavoimien pommituksilta ja

konetuliaseitten vaikutukselta, lentokonetorpedoilta sekä lentokonemiinoilta elintärkeillä läpi Ahvenanmaan kulkevalla Turku – Tukholma kauppalaivaväylällä. Sotilaslentokoneet toimivat kauppalaivasaattueitten ilmatähystäjinä sekä käyttivät aseinaan syvyyspommeja sukellusveneitä vastaan.

Teollisuus saattoi sodankin aikana viedä tuotteitaan ulkomaille. Ulkomailta tuotiin aseita ja ammuksia, elintarvikkeita ja apujoukkoja, joita toimitettiin itärintaman taisteluihin. Asemateriaalin hankintaan ei ollut ”tuhlattu” varoja rauhan aikana! Sotien aikana meriliikenne Turku – Tukholma väylällä sujui ilman suuria vaikeuksia. Kauppameriliikenne sujui myös joustavasti, koska mm. talvisodassa vastustaja pyrki tuhoa-

maan pahimmaksi toimintansa pidäkkeeksi kokemansa panssarilaivat 1577 pommilla ja konekiväärituloella sitoen näin iskukykyisiä ilmavoimiaan panssarilaivoihin eikä tuhoa tuottaen kaupameriliikenteeseen. Avomerellä sukellusveneet tuhosivat jatkosodassa kolme vastustajan sukellusvenettä ja yksi ajoin talvisodassa suomalaisen miinaan ja tuhoutui. Miinanraivaajat pystyivät raivaamaan välälle pudotetut useat kymmenet lentokonemerimiinat. Vastustajan torpedokoneiden toiminta ei yrityksistä huolimatta myöskään onnistunut.

Hyvät suhteet Ahvenmaalaisiin – meri vaati uhrinsa

Suhteet siviiliväestöön olivat hyvät sotien aikana ja mm. Lumparlandin kunta järjesti nuorille matruuseille kahvittelaisuuksia. Tässä kahvittelussa eräs

Lumparlandin tyttö ihastui Väinämöisen Paraisilta kotoisin oleeseen nuoreen matruusiin, ja hänet kutsuttiin kavereineen kahville tytön kotiin. Tytön isä oli ryhtynyt jopa puhemieheksi, mutta Väinämöinen oli useita vuosia sodan aikana Suomalahden suunnalla, joten romansi ehti kuihtua. Alukset saattoivat myös hankkia elintarvikkeita maista. Maarianhaminan satamassa käytäessä saatettiin myös saunoa lähellä satamaa olleessa suuressa saunarakennuksessa.

Långnäsin alueella Lumparlandin kunnasta oli myös kotoisin ye-komentajakapteeni Johannes Rosenberg. Hän oli saanut peruskoulutuksensa Suomen ensimmäisellä merikadetiturssilla. Rosenberg palasi sotien jälkeen omalle kotitalalleen ja osallistui kunnan hallintoon ja toimi jopa kunnanjohtajana. Panssarilaiva Ilmarisen päällik-

kö oli kotoisin Ahvenanmaan Jomalasta, jossa hänen isänsä oli toiminut kirkkoherrana. Ilmarinen oli 25.12.1939 joutunut Kihdin selällä pommikoneiden iskujen kohteeksi, jolloin lähelle mereen osuneen pommin sirpaleet haavoittivat seitsemää miestä ja yksi mies menehtyi. Alus oli jatkosodan edistyessä siirtynyt sisemmäksi Saaristomerelle ja ollut saksalaisten Viron saarten valtaukseseen liittyen 13.9.1941 harhautustehtävässä Suomalahden suun alueella, kun miina räjähti aluksen alla. Ilmarinen vaipui syvyyksiin, jolloin menetti 271 miestä ja vain 218 sai vielä jatkaa elämäänsä. Paljastustilaisuudessa olivat mukana perinneyhdistyksen jäsenet Matti Jäntti ja Tuomo Saari. Heidän isänsä saivat merellisen haudan Ilmarisen mukana. Meri antoi ahvenanmaalaisille ja suomalaisille elannon mutta vaati uhrinsa – havet ger föda tar liv! ■

Superior Knowledge in
Marine Electrical Installations

Tel: +358 2 444 11
www.ab-marinel.fi

Matkalaiset pl. Anssi Munkki.

Kalle-Emil Vesamäki ja Jalmari Järvinen

Kadettikersantti Kalle-Emil Vesamäki ja kadettialikersantti Jalmari Järvinen

Rannikkoupseeriyhdistyksen jäsenmatka Englantiin 27.-30.4.2023

Rannikkoupseeriyhdistyksen perinteinen kevätmatka suuntasi kohti Lontoota. Matkaan herättiin varhain aamulla, sillä lento kohti Gatwickin lentokenttää nousi ilmaan hieman aamukahdeksan jälkeen.

Reissuun kutsuille kadeteille lähteminen tiesi sotaharjoituksen keskeyttämistä ja maastopuvun vaihtamista seurapiirikelipoisempiin pukuihin. Lappeenrannan korsut ja Syndalenin aa-

vikot vaihtuivat sormia napsauttamalla Piccadillyn klubeihin ja Chelseaan museoihin. Allekirjoittanut saapui Santahaminaan yönä ja luulin olevani varmasti viimeinen hereillä olevista. Oli kuitenkin mukava huomata, et-

tä vielä puoli yhden aikaan kadettitalolla silitettiin paitoja ja tehtiin viime hetken matkajärjestelyjä.

Laskeuduimme Lontooseen paikallista aikaa yhdeksältä ja matkasimme junalla

OVE ENQVIST

keskustaan. Laukut hotelleihin säilytykseen ja ruokaa nälkäisiin matkustajiin. Osa porukasta päätti jäädä läheiseen publiin testaamaan heti britteikeittön lahjan maailmalle – Fish & chips. Muutamille meistä se ei kelvan-

Royal Chelsea Hospitalin opas äänessä.

OVE ENQVIST

nut ja päätimme vielä tässä vaiheessa jättää makuelämyksen odottamaan. Onneksi Lontoosta eivät ravintolat loppu, joten laadukkaan hummeri ja hampurilaispaikan löytäminen ei ollut liian haastavaa.

Päivä jatkui kierroksella Winston Churchillin toisen maailmansodan aikaisissa bunkkereissa aivan kaupungin keskustassa. Laajat tunneliverkostot toimivat Britannian sodanjohdon tukikohtana myös kovimpien pommitusten aikana

OVE ENQVIST

National Army museossa.

ja säilyi kuin ihmeen kaupalla ilman täysosumaa. Museoiksi muutetuissa tunneleissa pystyi aistimaan sotilaiden ja upseerien tunnelmaa kriittisten taisteluiden keskellä. Museo tarjosi vilkaisun legendaarisen pääministerin tapoihin työskennellä ja ylipäätään elää sodan keskellä. Päivä päättyi yhdistyksen järjestämään juhlaillalliseen lähellä Trafalgarin aukiota.

Sanotaan, että aamiainen on päivän tärkein ateria. Jos näin on, niin ainakaan siitä ei jäänyt toinen päivämme Lontoossa kiinni. Royal Cavalry & Guards Clubin aamupalaa voisi kuvata vaikka omalla sivun mittaisella kertomuksellaan, mutta jätetään se nyt tekemättä. Kyseinen aamupalahetki kadettien kesken jäi varmasti ikuisesti muistoihin. Aamupalan jälkeen suoritimme muutaman kilometrin jalkamarssin National Army museolle, jossa meitä odotti usean tunnin opastettu kierros läpi Britannian armeijan historian, kenttäarmeijan perustamisesta terrorismin vastaiseen sotaan.

Useimmat siirtymiset tehtiin jalan, kärjessä kadettialikersantti Joonas Laukkanen.

OVE ENQVIST

Nähtävyyksiin tutustuminen jatkui lähes viereisessä rakennuksessa, nimittäin Royal Chelsea Hospitalin tiloissa. Hulppeassa palatsimaisessa vanhainkodissa majoittuu yksinomaan Bri-

tannian armeijan veteraaneja. Jälleen kerran meitä odotti opastettu kierros, joka päättyi onnellisesti Chelsea Hospitalin publiin kadettipursimiehen tarjoamien tuoppien ääreen.

Illalla odotti taas yksi Lontoon asevoimien edustajille tarkoitettuista klubeista, Naval and Military club, jonka ravintolassa nautimme illallisen pitkän kaa- van mukaan puolustusasiamiehen seurassa. Mahtavan illallisen lisäksi saimme kuulla puolustusasiamieheltä ajankohtaiset kuulumiset Lontoosta sekä Suomen ja Iso-Britannian väleistä.

Lauantaina vaihdoimme hetkeksi Lontoon kadut Portsmouthin merenrantakaupungin sataman jylyihin maisemiin. Ohjelmassamme oli ohjattu kierros Britannian kuninkaallisen laivaston Amiraali Horatio Nelsonin lippulaivalla, HMS Victorylla. Vuonna 1765 vesille lasketun sotalaivan historia oli mitä mielenkiintoisin ja erityisesti esiteltynä laivan läpikotaisin tuntevan kapteenin toimesta. Kierroksel-

OVE ENQVIST

Portsmouthin merenrantakaupungissa ohjattu kierros alkamassa Britannian kuninkaallisen laivaston Amiraali Horatio Nelsonin lippulaivalla, HMS Victorylla

la käytiin läpi Trafalgarin taistelun kulkua sekä Amiraali Nelsonin viimeisiä hetkiä ja tietenkin laivan yleistä historiaa vuosisatojen ajalta. Opimme myös mistä tietyt englantilaiset sanonnat kuten ”under the weather” on saanut alkunsa (laivan etukansi oli nimeltään ”weather deck” ja sairastupa sijaitsi kyseisen kannen alla).

Vaikuttavan kierroksen jälkeen kadettien matka jatkui viimeinkin kauan odotetun Fish n Chips annoksen ääreen tunnelmallisessa satamaravintolassa. Puolentoista tunnin, joka tuntui vähintään kolmelta ravintolavaunun puutteesta johtuen, junamatkan jälkeen olimme takaisin Lontoossa, jossa meitä odotti niin sanottu ”rai rai” ilta. Ilta alkoi pihviravintolassa SoHo:n kaupunginosassa, josta oli luontevaa jatkaa Lontoon yöelämään tutustumista sekä viimeisestä illasta nauttimista kadettiveljien kanssa.

Kotiinpaluupäivänä ohjelmassa oli enää jokilaivaristeily Thamesin laineilla, josta pystyimme ihastelemaan Lontoon maisemia vielä viimeisen kerran. Risteily tarjosi myös mahdollisuuden jutella ja jakaa kokemuksia reissusta. Risteilyn jälkeen matkaryhmä hajautui vielä hetkeksi tutkimaan Lontoon eri nähtävyyksiä. Innokkaimmat reissaajat lähtivät vielä vierailemaan museoissa, kun joillekin taas riitti rauhallinen lounas kadunvarrella. Joka tapauksessa kaikkien suunta oli aivan pian kotia kohti. Saavuimme Suomeen myöhään illalla, jos-

Lentokenttäjuna odotellessa.

OVE ENQVIST

sa toivotimme toisillemme hyvät vaput ja kiitokset reissusta. Suomeen saapuminen aiheutti koko matkaseurueelle erityistä hilpeyttä, sillä reissun ainoa yhteiskuva missä jokainen oli mukana, saatiin otettua vasta Helsinki Vantaan lentokentällä.

Erityisesti maavoimista merivoimien palvelukseen siirtyville kadeteille reissu oli mitä merkityksellisin. Pääsimme tutustumaan entistä paremmin ran-

nikkojoukko-opintosuunnan kadetteihin sekä Rannikkoupeeri yhdistyksen hienoon jäsenistöön. Olimme erittäin otettuja, että pääsimme tällaiselle reissulla ja siitä, miten Rannikkoupeeri yhdistys otti meidät vastaan. Kaikkien matkassa mukana olleiden kadettien puolesta haluammekin kiittää Rannikkoupeeri yhdistystä tästä unohtumattomasta reissusta ja upeista kokemuksista! ■

RAUMA CATA

**Rauma Cata Oy tarjoaa
projektikuljetuksia,
jäänmurtopalveluita ja
hinauspalveluita
maailmanlaajuisesti.**

www.raumacata.fi

Mikko Rankin maalaus ”Ruotsinsalmen toinen meritaistelu - S. Nikolain tuho” on hankkeen Ruotsinsalmin Revisited tunnuskuva.

Heikki Tiilikainen

Ruotsinsalmessa raikui taas

”Eihän tämä kesän 2023 koetapahtumamme 1700-luvun suurten meritaistelujen mittoihin yltänyt, mutta se oli rohkaiseva alku”, naurahtaa kotkalainen majuri evp Pertti Huhtanen. ”Alku niiden koettelemusten muistamiselle, joiden myötä meidän Kotkamme on vuosisatojen mittaan joutunut kasvamaan. Niitä tässä herätellään, kiitollisina siitä, että kaikki on kestäetty ja eteenpäin menty.”

Pertti Huhtanen on, paitsi entinen Kirkonmaan ja Rankin linnakkeiden päällikkö ja kolminkertainen YK-rauhanturvaveteraani, myös työskennellyt Kotkan kauppa-

kamarin toimitusjohtajana. Kotikaupungin asema, näkyvyys ja vetovoima merikaupunkina on edelleen hänen sydämellään.

Tämänvuotisella Kotkan meripäiväviikolla ohjelmassa oli to-

siaan jotain aivan uutta: *Ruotsinsalmi Revisited*, näytösmuotoinen historian elävöittäminen Suomenlahden ja ehkä koko Pohjolan herruudesta vuonna 1790 käydyn, 23 tuntia kestä-

neen Itämeren suurimman meritaistelun muiston tiimoilta.

Oliko tarkoitus tehdä viihdettä vai kertoa historiasta?

”Taistelunäytökset ovat ulkomailla suosittuja oman historian avaajia, ja halusimme talkoillamme nähdä, miten se täällä suuren historian varsinaisella tapahtumapaikalla otettaisiin vastaan. Suomessakin esimerkiksi Ruotsinsalmi-mitoissa Riilahden pikkukahakasta 1714 tehtiin mittava speaktaakeli vuonna 1914. Koe-tapahtumamme väylää raivasi neljä purjemerenkulun harrastajien purjelaivaa, *Vivan*, *Astrid*, *Ingrid* ja *Österstjernen*. Näistä *Vivan* paukutteli pikkutykillä ja *Österstjernen* isolla.”

Merirosvoprinsessakin mukaan?

”Osallistujapalaute oli innostunut. Otimme käyttöön tunnus-

M/aux Vivan Kotkan Kantasatamassa.

TIMO VANHALA

lauseen: 'Laivat puuta, miehet rautaa', ja kun talkooväessä oli runsaasti naisia – ja vastapuolella itse keisarinna Katariina Suuri - lisäsimme siihen vielä ...'naiset kans!' Iskulause tehosikin – Facebookissa tuli jo ilmoittautumisia kansimiehistöön, ja jopa merirosvoprinsessan rooliin vas-

taisen varalle. ... Tämä kaikki toki unohtamatta näidenkin laivojen upeita purjehtijanaisia.”

”Niin, eihän tällaisessa leikkimielä saa unohtaa, vaikka taustalla onkin yksi niistä vakavista sotatapahtumista, joita Kotkalle on kasaantunut aivan liikaa. Tässäkin meillä oli muka venäläisiä auttamassa Long-John Sparrow Karibialta! -salanimellä tietenkin”

PERTTI HUHTASEN ARKISTO

M/aux Vivanin päällikkö Seppo Vanhanen ja tapahtumaoperaattori Pertti Huhtanen.

Keitä tämän tapahtuman takana oli?

”Virallisesti järjestelyvastuussa oli *Vivan* yhdistys ry. *Vivanin* päällikkö Seppo Vanhanen teki ison työn hoitamalla purjelaivayhteydet. Kotkan kaupunki avasi loppupeleissä monta takalukkoa. Tapahtumaa seurasi merellä kolmisenkymmentä venekuntaa ja maissa melkoinen joukko hajallaan Kuusisesta Mansikkalahteen ja Varissaareen. Kaikkiaan seuraajia on varmaan ollut kolmisen sataa. Torikahvikompen-

TIMO VANHALA

Oikea soturi ja oikeita pistooleja.

tit ovat liikkuneet linjalla ”juuri tällaista Kotka tarvitsee” ja ”ettei sota enää tänne tulisi”.

Miten tästä eteenpäin?

”Vuoden 2024 rima on tätä ykkösversiota korkeammalla. Ehkä saamme mukaan kymmenen, kaksikymmentä purjelaivaa Suomesta ja esimerkiksi Ruotsista. Tarvitsemme enemmän ruutia, pauketta ja savuja. Talkootyönä tämä tarkoittaisi satoja tunteja ilmaista työtä, omia ruuteja, muuta arsenaalia

ja kaikenlaista tilpehööriä. Tapahtuman hallittavuusvaatimuksetkin kasvavat. Resursseja tässä kyllä tarvitaan.”

”Tapahtuma voisi edetä esimerkiksi seuraavasti: Ruotsin ja Venäjän saaristolaivastoja kuvaavat alukset kokoontuvat Haminaan ja siellä järjestetään aihepiiriin sopivaa ohjelmaa. Seuraavana päivänä Ruotsin saaristolaivastoja kuvaavat alukset purjehtivat Ruotsinsalmen kautta tapahtumapaikalle puolustusryhmykseen. Vastaavas-

ti Venäjän saaristolaivastoja kuvaavat alukset purjehtivat Kirkonmaan eteläpuolitse ja etenevät tapahtumapaikalle hyökkäysryhmykseen. Sitten taistellaan ehkä viisi-viisitoista minuuttia ja siirrytään Kotkan Kantasatamaan rauhanmaljoille.”

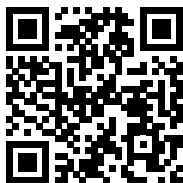
”Jatkossa tämä ”Ruotsinsalmi Revisited” voisi nousta laajan ”Kotka, historia ja vetovoima”-hankkeen kärkitapahtumaksi. Tuon kokonaisuuden toimeenpano ja tämän kärkitapahtuman kehittäminen maailmanluokan mittoihin nostaisi alueemme, sen yrityskentän ja muitten toimijoiden tunnettuutta ja vetovoimaa olennaisesti. Tämä kaikki sopisi hyvin Kotkalle merikaupunkina ja Haminalle maailmanluokan pikkukaupunkina. Historian elävöittämisen ohella tässä edistetään jo sinänsä arvokasta purjelaivaperinnettä. Virallisista organisaatioista kuitenkin vain merivoimamme ovat toistaiseksi ilmoittaneet olevansa kiinnostunut hankkeen jatkosta.”

PERTTI HUHTANEN

Katso Timo Vanhalan video

<https://youtu.be/GoR5jDl8aNo>

Youtube:
Ruotsinsalmi Revisited

Jälkipelin tunnelma oli korkealla M/aux Vivanin salongissa.

Tykkivene Karjalan 120 mm:n Bofors keulatykki.

FORUM MARINUM PUBLIC DOMAIN

Yrjö Kärkäs

Teknikkokapteeniluutnantti evp Yrjö Kärkäs

Varusmiehenä Kärkäs palveli Ilmavoimissa ja tuli värvetyksi laivastoon Turun Laivastoasemalle 1954. Kantahenkilökuntaan hän liittyi 1955 ja sai nimityksen teknikon toimeen 1963. Sen jälkeen hän toimi Pansiossa, Sähköteknillisen korjaamon osastonjohtajana, mistä jäi eläkkeelle vuonna 1992.

Matkoja Boforsin tehtaille (osa 2)

Yrjö Kärkäs on laatinut kattavan kuvauksen osallistumisestaan työmatkoihin Boforsin tehtaille eri tykkihankkeisiin liittyen. Kirjoituksen pituuden takia kirjoitus julkaistaan useassa osassa, joista ensimmäinen osa julkaistiin lehdessä 2/2023. Kirjoittajan luvalla kirjoitusta on muokannut ja toimittanut sekä kuvittanut Ove Enqvist.

120 mm tykin kurssi

Kurssi oli kesällä 1966. Meitä läksi 10...12 miehen porukka. En muista kaikkia, mutta ainakin ”kantaporukka” oli mukana: Wihtol, Meetteri ja minä.

Majoitus oli tehtaan tiloissa, upseerit tehtaan hotellissa ja aliupseerit ja teknikot muualla. Metteri ja minä sekä kaksi vanhinta aliupseeria olimme vanhassa omakotitalossa ja nuoremmat

aliupseerit messin yläkerrassa. Poislähteissä kun tuli maksun aika, maksoimme ensin ruuat messiin, ja sitten menimme lasujen kanssa hotellin kassaan. Maksoimme ensin majoituksen

ja sen jälkeen pyysin Waldenin avustuksella yhdistämään laskut nimellä ”maksanut majoituksesta”. Kaikilla oli erisuuruinen lasku johtuen siitä, montako olutta oli juonut aterioiden aikana. Seuraavana talvena Wihtol oli kuulemma joutunut käymään Merivoimien esikunnan rahurin luona selittämässä erisuuruisia laskuja. Jollakin oli huoneessaan radio, toisella oma kylpyhuone jne. Wihtol oli kironnut, että tästä lähtien kaikki asuvat samalla lailla.

Kurssiin opetustilat oli tehty vanhaan vaunutalliin. Siellä oli luokka tarvittane havaintovälineineen. Oli 40 mm tykin suuntauskoneisto, tykin ollessa puumallina. Opettajana oli Mr. Bofors, jolla nimellä hänet tunnettiin koko tehtaalla. Hän oli insinööri Carell, joka oli vakituinen opettaja. Voi sanoa, että hän tunsikin hyvin opettamansa kohteen. Hän oli opettajana myöhemmin 57 mm:n tykkikurssilla samalla varmuudella. Kun hän tuli luokkaan ensi kertaa, niin me kaikki nousimme vanhaan hyvään tapaan ylös. Hän oli hyvin hämmästynyt, sillä se ei tainnut olla siellä tapana.

Opetuksessa kävimme ensin pääosat läpi ja sitten niiden toiminnan. Kun vuorossa oli sähköpuoli, opettaja selosti sen pääpiirtein. Koska hyvin moni, minä muiden joukossa, ei osannut ruotsia, määräsi hän minut käymään läpi suomeksi. Olin jo kytkentäkaavioista lukenut toiminnat, joten pystyin selostamaan suomeksi tarkemmin kuin hän oli ruotsiksi opettanut. Erään

Karlskogan sijainti.

komponentin ruotsinkielinen nimi herätti hilpeyttä. Se oli sanamukaisesti käännettynä yhdyntäasennon osoitin. Porukka mietti kauan miten se suomennettaisiin. Viimein luutnantti Reunanen sanoi: Jos sitä ei voida suomentaa, niin käännetään sen toiminta päinvastaiseksi. Niin siitä tuli poikkeamarele. Sen tehtävänä on estää tykin laukaisu jos tykki ei ole määrättyssä suunnassa.

Välillä olimme tehtaalla opiskelemassa mekaanisia osia. Varsinainen ase oli melkein samanlainen kuin 40 mm:n, mutta vain suuremmissa koossa. Syötin ja lippaat olivat huomattavan erilaiset. Molemmiin puoliin olivat lippaat, joihin kumpaankin voitiin ladata 24 ammusta. Lataus sillan molemmin puolin olivat vielä amukset, joten periaatteessa voitiin ampua 50 laukausta minuutissa. Lippaiden vaihto kävi yhtä vipua kääntämällä. Käytännössä voitiin ampua vain 48 laukausta ilman lataamista.

Jos ammuttiin kaikki tyhjäksi, kesti ainakin 15 minuuttia ennen kuin ammuntaa voitiin jatkaa. Tulinopeus oli 70 laukausta minuutissa. Todellisuudessa putken kuumenemisen takia ei voitu ampua lippaita tyhjäksi, vaikka putkella oli nestejäähdytys.

Tykkiin kuului myös ammushissi. Latausta varten putki piti kääntää pystyyn ja sivusuunta perussuunnalle. Tätä varten suuntaaja vain käänsi vaihtokytimen latausasentoon. Kun koekilimme hissien toimintaa, heräsi kysymys, että entä jos kesken latauksen pitää saada tykki nopeasti käyttöön, eikä ammuskellarissa tiedetä sitä. Kun siellä täytetään hissiä, niin ammus on jatkuvasti hissien yläasemassa. Päätettiin, että hissien lähelle torniin pitää saada katkaisija, jolla hissien voi pysyttää.

Tykkiin kuului monta moottoria, joista suuntausmoottorit vaihteistoinen painoivat parisataa kiloa. Kun ne olivat vielä

laitetilan katossa, oli tykkiasentajilla ensin pätkäilemistä miten ne vaihdettaisiin tarvittaessa. Toinen tykkiasentajista kertoi: Tunti siinä meni tuumailmassa ja toinen hommia tehden. Tosin siinä meni tunti jo apuvälineitä asennettaessa. Muutkin moottorit ja osat olivat sen verran painavia, ettei niitä sylissä kannettu. Tuskin niitä vaihdettiin koko tykin käyttöikä.

Tietysti meille myös näytettiin miten tykki toimii. Ampumaradalle oli viety vain pelkkä tykki ilman suuntausjärjestelmää. Olihan se ilman niitäkin juhlan näköinen. Tornin sisällä ei kaikki näy kunnolla, mutta nyt ilman kuoria, kirkkaassa aurin gon valossa kaikki näkyi hyvin. En muista enää, kuinka monta laukausta siihen oli ladattu, jotka kaikki ammuttiin sarjana. Suurin ampumaetisyys oli muistaakseni jotain 24 km.

120 mm tykin vastaanotot

Servokokeet ja ammunnat eivät suuresti poikenneet 40 mm tykin vastaanotoista, teodoliitin kiinnitys oli vain poikkeava. Koska tykissä oli kilpi paikallaan, oli sille tehty paikka tornin katolle, tykin pysty akselin kohdalle. Mekaniikan toiminta kokeiltiin samalla tapaa kuin 40 mm:n tykillä. Hydrauliiikka oli vain rajumpaa. Suuntausnopeudet olivat muistaakseni 45 astetta sekunnissa.

Viimeinen matka 120 mm:n tykkiin liittyen

120 mm:n tykkiin liittyen menimme Wihtolin kanssa Boforsille kahdestaan. Nyt hän ei ol-

lut omalla autollaan liikkeellä, sillä siihen oli hyvä syy. Ruotsi siirtyi silloin oikeanpuoleiseen liikenteeseen. Kun tuli H-hetki, niin kaikki muu liikenne oli kielletty. Vain paikallinen TVH sai ajaa. Aikaisemmin olivat jo liikennemerkit pystytetty oikeanpuoleiselle liikenteelle, mutta niillä oli huppu päällä. Nyt vain poistettiin huput ja siirrettiin ne vasemman puoleisen liikenteen merkeille. Vasta klo 12:00 sai muu liikenne alkaa.

Matkan aiheena oli varaosalistojen ja muitten jälkitoimitukseen kuuluvien asioiden selvitys. En enää muista miksi minun yleensä piti olla mukana. Kai siksi, että oli joitakin sähköön liittyviä juttuja, joihin Wihtol ei voinut ottaa kantaa. Taisi olla käsikirjan suomennuksen tarkistus. Wihtol oli jo suomentanut sen, ja minun piti tarkistaa sähköpuolen suomennos. Viivymme kaksi viikkoa. Viimeisenä iltana oli tavallista juhlavampi illallinen, jossa oli isäntänä joku suurempi tirehtööri, ehkä laivasto-osaston johtaja. Söimme hotellin sivuhuoneessa ja olimme koko illan siellä. Koska olin ainoa, joka ei puhunut ruotsia, niin sain olla mykkänä melkein koko illan. Joskus Wihtol kysyi minulta jotain. Ymmärsin kyllä sen verran ruotsia, että pysyin kärryillä koko ajan missä mennään. Muistolahjaksi saimme tuhkakupit, jotka oli tehty 105 mm:n putkesta. Joskus vuosituhannen vaihteessa annoin omani Hirvensalossa olevan Taidekappelin luona olevaan tuhkakuppimuseoon.

57 mm:n kurssi

Tälle kurssille meni taas 10–12 miestä. Matka tehtiin autolautalla ja Tukholmassa menimme Bromman kentälle, josta lensimme Karlskogan kentälle. Tehtaan auto vei meidät tehtaan asuntoon, jossa oli kahden hengen so-luasuntoja. Solussa oli kaksi yhden hengen huonetta ja yhteinen keittiö. Itse jouduimme kokaamaan syömisemme. Emme viihtyneet siellä kuin pari päivää kun muutimme tehtaan vieressä olevaan Esso-hotelliin. Koska edellinen majapaikka oli parin kilometrin päässä tehtaasta, antoi tehdas käyttööme kaksi pikkubussia työmatkoja varten. Kun muutimme tehtaan viereen, saimme pitää autot käytössä.

Kurssi oli samanlainen 120 mm kurssin kanssa. Tykkien toiminta oli samanlainen, kokoero huomioiden. Oleellisin ero oli siinä, että suuntausjärjestelmä oli samassa paketissa. Häätätilassa laivalle ei tarvinnut muuta kuin kiinnitysrenkas. Silloin vain olisi pitänyt kantaa ammuksat torniin ulkokautta. Ammushissi siis tarvitaan normaalissa asennuksessa.

Kurssi kesti kolme viikkoa. Lähtöä juhliittiin ensin tehtaan illallisella hotellissa ja sitä jatkettiin omissa huoneissamme. Tarina kertoo, että kun eräälle miehelle lasiin kaadettiin ryypä, niin kaataja odotti ilmoitusta, kunnes riittää. Kun kieltoa ei tullut, niin lasi kaadettiin täyteen. Ryypyn saaja tyhjensi lasin kuin vesilasillisen. Aamiaiselle mennessä ko. miestä ei nä-

kynyt. Joku kävi katsomassa mikä miestä vaivaa. Hän oli nukkumassa vaatteet päällään. Söimme aamiaisen eikä miestä näkynyt. Lähtöön oli vielä joku tunti aikaa, mutta mies piti saada lähtöön valmiiksi. Aikaisempi huoneessa kävijä meni häntä herättelemään. Mies oli sillä välin ryöminyt patjan alle, jatkaakseen nukkumista.

Pikkuhiljaa hänet saatiin heille ja siistiytymään. Paluumatka oli junalla Tukholmaan ja paikkaliput olivat pitkin junaa ja ko. mies oli samassa osastossa minun kanssa. Koko matkan hän jupisi: kun tästä selviän, niin otan kunnon ryypyn.

Wihtol oli tapansa mukaan omalla autolla liikkeellä. Hänen autossa menivät upseerit ja Wih-

Bofors Karlskoga.

PUBLIC DOMAIN ÖREBROS MUSEUM

tol määräsi minut junamatkailijoiden vanhimmaksi. Eihän siinä mikään muu huolettanut kuin se krapulainen mies. Hänestä ei kuitenkaan ollut mitään huolta, sillä hän esiintyi siististi, eikä aiheuttanut mitään häiriöitä. Tukholmaa saavuttua sanoin poru-

kalle, kun aikaa oli laivan lähtöön pari tuntia, että jokainen on terminaalissa puoli tuntia ennen laivan lähtöä. Kaikki olivat ja ”murheenkryynikin” oli jo selvän tuntuinen. Laivalla hän ei juonut maitoa väkevämpää. ■

Jatkuu

Miessaaren linnakkeen kello

Miessaaren linnakkeella roikkuu kello, jonka alkuperä ei ole selvinnyt. Koska kello on ripustettu entisen palokalustovaraston eteen, on oletettu että kello on tarkoitettu lähinnä palohälytyksiin, mutta muitakin mahdollisuuksia on. Kellon tiedetään olleen kyseisessä paikassa ainakin jo 1940-luvulla.

Kellon alkuperästä on vain spekulointeja. Kello muistuttaa kirkonkelloa, mutta sen pieni koko viittaa lähinnä laivakelloon tai sumukelloon, joita aikaisemmin oli monessa paikassa saaristossa.

Jos jollakin on tietoa kellon alkuperästä tai muistoja sen käytöstä, pyydetään ottamaan yhteyttä allekirjoittaneeseen.

Ove Enqvist

ove.enqvist@welho.com, 040 5524136

Rannikkoupseeriyhdistys tiedottaa

Tervehdys hyvät jäsenet!

Yhdistyksellä on nettisivut osoitteeseen ruy.fi – käykääpä kurkistamassa. Sieltä löytyy muun muassa nettikauppa, josta voi ostaa yhdistysten tuotteita. Toki sieltä löytyy myös paljon ajankohtaista tietoa yhdistyksestä.

Rannikkoupseeriyhdistys päätti jatkaa matalan kynnyksen kuukausilounastilaisuuksia rannikkotyökistön perinnehuoneessa ravintola Kiltakellarissa (Bulevardi 56, Helsinki). Ajatus on, että kaikki halukkaat ja kykenevät koontuisivat aina kuukauden ensimmäisenä torstaina klo 12.00 lounaalle perinnetilaamme. 7.9. klo 12.00 Petri Pääkkönen esitelmöi vapaaehtoisesta maanpuolustuksesta ja 5.10. klo 12.00 Petri Parviainen esitelmöi Helsingin kaupungin väestönsuojelusta. Loppusyksyn lounaat ovat 2.11. klo 12.00 ja 7.12. klo 12.00. Loput esitelmät julkistetaan loppusyksyn kuukausikirjeissä.

Perinnehuone on saanut mukavasti kannatusta myös ravintolan muussa kuin rannikkotyökistötaustaisessa asiakaskunnassa. Merkittävästi lisääkin esineistöä tiloihin mahtuu, sillä myös viereinen kabinetti on tarvittaessa sisustettavissa samalla teemalla. Ideoita voi esittää ja tavaroita voi esittää sihteerille.

Vuoden 2024 jäsenretki suuntautuu Tukholmaan. Tästä tulee lisätietoa talvella.

Muistathan, että 5.12. yhdistyksemme täyttää 90 vuotta. Vараa ilta kalenteriisi.

Jäsenet saavat asiasta lisää tietoa jäsenkirjeissä.

yhdistyksen sihteerin ja taloudenhoitajan

Jarmo Valtimo

*jarmo.valtimo@rannikonpuolustaja.fi
puh. 0405647695*

Kuvan Comrod DC/AC 2000W
invertteri vaativaan tehonsyöttöön.

Tämän ja monet muut ratkaisut
löydät Milconista.

MILCON

Valmis vaativien kumppaneiden haasteisiin

010 239 2170 | milcon.fi

**Ruutanakorventie 2
33960 Pirkkala**

Meriupseeriyhdistys tiedottaa

1. MY 100 vuotta

Meriupseeriyhdistys on perustettu 24.10.1923 Katajanokan Casinolla. Yhdistyksemme juhlii 100-vuotispäiväänsä erilaisten tapahtumien merkeissä juhla- viikon aikana. Juhlaviikolla järjestettäviä tapahtumia ovat:

- 21.10.2023, Hilton Kalastajatorppa, Helsinki Yhdistyksen 100-vuotispäivän iltajuhla.
- 24.10.2023 klo 08.00, Hietaniemi ja Laivaston Risti, Seppeleenlaskut
- 24.10.2023 klo 12.00 - 15.00, Katajanokan kasino, Helsinki. Lipun naulaus ja kahvitilaisuus (erikseen kutsutuille)
- 24.10.2023 klo 18.00, Juhlakokous, Helsinki. Kokouksessa julkaistaan yhdistyk-

sen 100-vuotishistoriikki
 - 29.10.2023, Musiikkitalo, Helsinki, juhlakonsertti

Sunnuntaina 29.10.2023 järjestetään juhlakonsertti Helsingin musiikkitalolla. Lippuja tullaan myymään jäsenistön lisäksi myös yleisölle, mutta myytävien lippujen tarkempi määrä sekä lopullinen hinta selviää myöhemmin. Tarkempia tietoja konsertista ja juhlaviikon tapahtumista löydät erillisestä ilmoituksesta tässä lehdessä.

2. Kuukausikokoukset

Seuraava kuukausikokous on yhdistyksen vuosipäivän kokous perinteisin menoin 24.10.2023 Merisotakoululla Suomenlinnassa. Tilaisuus on avoin RUY:n jäsenille.

Marraskuun kuukausikokous pidetään yhteiskokouksena RUY:n kanssa Suomenlinnan upseerikerholla.

Yhdistyksen kuukausikokoukset pyritään järjestämään suunnitellusti ja näistä tiedotetaan jäsenistöä sähköpostitse. Lisätietoa ilmoittautumisesta jaetaan lokakuun jäsentiedotteessa.

Sihteeristö pyytää jäsenistöä päivittämään yhteystietonsa, mikäli kuukausittain lähetettävät jäsentiedotteet eivät saavu perille.

3. Vuoden jäsenen valinta (Tonyn tuoppi)

On taas aika valita keskuudestamme MY:n vuoden jäsen ja paljita hänet perinteisellä hopeisella Tonyn tuopilla. Esitykset pal-

MERIUPSEERIIYHDISTYS
100 VUOTTA

Meriupseeriyhdistys ry:n

100-vuotisjuhlakonsertti sunnuntaina 29.10. klo 16.00
Helsingin Musiikkitalossa

Juhlaorkesterina toimii Laivaston soittokunta, johtajanaan musiikkikapteeniluutnantti Tero Haikala. Solisteina Jyrki Anttila (tenori) ja Marika Hölttä (sopraano). Konsertin juontaa Inari Tilli.

Lämpimästi tervetuloa!

Liput: ticketmaster.fi

kinnon saajaksi pyydetään lähettämään sihteerille **15.10.2023 klo 16.00 mennessä**.

Vuoden jäsen palkitaan Meriupseeriyhdistyksen vuosipäivän kokouksen yhteydessä torstaina 24.10.2023 Merisotakoululla.

Palkinnon myöntämisperusteet ovat seuraavat:

- 1 § Palkittava voi olla palveluksessa oleva upseeri, EVP upseeri taikka yhdistykseen kuuluva reservin upseeri
- 2 § Palkittava on ollut Meriupseeriyhdistyksen jäsen vähintään viisi (5) vuotta
- 3 § Palkittava on osoittanut yleistä aktiivisuutta Meriupseeriyhdistyksen toimintaa kohtaan
- 4 § Palkittava on julkaisutoiminnalla tuonut esille ja tukenut Meriupseeriyhdistyksen tarkoitusta ja tavoitteita.

Meriupseeriyhdistyksen vuoden jäsen ja hopeisen tuopin saajan nimi julkaistaan seuraavassa Suomi Merellä -vuosikirjassa sekä Rannikon Puolustaja -lehdessä. Useamman ehdokkaan tilanteessa on yhdistyksen hallituksen tarvittaessa äänestettävä palkinnon saaja. Mahdollisessa ääntenlaskennassa äänien mennessä tasan, puheenjohtajan ääni ratkaisee.

MY:n jäsentuotteet

- Suomen Laivasto -kirjasarja (1-3), osat erikseen 15 €, koko sarja 40 €
- Uhka Länneestä -kirja, 15 €
- Suojattu merenkulku elinehtonamme -kirja, 15 €
- Baltian kuvernementtien ja Suomen merkitys Venäjän

keisarilliselle laivastolle v.

- 1856 - 1914 -kirja, 15 €
- MY:n isännänviiri, 70 €
- MY:n veneviiri, 22 €
- MY:n jäsenpinssi, 7 €

Hintoihin lisätään mahdolliset postikulut. Lisätiedot tuotteista sihteeriltä.

sihteer@meriupseeriyhdistys.fi

PORT OF
TURKU
FINLAND

www.portofturku.fi

Vapaaehtoisen meripuolustuksen

LASSE MAKI

Ranskan merisotakoulun viisi Léopard-luokan koulutusalausta, Lion (etummaisena), Jaguar, Guépard, Panthère ja Léopard kiinnittyivät toukokuun lopulla Pakkahuoneenlaituriin.

Kesän aikana monilla on toivottavasti ollut mahdollisuus virkistäytyä luonnosta ja lämpimistä säistä nauttien, viettipä aikaansa lomalla, töissä tai harrastusten parissa. Sininen Reservi ry:n kesäkauteen on sisältynyt niin kansainvälisiä vierailuja, Merivoimien vuosipäivän viettoa kuin tulevan syksyn toiminnan suunnittelua.

Merivoimien vuosipäivän juhlintaa Raaseporissa

Merivoimien vuosipäivä on meripuolustuskentän vapaaehtoisjärjestöille tärkeä vuotuinen tapahtuma, joka tarjoaa näkyvyyt-

tä ja verkostoitumismahdollisuuksia sekä kohottaa yhteishenkeä. Vuosipäivää juhlistettiin tänä vuonna Tammisaaren kaupungissa, jossa Sininen Reservi ry osallistui paikallisine jäsenyh-

distyksineen vuosipäivän paraatiin ja kalustonäyttelyyn Pohjoissatamassa ja Stallörinpuistossa. Paikan päällä vieraita viihdyttivät myös Laivaston soittokeuhon puistokonsertti sekä yleisöl-

kesäkuulumisia

LASSE MÄKI

le avoimet sota-alukset ja kiertojelut Jurmo-luokan veneillä. Sininen Reservi ry:n teltalla oli mahdollista kokeilla ekoaseamunmaa, tutustua solmujen tekoon sekä keskustella vapaaehtoisesta meripuolustuksesta hallituksen jäsenten ja paikallisten vapaaehtoisten kanssa.

Yhdessä viereisten MPK:n Meripuolustuspiirin ja Nylands Brigads Gillen telttojen kanssa vapaaehtoinen meripuolustuskenttä oli näkyvästi esillä vuosipäivässä ja tarjosi toimintaa kaikenikäisille. Päivän parhainta antia olivatkin ne lukuisat keskustelut, joita teltalla päivystäneillä oli mahdollista käydä yleisön kanssa – ohikulkijoilta saatiin kuulla niin muistoja omilta varusmiesajoilta kuin kiinnostuneita kysymyksiä mukaan liittymisestä ja toimintamahdollisuuksista. Sininen Reservi ry:n uunituoreet esitteet ja kangasmerkit kävivät hyvin kaupaksi, eivätkä ajoittaiset sadekuurotkaan päässeet suuremmin häiritsemään tapahtumaa.

Sininen Reservi ry:n järjestelyvastuulle kuuluva vuosipäivän iltajuhla pidettiin läheisellä Dragsvikin upseerikerholla. Illan aikana nautittiin paikallisen keittiön herkullisista antimista ja iloisesta seurasta upseeri-

Naton reserviupseerijärjestö CIOR:n nuorten upseerien työpajan osallistujat pääsivät tutustumaan Merisotakoulun historiaan ja perinteisiin upseerioppilaiden asiantuntevalla opastuksella.

kerhon upeassa miljöössä, jossa pöytäosuuden jälkeisiä tansseja tahditti Laivaston soittokunnan varusmiesyhtye. Puheenjohtaja **Petri Käyhkö** korosti illallispuheessaan yhteistyön ja yhdessä tekemisen merkitystä meripuolustukselle. Reserviläisten kannalta tämänvuotisen vuosipäivän teema, *reserviläisenä Merivoimissa*, toi suurelle yleisölle hienolla tavalla esiin vapaaehtoisen meripuolustuskentän tekemää työtä ja sen merkitystä kokonaisturvallisuudelle.

Kansainvälisiä vierailuja Helsingissä

Toukokuun lopulla Sininen Reservi ry:n yhteysupseeriviirikkö pääsi jälleen tositoimiin, kun se

asetti viisi yhteysupseeria Ranskan merisotakoulun alusvierailun tueksi Helsingissä 26.–28.5. Viiden *Léopard*-luokan koulutusaluksen osasto kiinnittyi Pakka-huoneenlaituriin Vanhan kauppahallin edustalle perjantaina aamupäivällä ja suoritti miehistönvaihtoa sekä huoltotoimenpiteitä viikonlopun aikana. Yhteysupseerien tehtävät vaihtelivat lentokenttäkuljetuksissa avustamisesta Merisotakoulun, Suomenlinnan upseerikerhon ja Sotamuseon toiminnan esittelemiseen. Ohjelmaan sisältyi myös saunailta Merisotakoulun suurella saunalla, mikä oli monelle saunomiseen vähemmän tottuunelle ranskalaiselle ikimuistoinen elämys. Yhteistyö yhteysup-

Sininen Reservi

LASSE MÄKI

Vapaaehtoisen meripuolustuksen lippulinna osallistui Merivoimien vuosipäivän paraatiin. Kuvassa vasemmalta lukien Sininen Reservi ry:n, MPK:n Meripuolustuspiirin, Nylands Brigads Gillen ja Rannikkojääkärikillan liput, kantajina Åke Frondén, Petri Pääkkönen, Tom Asplund ja Harri Koponen.

seerien ja isäntäorganisaationa toimineen Merisotakoulun välillä oli saumatonta, ja vieraat antoivat kiitosta yhteysupseerien täsmällisestä toiminnasta.

Kansainvälistä tunnelmaa koettiin Helsingissä myös juhanusviikon jälkeen, kun Suomen Reserviupseeriliitto isännöi kaupungissa Naton reserviupseerijärjestö CIOR:n (*Confédération Interalliée des Officiers de Réserve*) sekä sen lääkintä-, aliupeeri- ja urheilusisarjärjestöjen kesäkonferenssia ja sotilasurheilukilpailuja. Kuusipäiväiseen tapahtu-

maan osallistui yli 500 ulkomaista vierasta, joiden onnistuneen konferenssikokemuksen takamiseksi järjestelyitä oli suunniteltu Reserviupseeriliitossa useita vuosia etukäteen kymmenien vapaaehtoisten voimin.

Päätapahtumapaikkana toimi Hakaniemessä sijaitseva Paasitornin kokouskeskus, jossa järjestettiin muun muassa kriisinhallintaa käsittelevä symposium, erilaisia työpajoja ja komeat päättäjäisillalliset. Kilpailutoiminta keskittyi puolestaan Santahaminan varuskuntaan ja lähi-

alueille. Eri maiden sotilaspukeja näkyi viikon aikana runsaasti katukuvassa, ja tapahtuma huomioitiin useissa tiedotusvälineissä. Suomalaisia reserviläisiä osallistui paitsi tapahtuman järjestelyihin, myös itse työskentelysessioihin, ja Suomen Nato-jäsenyyden myötä Suomen Reserviupseeriliitto hyväksyttiin konferenssin aikana CIOR:n täysjäseneksi.

Sininen Reservi ry tuki suur- tapahtuman järjestelyitä organisoimalla nuorten upseerien työpajan vierailun Suomenlinnaan keskiviikkona 28.6. Päivän aikana reilut kahdeksankymmentä eri Nato-maiden nuorta reserviupseeria pääsi tutustumaan Merivoimiin, suomalaiseen asevelvollisuusjärjestelmään ja reserviupseerikoulutukseen sekä Merisotakoulun historiaan ja nykytoimintaan. Vierailun isäntinä toimivat Merisotakoulun johtaja, kommodori **Tuomo Mero** sekä reserviupseerikurssin laivastolinjan johtaja, luutnantti **Otto Päijänen** upseerioppilaineen. Päivän kohokohtiin lukeutuivat koulun johtajan esitelmän lisäksi Jurmo-ajelu Suomenlinnan ympäri, tutustuminen komentosiltasimulaattoriin sekä ulkona auringossa nautitut sotilaskodin munkkikahvit merimaisemia ihastellen. Merisotakoulun kierroksen jäl-

keen vierailijat pääsivät tutustumaan myös Suomenlinnan historiaan Ehrensvärd-seuran asi-
 antuntevien oppaiden johdolla. Kiitämme Merisotakoulua, Rannikkosotilaskotiyhdistystä ja Ehrensvärd-seuraa hyvästä yhteistyöstä sujuvan vierailun järjestä-
 miseksi.

Meritaitokilpailun tulevaisuus avoin

Sininen Reservi ry:n järjestelyvastuulle 2010-luvun puolivälistä kuulunut ja sitä ennen Reserviläisurheiluliiton järjestämä reserviläisten meritaitokilpailu on tapahtuma, jonka tarkoituksena on edistää merisotilaallista osaamista. Hallituksemme uudisti meritaitokilpailun sääntöjä keväällä, ja **Rami Klénin** vetämä kilpailutoimikunta oli suunnitellut kauttaaltaan päivitettyä kilpailua pidettäväksi syyskuun puolivälissä Merisotakoululla.

Ikäväksemme jouduimme kesän lopulla tekemään päätöksen meritaitokilpailun perumisesta vähäiseksi jääneen ilmoittautujamäärän takia. Päätös oli raskas ja valitettava, ei vähiten siksi, että tapahtuman sisältöjä oli uudistettu nimenomaan kilpailun ajanmukaistamiseksi ja osallistumiskynnyksen madaltamiseksi. Samalla joudumme kuitenkin pitämään mielessä tapahtumajärjes-

telyiden vaatiman mittavan työmäärän ja resurssit: liian pienelle osallistujajoukolle ei ole mielekästä järjestää lukuisia vapaaehtoisia järjestelyissä ja toimitsija-tehtävissä työllistävää kaksipäiväistä kilpailutapahtumaa.

Sininen Reservi ry:n hallitus käy meritaitokilpailun perumisen myötä perusteellisen keskustelun tapahtuman tulevaisuudennäkymistä ja järjestämismahdollisuuksista. Olemme kannustaneet jäsenyhdistyksiämme pohtimaan kanssamme sitä, miksei meritaitokilpailu ole innostanut riittävästi jäsenistöä ja mitä asialle olisi tulevaisuudessa tehtävä. Asiaa käsitellään myös jäsenyhdistysten keskinäisessä yhteistyötapaamisessa lokakuussa, ja kilpailun kehittämistä laadittaneen erillinen kysely. Uskomme, että meritaitokilpailun kaltaiselle, merisotilaallisia tietoja ja taitoja mittaavalle tapahtumalle on tilausta vastaisuudessakin, mutta järjestelyiden onnistumiseksi sille on tärkeä saada jäsenyhdistysten laaja tuki ja innostus.

Meripuolustuskentän tulevia tapahtumia

Tulevalla syyskaudella järjestetään vielä kaksi Sinisen Reservin ampumapäivää: ampumapäivä 4 eli kivääri- ja pistoolikilpailu

lauantaina 2.9. Raasin ampumapöytäradalla sekä ampumapäivä 5 eli kolmiasentokilpailu perinteisesti reserviläiskiväärillä sunnuntaina 17.9. Upinniemessä. Olemme lisäksi muun muassa ensimmäistä kertaa mukana Helsingin Hietaniemessä järjestettävissä jouluaaton kunniavartioissa asetamalla kunniavartiot puoleksi tunniksi sankariristille ja marsalkka Mannerheimin haudalle. Myös perinteinen purjehduskauden päättäjissäuna on suunnitella. Lisätiedot ja ilmoittautumissohjeet päivitetään verkkosivujemme sininenreservi.fi tapahtumakalenteriin syksyn mittaan.

Syksyn suunnitelmisamme on myös aktivoida tiedotustoimintaamme perustamalla uusi Sinisen Reservin uutiskirje. Suoraan jäsenyhdistysten henkilöjäsenille jaettavan, säännöllisesti ilmestyvän uutiskirjeen tarkoituksena on parantaa tiedonkulkua jäsenyhdistystemme välillä ja aktivoida jäsenistöä osallistumaan yhteisiin tapahtumiin. Uutiskirjeestä ja siihen liittymisestä tiedotetaan jäsenyhdistyksiä syksyn aikana.

Toivotamme kaikille Rannikon Puolustajan lukijoille ja sidosryhmille aktiivista ja toimintantäyteistä syksyä!

Lasse Mäki

Sihteeri, Sininen Reservi ry

Rannikon sisarten monipuolista

RANNIKKOSOTILASKOTIYHDISTYS

Valapäivän aamun 10.8. valmistelut Upinniemen sotilaskodissa.

Kevät ja kesä on tuonut Rannikkosotilaskotien henkilöstölle sekä vapaaehtoisille sisarille kasvavassa määrin erilaisia pienempiä ja suurempia tilaisuuksia tehdä toiminnallista työtä varusmiestemme hyväksi pit-

kin rannikkoa. Yhdistyksemme hallitus on ajan tasalla rannikon tapahtumista pitäen aktiivisesti yhteyttä paikallisosastoihimme ja sotilaskoteihin, miten sujuu.

Osallistuimme kesän aikana 9.7. Merivoimien vuosipäivään

Tammisaarella vieden Upinniemessä majapaikkaansa pitävän Unelma sotilaskotiautomme täyteen lastattuna tukemaan tapahtuman toteuttamista suuressa yleisötapahtumassa yhteistyössä Dragsvikin sotilas-

toimintaa

PUOLUSTUSVOIMAT

kotiyhdistyksen kanssa.

Selkämeren paikallisosasto osallistui kahdeksan sisaren voimin Okra-maatalousnäyttelyn yleisömäärältään suurensuureen päivään jakaen vierailijoiden kahvitusvastuun Porin sotilaskotiyhdistyksen kanssa taustatukenaan Säskylän sotilaskoti.

Hangon paikallisosasto vie päättäväisesti paikallisosaston toimintaa eteenpäin. Kesäkausi aloitettiin yhteisellä sisarlounaalla, sotilaskoti Russarön saarella siivottiin putipuhtaaksi ja ylpeinä vastaanotettiin Hangon Rannikkopatteriston Perinneyhdistyksen juhlavieraat. Suunnittelussa on myös PR-tapahtumaa yhdistyksemme sotilaskotiauto Unelma avustuksella syksyksi ja valmistaudutaan joulumyyjäisiin. Tarvittaessa lähdetään antamaan sotilaskotipalveluita ja apua, kun kutsu kuuluu.

Ensi vuosi on Hangon sisarten juhlavuosi. On hienoa paikallisosastomme täyttäessä 100 vuotta 150 vuotta juhlivassa kotikaupungissa.

Turun paikallisosastossa niin kuin muissakin sotilaskodeissamme läheisten päivät ovat varsin merkittävät ja hellyttävät kokemus varusmiesten läheisten osallistuessa sukupolvelta toiseen katsoman ja tapaamaan

Sotilaskotiauto Unelma sisarineen palveli Merivoimien vuosipäivänä 9.7. Tammisaarella.

nykyajan varusmiehen ympäristöä ja arkeakin. Kesäkuussa Turun sisaret osallistuivat MIL-jazz-tapahtumaan, joka tuo paikallisosastolle mukavasti julkisuutta. Paikallisosaston ajatukset ovat jo ensi kesän Turussa järjestettävän Tall Ships Races sotilaskotipalvelujen tuottamisessa usean päivän aikana suurelle yleisömäärälle.

Upinniemen sotilaskoti sekä vapaaehtoiset sisaret ovat sotilasvala- ja vakuutuspäivän ennakkovalmisteluissa sekä itse toteutuksessa täystyöllistettyjä. Sotilaskodin lisäksi vierai-

lijoita varten oli kahvituspisteet teltoissa, Merikappelissa, ulkoteltoissa ja lisäksi myös makkaranpaistopiteessä. Sotilaskodin oma leipomo tuottaa tuhannet leivonnaiset uudistettuun vitriiniin asiakkaiden päivän herkuiksi. Sotilaskotijärjestön lippu oli mukana valakentällä muiden vapaaehtoisten maanpuolustusjärjestöjen kanssa. Alokkaiden saavuttua useat alokasinfot sotilaskoti toivottaa lämpimästi tervetulleeksi viettämään palvelusajan sallimissa puitteissa vapaa-aikaa: Missä sotilas – siellä sotilaskoti. Alokaskirkot ja kon-

Rannikkosotilaskotiyhdistys

Rannikkosotilaskotiyhdistys. Suomenlinnan sisaret Kuivasaaren sotilaskodissa yleisöviikonloppuna 19.8.-20.8.

firmaatiot ovat myös osa sotilaskotiemme toimintaa. Yhdistyksemme lahjoittaa kaikille alokaille sotilaan virsikirjan, konfirmoiduille rippiristin. Merikapeli on Upinniemessä olennainen ja merkittävä osa alueen toimintaa, johon sotilaskodillamme on läheinen yhteys.

Kyminlinnan paikallisosaston sisaret toimivat läheisessä yhteistyössä veteraaniyhdistysten kanssa.

Oli kunnia-asia osallistua siunaustilaisuuteen ja hautajaisiin, tuoden sotilaskotijuhlakahvituksen 1940 vuonna Teikarissa kaatuneen sotilaan saattamisessa

kotipaikkakuntansa hautaan.

Myös sotaveteraaniryhdyksen puheenjohtajan vuosipäivä oli juhlan tarjoilun toteuttamisessa merkittävä.

Erilaisissa yleisötapahtumissa sotilaskotiautomme Unelma on tuttu näky kotkalaisillekin.

Loviisan ja Selkämeren paikallisosastot tekevät kutsuntatilausuuksiin heti alkumetreille tuleville alokaille sotilaskotipalvelut tutuksi. Selkämeren paikallisosaston sisaret ovat kutsu- net kaikille kutsutuille villasukat, hieno asia.

Suomenlinnan paikallisosaston kesän tapahtumiin on jo yli

Rannikkoprikaatin Sotilasvala ja sotilasva edustettuna sotilaskotijärjestömme lippu.

20 vuoden ajan kuulunut yhteistyössä Suomenlinnan Rannikkosotilaskodien kanssa kesäsoilaskodin tuominen Kuivasaaren yleisöviikonloppuihin. Sotilaskotikahvien ja munkkien ja myynnissä olevien tuotteiden kohtaaminen ulkosaariston kesästä on monelle ainutkertainen elämys.

kuutus 10.8. Upinniemessä. Rannikkoprikaatin rivistöä täydensivät maanpuolustusjärjestöjen liput. Lippurivissä

Suomenlinnan paikallis-osaston keskeinen toiminta yhteistyössä Merisotakoulun sotilaskodin kanssa juhlapäivinä ja etenkin arjessa on merkittävää. Iso kiitos Merisotakoululle erinomaisen sujuvasta yhteistyöstä, samoin muille toimijoille. Erilaiset juhlatilaisuudet, kii-

reisemmät sotilaskodin arkipäivät ja etenkin sotilaskodin aukioloajan ulkopuolella päivystykset sotilaskodin tukena, on merkittävää. Olemme kahden vuoden ajan perehdyttäneet uusia sisaria joukkoomme. Yksin ei tokiakaan tarvitse tehtävään lähteä vaan tarpeen mukaan kokenut

sisar lähtee kaveriksi tutustuttamaan toimintaan.

Ota rohkeasti yhteyttä!

www.rannikkosotilaskotiyhdistys.fi

Seuraa meitä Facebookissa ja

Instagramissa:

@rannikkosotilaskotiyhdistysry

**HYMYLLÄ JA SYDÄMELLÄ
VARUSMIESTEN HYVÄKSI**

Uudistunut Upinniemen sotilask

RANNIKKOSOTILASKOTIYHDISTYS

Upinniemen sotilaskoti on toiminut jo vuodesta 1962 Upinniemen varuskunnassa Kirkkonummella. Sotilaskodin perustamisesta alkaen sitä on ylläpitänyt Rannikkosotilaskotiyhdistys ry. Upinniemen varuskunta on Suomen suurimman kuuluvan joukko-osaston Rannikkoprikaatin päätukikohhta. Vuosittain Rannikkoprikaati kouluttaa noin 2000 varusmiehtä ja suurin osa heistä suorittaa 347 tai 255 päivän palveluksen. Sotilaskodin merkitys varusmiehille on yhä edelleen erittäin tärkeä vapaa-ajan viettopaikka ja sen toiminnallisuus pitää vasta-asta nykyajan tarpeita.

Remontti yhteistyössä kumppaneiden kanssa

Upinniemen sotilaskodin edellisestä remontista on kulunut yli kolmekymmentä vuotta. Se on palvellut kymmeniä tuhan-

sia varusmiehiä ja muita asiakkaita. Näillä asiakasmäärillä ja käyttövuosilla niin kylmäkalusteet kuin kaikki pintamateriaalit ovat kovilla.

– Sotilaskodin remontit tehdään yhteistyössä Puolustuskiinteistöjen ja Rannikkoprikaatin kanssa. Tämä remontti sai lopullisen sysäyksen vitriini-linjaston uusimisen tarpeesta. Remontin suunnittelulla ja sen toteuttamisen ajankohdalla oli merkittävä rooli, koska emme voi pitää sotilaskotia kiinni useita kuukausia. Tavoite oli, että sotilaskoti pidetään auki ja remonttiaika on enintään kaksi kuukautta. Hyvällä yhteistyöllä kumppaneidemme kanssa tavoitteemme toteutui, kertoo Rannikkosotilaskotiyhdistyksen toiminnanjohtaja Katriina Andersson.

RANNIKKOSOTILASKOTIYHDISTYS

oti

PUOLUSTUSVOIMAT

Tavoitteena kestävä ja viihtyisä sotilaskoti varusmiehille

Remontin suunnittelu aloitettiin tammikuun lopulla. Suunnitteluvaiheessa huomioitiin asiakasmäärät ja asiakkaiden kulkureitit sekä tietysti työntekijöiden toiveet ja työergonomia. Sotilaskodin neliöt eivät kasvaaneet. Sama tila piti suunnitella tehokkaammin. Teimme tiivistä yhteistyötä vitriinilinjaston ja myymäläkalusteiden toimittajien kanssa. Heidän ammattitaitoinen henkilökuntansa osasi huomioida haasteemme kuten isot asiakasmäärät, kassa-alueen toimivuus ja pieneen tilaan laaja tuotevalikoima. Remonttityöt tehtiin maaliskuuhun aikana, jolloin uusittiin pintamateriaalit, sähköt, valaistus sekä asennettiin uudet kylmä- ja myymäläkalusteet. Remontin ajaksi siirsimme myyntipisteen sotilaskodin salin puolelle.

– Uuden sotilaskodin avajaisia pääsimme viettämään toukokuun alussa. Olemme tyytyväisiä lopputulokseen.

Asiakkaamme ovat hämmästelleet kuinka isommalta paikka näyttää, vaikka neliöt ovat pysyneet samana. Kaikki tuotteet tulevat paremmin esil-

le uusien kalusteiden ja valaistuksen myötä sekä ne saadaan nyt selkeästi omiin kategorioihin. Henkilökunnan on miellyttävää työskennellä uudessa tilassa. Vitriinien täyttäminen on nopeampaa, koska asiakkaat ovat toisella puolella vitriiniä. Astioiden kuljetuspesupisteelle sujuu helpommin uusien ketterien palautusvaunujen ansiosta ja meillä on toimiva jätteenlajittelu-piste, mainitsee sotilaskotihoitaja Pilvi Niskanen.

Rannikkosotilaskotiyhdistyksen tehtävänä on tukea varusmiesten hyvinvointia, jota teemme monella eri tavalla. Tunnetuin ja tärkein paikka on sotilaskoti, jossa varusmiehet

voivat viettää vapaa-aikaansa nauttien palveluistamme.

– Haluamme tarjota heille nykyaikaisen sotilaskodin palvelut sekä sujuvan asioinnin. Sotilaskodin vitriinilinjaston ja myymäläkalusteiden uusinta oli yhdistyksellemme suuri kalustoinvestointi, jonka rahoitimme itse. Investointi, jonka merkitys on vielä suurempi kymmenille tuhansille varusmiespalvelustaan suorittaville nuorille miehille ja naisille, mainitsee toiminnanjohtaja Andersson.

*Lisätiedot:
Toiminnanjohtaja Katriina Andersson
katriina.andersson@
rannikkosotilaskotiyhdistys.fi
puh:+358403509053*

Hangon Rannikkopatteriston Per

KAARLE LANGE

15.5. seppeleenlasku Hangon miinamuistomerkillä.

Hangon Rannikkopatteriston Perinneyhdistyksen kevätmeni perinteisesti. Hangon kaupunki järjesti seppeleenlaskutalaisuudet Hangon sankarihau-doilla 27.4. Kansallisena veteraanipäivänä ja 20.5. Kaatuneitten muistopäivänä. Yhdistyksemme hallituksen jäsen, Tero Viitala, kokosi paikalle lippulinna, jota johti Oiva Lyytikäinen. Oma perinnelippumme oli tietysti paikalla. Moneen vuoteen ei puolustusvoimilta ole saatu kunniavartiomiehiä em. tilaisuuksiin, mut-

ta Hannu Kekkonen on saanut lähes aina paikalle hankolaisia reserviläisiä kivimiehiksi, kuten me kunniavartiomiehiä nimitämme. Hannu on itse ollut usein toinen kivimiehistä.

Laskimme 15.5. Miinanraivaajakillan puolesta seppeleen Hangon Itäsatamassa olevalle muistomerkille. Sepeleettä olivat laskemassa Pirjo Lange, Hangon kaupunginjohtaja Denis Strandell ja Jarmo Valtimo. Samana päivänä julkaistiin Turussa Johanna Pakolan kirja Va-

rusmiehet miinasodassa, joka kertoo Suomenlahden miinanraivauksesta, joka vuosina 1945-1950 miinanraivaus toteutettiin pitkälti varusmiesvoimin.

Puolustusvoimain lippujuhlapäivää juhlistettiin 4.6. laske-malla sepele Hangon sankarihau-doille ja päivä jatkui ns. Marskin kahveilla Neljän Tuulen Tuvalla.

Kahvitilaisuutemme jälkeen juhlistimme kahvila Neljän Tuulen Tuvan virallista kesäkauden avausta, jonka aluksi sal-koon nostettiin Suomen lippu. Lipun nostivat yhdistyksemme jäsenet Jouko Ahonen ja Hannu Kekkonen. Lipun liehuessa tilaisuus jatkui Hangon kaupunginjohtajan, Denis Strandellin, juhlapuheella. Tilaisuuden päät-teeksi oli vuorossa yllätysohjelma. Yhdistys oli myöntänyt Denis Strandellille Hankoniemen ristin numeron 1383. Ristin vastaanotti positiivisesti yllättynyt kaupunginjohtaja. Puolustusvoimain komentaja hyväksyi 20.9.1979 ristin Hangon Rannikkopatteriston joukko-osastoristiksi. Perinneyhdistys on saanut jatkaa ristin jakamista ansi-oituneille toimintansa tukijoille ja yhteistyökumppaneille.

Yhdistyksen vuoden päätä-pahtumaa, perinneyhdistyksen juh-

inneyhdistyksen tapahtumia

KAARLE LANGE

4.6. Hangon sankarihaudoilla.

listettiin 1.8. perinteisen ohjelman mukaisesti.

Päivä alkoi seppeleenlaskulla Hangon sankarihaudoilla. Paikalla oli hankolaisten maanpuolustusyhdistysten lippulinna ja musiikista vastasi Dragsvikin perinnesoittokunta. Hangon suomalaisen seurakunnan kappa-

lainen Ilpo Kari piti kenttäharjoituksen ja seppeleen laskivat prikaatikenraali, res Asko Kilpinen ja yhdistyksen puheenjohtaja.

Päivä jatkui Russarössä. Tänä vuonna yhdistys ei saanut Russaröön kuljetusta merivoimilta, mutta se ei menoa haitannut, koska m/s Summersea

saatiin vuokratuksi ja kyyti onnistui saareen.

Saareen tuli 92 vierasta, joita odotti Upinniemestä tilattu hernekeitto ja ”Hangon Vihreiden sisarten” eli Rannikkosotilaskotiyhdistyksen Hangon paikallisosaston avaama sotilaskoti munkkikahveineen. Tänäkin

Hangon Rannikkopatteriston Perinneyhdistys

KAARLE LANGE

Perinnesoitto kunta esiintyy.

vuonna saimme saassa nauttia Dragsvikin sotilaskodissa leivottuja tuoreita munkkeja, jotka Pirjo ja Kaarle Lange hakivat aamulla Dragsvikistä.

Saassa kuultiin aluksi puheenjohtajan tervehdyspuhe ja sitten Suomenlinnan rannikkorykmentin edustaja luki yleisölle vaikuttamispatterin päällikön, kapteeniluutnantti Risto Saarisen tervehdyksen.

Tällä kertaa sää ei täysin suosinut, ja perinnekolikkojen jako sekä Dragsvikin perinnesoitto kunnan konsertti pidet-

tiin kasarmin alakäytävällä.

Perinnekolikko numero 650 jaettiin Arto Nuutiselle hänen oltuaan yli kolme vuotta yhdistyksen jäsenenä.

Perinnesoitto kunta viihdytti yleisöä ja konsertti päättyi Hangon marssiin, joka kuunneltiin seisten.

Pirjo Lange ja Oiva Lyytikäinen johtivat ns. linnakekävelyn. Kierroksen aikana he kertoivat saaren historiasta.

Vierailla oli myös mahdollisuus käydä tutustumassa 130 TK-tykin asemaan ja katsella ka-

sarmin auditoriossa Suomenlinnan Rannikkotykistökillan tuottamaa videota ”Itsenäisen Suomen rannikkotykistö”, jossa rannikkotykistön asiantuntijat kertovat aselajistaan. Videon esitteessä todetaan, että sen tarkoituksena on tehdä kunniaa rannikkotykkimiehille ja -naisille, jotka ovat kymmenien vuosien aikana palvelleet isänmaataan karuilla luodoilla täyttäen aina tinkimättä paikkansa.

Klo 16.00 m/s Summersea irtotti Russarön laiturista ja suuntasi Hangon Itäsatamaan.

Perinneyhdistys kiittää Rannikkoprikaatia ja Suomenlinnan rannikkorykmenttiä kaikista ennakkovalmisteluista ja siitä, että jälleen kerran pääsimme Russaröön. Uudenmaan prikaatille myös suurkiitokset, kun se tuki perinnepäiväämme Jurmo-kuljetuksiin.

Kiitokset myös kaikille sotilaskotisisarille niin Hangossa kuin Tammisaassa sekä Upin niemessä. ■

Jarmo Valtimo

Turun rykmentin lippu palasi juurilleen

JAN-HENRIK KANKARE

Turun Rannikkokotikistirykmentin Perinneyhdistys ry juhlisti Turun Lohkon perustamisen 80-vuotispäivää ja samalla perinnepäiväänsä Turussa 7.9.2019 suomalaisella Pohjalla. Tilaisuuden arvokkuutta lisäsi rykmentin viimeisen lipun esilläolo Sotamuseon lainattuun lipun perinneyhdistykselle tilaisuutta varten.

Tilaisuuden aikana virisi ajatus siitä, miten lipun käyttö olisi jatkossakin arvokkuutta yhdistyksen virallisiin tapahtumiin. Ajatus vain vahvistui seuraavana kesänä huomattavasti 1.8.2020 Hangon Rannikkopatteriston Perinneyhdistyksen viettäessä 100 v-perinnepäiväänsä, miten juhlavasti patteriston lippu liehui tilaisuudessa.

Perinneyhdistyksemme käynnisti neuvottelut Sotamuseon kanssa asiasta syksyllä 2020, ja museonjohtaja Harri Huusko suhtautui asiaan alusta asti erittäin myönteisesti, kunhan vain lipulle löydetään soveltuva ja turvallinen säilytyspaikka. Perinneyhdistyksemme hallitus jatkoi valmisteluja asian edistämiseksi. Lipun alkuperäinen kaappi oli tuolloin edelleen Gyltön linnakkeen yläaulassa, johon se sijoitettiin lippuineen

Turun Rannikkopataljoonan 70v-perinnepäivänä 2009. Puolustusvoimauudistuksen yhteydessä itse lippu oli jo luovutettu Sotamuseolle kahden aiemman lipun kanssa säilytettäväksi.

Neuvotteluissa Rannikkolai-vaston kanssa selvisi, että lipun säilytys onnistuisi Pansion tukikohdassa, Merikasarmen sotilaskodin yhteydessä olevassa Kiltahuoneessa. Asiaan liittyvien esitysten tultua hyväksytyiksi Rannikkolai-vaston komentajan ja Sotamuseon johtajan toimesta, lippukaappi noudettiin Gyltöstä ja sijoitettiin Pansioon loppukestävästi 2022.

Lainattaessa lippu viime syyskuussa perinnepäivänä järjestettyyn Örön uudistetun muis-

tolaan paljastustilaisuuteen, lipun käyttöön saaminen sekä asianmukainen ja turvallinen säilytys oli valmisteltu. Tapahtuman jälkeen lippu vietiinkin nykyiseen säilytyspaikkaansa, josta se voidaan jatkossa noutaa perinneyhdistyksen tilaisuuksiin. Viimeinen sinetti projektille saatiin, kun lipun sijoituspaikka ja säilytysolosuhteet katselmoitiin Sotamuseon toimesta hyväksytysti 1.3.2023.

Turun Rannikkokotikistirykmentin Perinneyhdistys ry kiittää Sotamuseota ja Rannikkolai-vastoa siitä, että lippumme paluu juurilleen oli mahdollista. ■

Pasi Rantakari

*Puheenjohtaja
Turun Rannikkokotikistirykmentin
Perinneyhdistys*

Turun Laivastokilta kesäkaudella

Rannikkolaivaston kotiutustilaisuudessa Jarmo Holmin palkittavana alikersantti Vilho Salo. Kuvassa mukana killan tiedottaja Seppo Kaila ja Rannikkolaivaston komentaja kommodori Patrik Lillqvist.

Merellisen turvallisuuden päivää vietettiin kaksipäiväisenä tapahtumana Varvintorilla Aurajokirannassa 26. - 27.5.-23. Paikalla olivat kattavasti alueen turvallisuusviranomaiset sekä vapaaehtoiset yhdistykset ja killat. Tapahtuman virallinen

järjestäjä oli MPK. Turun Laivastokilta päivysti yhteisellä 3-henkisellä ryhmällä Turun RT-Killan ja Naantalin Reservinaliupseerien kanssa asettuneina Sini-sen Reservin teltalle. Toisena tapahtumapäivänä meillä ei ollut enää omaa telttaa! Alueella val-

linneen navakka tuuli kehittyi il-laksi myrskypuuskiksi irroittaen telttamme painojen otteista. Saimme iltapuolella puhelinsoiton, että keskellä toria ollut teltta pelastettiin joutumasta jokeen. Liityimme lauantaikokoukseen. Liityimme lauantaikokoukseen. Liityimme lauantaikokoukseen. Liityimme lauantaikokoukseen.

SEPPÖ KAILA

osaston yhteyteen. Tuloksena päiviltä oli kuitenkin paljon kiltoiminnasta kiinnostuneita ja jäsenanomuksiakin.

Rannikkolaivaston Pansion tukikohdassa järjestettiin varusmiesten palkitseminen kotiutuskahvitilaisuus 14.6. perinteisin seremonioin. Tärkeät kotiutustilaisuudet kilta hoitaa kunniatehtävänä aina kun kutsu käy. Turun Laivastokillan palkittavana Pansiossa tällä kerralla oli alikersantti Vilho Salo 2. kuljetusviirikön 8. huoltolaivueesta. Kotiutuvalla luovutettiin kunniakirja ja laadukas termospullo omistuskilvellä. Onnittelut kiitettävästä varusmiespalveluksesta!

Killan jäsen Juha Ovaska palkittiin TLK:n ansioristillä ja kunniakirjalla 13.7.2023 hänen täyttäessään 60 vuotta. Puheenjohtaja Jarmo Holm ja vpj-tiedottaja Seppo Kaila kävivät Juhun luona Naantalissa onnittelemässä ja luovuttamassa ansioristin. Onnittelut vielä!

Tulevaa: Kilta elvyttää hiljaiselossa ollutta pistooliammuntaharrastusta varaamalla vuoroja ampumaradoilta. Turun Laivastokilta järjestää 16.9 jäsenilleen ase- ja ampumakoulutustilaisuuden Naantalissa Luonnonmaalla Haijaisisten ampumaradalla. Lajeina ammutaan pie-

Lainaamamme laserase oli koko tapahtuman ajan tehokäytössä. Rannikkolaivaston varusmiehet avustivat toisena tapahtumapäivänä.

noispistooli / pienoisrevolveri 25 m ”koulu 10 ls ja kuvio 10 ls”. Suurin sallittu kaliiperi radalla on .22LR. Killan ampumavastaava Juha Ovaska isännöi tapahtumaa.

Muistakaa myös Sinisen Reservin toteuttamat ampumakilpailut! Niistä löytyy tietoja osoitteesta www.sininenreservi.fi.

Kesän syntymäpäiväsankareitamme ovat: 80 vuotta: Raimo Novari 24.10. ja Timo Saari 9.12. Mitä parhaimmat on-

nentoivotukset päiväsankareillemme!

Seuratkaa ilmoitteluja retkistä ja tapahtumista TS:n kiltoiminnasta, sähköpostitiedotteissa ja killan päivitetyillä nettisivuilla: www.turunlaivastokilta.net sekä killan FB-sivulla. Seuratkaa myös ampumatapahtumien ajankohtia *Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen* (MPK) sivuilla: www.mpk.fi.

Seppo Kaila
Killan tiedottaja

Turun Rannikkotyökistökilta Viro

SEPPÖ KAILA

Kuresaaressa laskimme ryhmällä sinivalkoiset kukat Viron Vapaussodan sankarien muistomerkillä. Puheenjohtaja Pohjanvirta ja vpj Holm lausuvat tervehdyksemme sankarien kunniaksi.

Toteutimme kesäkiertueen Viron suurille saarille 5. - 8.6. Pääkohteina olivat tietysti rannikon puolustuksen kohteet ja aina kiinnostavat majakat. Aikainen herätys 5.6. aamulla, koska bussimme lähti Heikkilästä klo 06.00 ehtiäksemme suuremmilta kii-reittä klo 10.30 lähtevään Tallinan laivaan. Tukikohteeksemme saariretkelle valittiin Kures-

saaren keskustan Design & Spa hotelli kolmeksi yöksi. Pienehkö hotelli, jonka päärakennus kätkeytyi erikoisen muotoisen suurilatvaisen mustamännyn taakse. Todella siistin hotellin parhaat vahvuudet liittyvät enempi hyvään aamiaislaatuun kuin huonekokoon. Hyvin kuitenkin mahduimme. Spa-osasto oli monien suosiossa. Todella siistiksi tote-

simme myös Viron saarten ja niiden kaupunkien kadut. Ei roskaa ja tupakantumppeja ympäriinsä.

Ehkä mielenkiintoisimmas-ta hylätyistä 40-luvun ja kylmän sodan ajan puolustusrakenteista sijaitsi Riianlahdelle kurottavalla Sörven niemellä. Tänne oli aikoi-naan sijoitettuna rannikkopatte-rien lisäksi myös Neuvostoliiton ydinkärkiä. Alueella näkyi useita alustaltaan purettuja tykkipatte-reita ja monenkirjavia tulenjoh-tobunkkereita. Muistona varus-kunnasta oli jäljellä pahaan kuntoon rapistuneita ja puoliksi romahtaneita kasarmirakennuksia. Osa alueesta on edelleen aidat-tu uudehkoilla aitarakennelmilla. Sörven niemenkärkeä hallitsee 1960-luvulla rakennettu 52 metriä korkea majakka, jonne kiipeä-mällä näki Kuurinmaan pohjois-rannikon. Mielestäni kiipeämät-tä sinne rannikko erottui maan-kamaraltakin, josta havaitsim-me merellä runsaasti sota-aluk-sia. Oletetusti alukset osallistui-ivat Itämerellä meneillään oleviin laivastoharjoituksiin. Kuuleman mukaan majakasta tähytäneet havaitsivat lähimpien alusten ah-tereissa Norjan liput.

Tämän kaltaisilla matkoilla pyrimme tekemään myös kun-niakäyntejä merkittäville muis-tomerkeillä. Kuresaaren kes-

n saarten rannikkolinnakkeilla

SEPPÖ KAILA

kustassa on Viron vapaussodan sankarien vaikuttava muistomerkki, jolle laskimme ryhmänä sinivalkoiset kukat.

Koko matkan ajan meitä pitivät ajan ja paikan tasalla kunkin alueen historiasta lukemilla tietoiskuilla Orvo Haavisto ja Antti Suna. Bussin sukkuloinnista melkoisen mahdolloman tuisillakin urilla hoiteli taas ammattitaidolla matkamestari Mika Lehtinen kokeneena suunnistusapunaan Tiina Saarinen.

Tavoitteenamme oli hyvin suunniteltu matka ilman tiukoja etappiaikataulujen harmeja. Lauttojen aikataulut huomioitiin tietysti tiukasti. Paljon ehdimme matkalla näkemään ja kokemaan, mutta varmasti monta hienoa kohdetta jäi johonkin toiseen kertaan.

Ryhmäkuva yhteysalukselta saarten välillä.

Kilta jatkaa tapahtumien sp-tiedottamista ryhmäjaketuna

SEPPÖ KAILA

Ohjuksen kuori, ehkä 70-80 -luvulta Sörven nurmella.

niille, jotka ovat killalle sähköpostioitteensa ilmoittaneet. Perinteiset postijaketut ja kiltapalstatiedottamiset toimivat jatkossakin. Seuratkaa ilmoitteluja kiltamme retkistä ja tapahtumista TS:n kiltapalstalla, jäsentiedotteissa ja killan FB-sivulla: [facebook.com/groups/turunrtilta](https://www.facebook.com/groups/turunrtilta). Tarkoitus on elvyttää myös killan nettisivuja uusilla päivityksillä. Seuratkaa tarjontaa myös Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen (MPK) sivuilla: www.mpk.fi.

Seppo Kaila
Killan tiedottaja

Kesäterveiset kaakonkulmalta

ISMO SKRIKO

Tykkimies Edvin Hjeltin siunaustilaisuus.

Tervehdys lehden lukijoille täältä itäiseltä rantamaalta. Kesä on täällä ollut tosi kuiva, ainakin sään puolesta. Tämä ei kuitenkaan ole haitannut yhdistyksen toimintaa, vaan lehden ilmestyessä kesän tapahtumat on saatu järjestettyä lähes suunnitellulla tavalla ja niinpä katseet voi siirtää loppuvuoteen. Seuraavassa muutama sana kesän tärkeimmistä tapahtumista.

Teikarin taistelijan kotiinpaluu

Kaatuneitten muistopäivän jälkeisenä maanantaina vietettiin Kymin sankarihautausmaalla aurinkoisen sään vallitessa harras ja vaikuttava tilaisuus, jossa siunattiin haudan lepoon

Teikarissa taistellut ja kentälle tuolloin jäänyt tykkimies Edvin Hjelt. Siunaustilaisuus järjestettiin sotilaallisen kunnianosoituksin ja paikalla oli omaisten lisäksi Puolustusvoimien sekä eri

maanpuolustusjärjestöjen ml. KOTRAPERY:n edustus.

Jatkosota alkoi Hjeltin osalta kesäkuussa 1941 Kirkonmaan linnakkeella. Viimeisenä sotakeksänä Hjelt taisteli Teikarsaassa Viipurinlahdella, jossa hän kaatui 32-vuotiaana 5. heinäkuuta 1944. Hänet julistettiin virallisesti kuolleeksi kentälle jääneenä sodan jälkeen vuonna 1948. Sankarivainajan jäänteet ja tuntolevy löytyivät kesällä 2021 ja nyt oli vuorossa kotiinpaluu 79 vuoden jälkeen.

Perinnepäivä

Perinnepäivää juhlistettiin jo ennakkoon 8.7. lauantaina, jolloin laskettiin seppele Hamina-ssa olevalle Rannikkotaisteluissa kentälle jääneiden sankarivai-

ISMO SKRIKO

Tkm Edvin Hjeltin siunaustilaisuus.

Salmenvirran risti, kunniaavartiossa Pekka Pentti ja Sirpa Vantola.

najien muistomerkillä, Salmenvirran ristille. Tämä heinäkuussa 1945 paljastettu Salmenvirran risti on toinen valtakunnallinen rannikkotykistöjoukkojen muistomerkki, joka sijaitsee Haminaassa. Toinen on Haminan kesäpuistossa oleva vuonna 1951 paljastettu Rannikkotaisteluiden ja niissä kaatuneiden sankarivainajien muistomerkki.

Alkuperäisen suunnitelman mukaan sepeleenlaskun jälkeen oli tarkoitus jatkaa matkaa Mikkeliin, jossa kohteina olisi ollut tutustuminen Porrassalmen taistelun maastoon sekä Sodan ja rauhan keskus Muistiin. Yhteensattumien vuoksi lähtijämäärä jäi sen verran pieneksi, että Mikkelin osuus peruttiin. Sepeleenlaskusta siirryttiinkin

sitten suoraan kahvitilaisuuteen jo perinteiseksi muodostuneeseen paikkaan, Haminan raatihuoneen kahvilaan.

Perinneypäivän ajankohdasta 9.7. tulee ns. Kustaan Sodan (1788-1790) ajalta ja perustuu Ruotsi-Suomen saaristolaivaston voittoon Venäjän laivastosta Ruotsinsalmen toisessa meritaistelussa Kotkan edustal-

Kotkan Rannikkopatteriston Perinneyhdistys

ISMO SKRIKO

Puheenjohtaja on paljastanut laatan ja KOTRAPERY:n lippu tekee kunnianosoituksen. Lippuvartiassa vasemmalta oikealle: Kalervo Niemelä, Seppo Kangasmäki ja Susanna Talka. Kaikki em. henkilöt ovat palvelleet Orren merivalvonta-aseamalla.

la 9.7.1790. Päivästä tuli Rannikkotykkörykmentti 2:n virallinen vuosipäivä tasan sata vuotta sitten vuonna 1923. Heinäkuun 9. ei kuitenkaan ollut RT2:n ensimmäinen vuosipäivä. Nimittäin heinäkuun lopulla vuonna 1919, valitsi rykmentin upseeristo vuosipäiväksi toukokuun kahdeksannen, eli saman päivän, jolloin 2. Raskasrykmentti sai rannikkopuo-

lustustehtävän ja liitettiin Viipurin Linnoitustykistöön.

RT2:n I patteriston itsenäistyttyä omaksi joukko-osastokseen, 2. ErRtPstoksi, tuli myös vuosipäivän ajankohta jälleen esille. Ruotsinsalmen taistelun vuosipäivä sopi erittäin hyvin Kotkan alueen joukko- ja RT2 halusi taas ottaa vanhan vuosipäivänsä 8.5. käyttöön. Asia ratkesi virallisesti v. 1936, jolloin vah-

vistettiin RT2:n vuosipäiväksi 8.5. ja 2.ErRtPst:n vuosipäiväksi 9.7. Samalla määrättiin joukko-osastojen uudet kunniamarsshit: RT2 Väinö Haapalaisen säveltämä ja Ensi Lahdensuon sanoittama ”Meren laulu” ja 2.ErRtPst:n Richard Faltinin säveltämä ”Suomalainen marssi”, joka oli kaakonkulman puolustajien kunniamarssina aina vuoteen 1988 asti. Maaliskuussa 1988

KotRPston kunniamarssiksi vahvistettiin ”Meren laulu”. Yksi sotilasmusiikin ammattilainen toteusi tuolloin, että se mikä perinteisissä voitettiin, niin se musiikillisesti hävitettiin; no tästä asiasta voi olla ainakin kahta mieltä. Myös vuosipäivän siirtoa takaisin toukuun 8. päiväksi selviteltiin vuosien 1996-1997 vaihteessa, mutta selvittelyjen lopputuloksena oli se, että vuosipäivä pysyi ennallaan.

Laatta Orrengruntiin

Rannikkotykistön Perinneyhdistys ry:n koordinoimaa rannikkotykistön entisten toimipaikkojen muistolaattaprojektia jatkettiin Kotkan osalta heinäkuun 20. päivänä, jolloin Orrengrunnin tunnusmajakkaan eli pookiin kiinnitetty merivalvonta-aseman muistolaatta paljastettiin. Paljastustilaisuuden järjesti Kotkan Rannikkoalueen Perinneyhdistys ry ja Rannikkoprikaati tuki tapahtumaa merikuljetuksin. Tilaisuudessa muisteltiin Orren historiaa ja tarkasteltiin entisiä paikkoja. Tarinoita saaresta riitti, sillä olihan paikalla mm. kolme Orressa aikoinaan palvelutta henkilöä.

Orrengrunnin operatiiviset ja valvonnalliset johtosuhteet ovat vaihdelleet vuosien saatossa Kotkan ja pääkaupunki-

Orrengrunnin laatta.

seudun rannikkotykistöjoukko-osastojen välillä. Saaren sijainti Ahvenkosken ”toisella” puolella on ollut tähän syynä. Varsinainen valvontatoiminta aloitettiin kuitenkin Kotkan johdossa, sillä vuonna 1963 saaren palkattiin ensimmäinen tukamittaaja Anneli Raulisto, joka oli Kotkan Rannikkopatteriston kirjoilla. KotRPsto:ssa nähtiin tarpeelliseksi kehittää merivalvontaa erityisesti vastualueen länsiosassa ja niin varsinainen merivalvonta-asema perustettiin Orrengruntiin vuonna 1965. Aseman ensimmäinen päällikkö oli ylikersantti Matti Tammelin. Asema siirtyi 1970-luvun lopulla Suomenlinnan Rannikkotykistöryk-

mentin johtoon lähes 20. vuodeksi, kunnes taas kesällä 1998 johtovastuu siirtyi kotkalaisille. Kotkan Rannikkoalueen alaisuudessa toimineen aseman taru kesti vielä viisi vuotta ja asema lakkautettiin vuoden 2003 loppuun mennessä. Aseman viimeisenä päällikkönä toimi luutnantti Risto Suomalainen.

Orren historiasta voi lukea tarkemmin esimerkiksi Rannikkotykistömuseon sivuilta <https://rannikkotykistomuseo.fi/linnakkeet/orrengrund/>

Yhdistyksen ja omasta puolestani haluan toivottaa hyvää alkanutta syksyä niin jäsenistöle, yhteistyökumppaneille kuin myös muille lehden lukijoille. ■

Aapo Tokkola

Rannikkojääkäreiden kurssi Ben

ESA AITTOKALLIO

Retkikunta kohteessa.

Luantaina 13.5 kokoontui runsaslukuinen joukko Rannikkojääkäreitä Helsingin Rautatientorille Bengtskärin kurssille lähtöä varten. Kurssi toteutettiin MPK- sotvana. Kurssilla tutustuimme mm. kesällä 1941 käytyyn maihinnousutaisteluun.

Kurssin johtajan Juha Karvosen pitämän nimenhuodon ja lähtöpuhuttelun jälkeen aloitimme moottorimarssin uudenmaan prikaatin tilausbussilla kohti Hankoa. Hangossa ilmoitautui mukaan vielä 12 Rannikkojääkäriä, kokonaisvahvuuden ollessa 41 henkilöä.

Oli ilo todeta, että tällä kertaa kurssille osallistui myös runsaslukuinen joukko naisia.

Merimarssille lähdimme Hangon itäsatamasta MPK:oon Mika Kiurun pitämän turvallisuus selvityksen jälkeen yhdellä Jehulla ja yhdellä Jurmolla kohti Bengtskäriä, Uudenmaan prikaatin merikuljetusupseeri ja satamapäällikkö kapteeniluutnantti Leo Koposen johdolla.

Osasto jaettiin kahteen ryhmään, jotta kaikki pääsivät tutustumaan Jehu- luokan aluksen nykyaikaiseen teknologiaan. Vanhemman polven rannikkojääkäreillä riitti ihmeteltävää, miten alusteknologia on vuosikymmenten kuluessa kehittynyt.

gtskäriin. Täys reissu.

ESA AITTOKALLIO

Komentaja Atte Löytönen kertoi mm. Aurora-harjoituksesta.

Rantautumisen jälkeen Bengtskärin henkilökunnasta Pipsa Toukola kertoi haahkojen pesinnästä ja siitä, miten tuli liikkua saarella, joka oli täynnä hautovia haahkoja.

Meillä tulikin yllätyksenä: miten paljon pesiviä lintuja saarella oli ja miten varovasti siellä piti toimia.

Haahkaopastuksen jälkeen osaston otti komentoonsa opasamme Ove Enqvist, ja hänen johdolla aloitimme saaren so-tahistoriaan tutustumisen. Seuraavalta aukeamalta alkaa lyhyenelmä Bengtskärin historiasta:

ESA AITTOKALLIO

Oppaamme tietokirjailija, sotatieteiden tohtori ja evp. komentaja Ove Enqvist sekä yksi opastettava (Haahka, somateria mollissima).

Merikuljetukset toteutettiin Jurmolla ja Jehulla.

Bengtskärin historia

Suunnitteluvaihe 1874–1905

Sen jälkeen kun Hankoon oli vuonna 1874 valmistunut Suomen ensimmäinen talvisatama, Bengtskärin vesillä rupesi sat-

tumaan onnettomuuksia. Talviliikenteen laivareitti kulki saaren eteläpuolitse, mutta pimeällä, sumussa ja lumisateessa laivat usein eksyivät reitiltä ja ajoivat karille saaren pohjoispuolel-

la. Uuden vuoden päivänä vuonna 1905 uusi höyrylaiva S/S Helsingfors haaksirikkoutui Bengtskärin pohjoispuolella, ja tämän jälkeen tehtiin päätös pystyttää saarelle majakka. Piirustukset

ESA AITTOKALLIO

laati arkkitehti Florentin Granholm, joka edusti kansallisromanttista tyyliisuuntaa. Sisätilat hän suunnitteli jugend-tyylin mukaisesti.

Rakentaminen 1906

Majakan rakentaminen kesti vain yhdeksän kuukautta. Työt aloitettiin kevättalvella 1906, ja joulukuussa majakka oli valmis. Valo sytytettiin ensimmäisen kerran joulukuun 19 päivänä. Enimmillään rakennustyömaalla työskenteli 124 miestä ja naista. Tiilet tuotiin Hangosta, mutta perustaa ja seinien päällystämistä varten tarvittavat graniittikivet louhittiin saaren omasta kalliosta. Majakanvartijoille ja heidän perheilleen valmistui majakan asuinsiivessä asuintiloja, varastotiloja ja yhteisiä työtiloja.

Majakanvartijoiden koti 1906-1939

Viisi majakanvartijaperhettä asui ympäri vuoden majakassa, jokainen perhe omassa asunnossaan. Enimmillään väkiluku saarella oli 32, joista 21 oli lapsia. Miehet huolehtivat majakan valosta ja sumutorvesta ja pitivät ympäri vuorokauden vahtia tornissa. Naiset hoitivat lapsia ja taloutta. Lapsia varten majakassa toimi koulu, joten heidän

*Retkellä myös pyörrittiin Bengtskärin tornissa.
(Ai sä pyörit tänään täällä päin?)*

ei tarvinnut lähteä pois kotoa käymään koulua, vaan he saivat viettää majakalla koko lapsuutensa. Sekä lapset että aikuiset viihtyivät hyvin majakasaarella.

Bengtskärin taistelu 26-27.7.1941

Maaliskuussa 1940, talvisodan rauhanehtojen mukaan, Hankoniemi luovutettiin Neuvostoliitolle laivastotukikohdaksi. Kaikki hankolaiset lähetettiin evakkoon, ja sinne muutti noin 30.000 venäläistä, joiden tehtävänä oli varustaa Hankoniemi vahvaksi tukikohdaksi. Pää-

määränä oli kontrolloida Suomenlahden suu ja estää vihollisen laivoja uhkaamasta Leninigradin kaupunkia. Samaan aikaan kun venäläiset varustivat Hankoa, suomalaiset rakensivat rintamalinjan Hangon ympäri. Suomen puoleisella rintamalla oli sodan syttyessä noin 15.000 miestä.

Jatkosodan alussa, kesällä 1941, kun Suomi joutui jälleen sotaan Neuvostoliittoa vastaan Bengtskärin majakkatorni toimi Hangon rintaman tähytys- ja tulenjohtopaikkana. Venäläiset päättivät tuhota tornin tekemällä mairinnousu saareen

Rannikkojääkärikilta ja Rannikkojääkäripataljoonan Perinneyhdistys

ESA AITTOKALLIO

Selfien aika majakan huipulla linssihuoneessa.

ja räjäyttämällä majakka. Keskiyön jälkeen 26.7.1941 viisi venäläistä laivaa lähti Hangosta kohti majakkaa.

Sumun suojissa venäläiset onnistuivat laskemaan maihin noin 60 miestä. He olivat raskaasti aseistettuja, hyvin koulutettuja valiosotilaita, joiden iskulauseena hyökkäykseen oli ”Voitto tai kuolema”. Majakassa oli hyökkäyshetkellä 38 suomalaista.

Suomalaiset tarttuivat heti aseisiinsa ja ryhtyivät puolustamaan majakkaa. Taistelua johti nuori luutnantti Fred Luther. Radisti otti välittömästi yhteyttä esikuntaan ja pyysi

apua, ja esikunta hälytti rannikkokystön, laivaston ja ilmavoimat. Rannikkokystä aloitti tulituksen 20 minuutin sisällä. Parin tunnin kuluessa laivasto saapui paikalle ja myöhemmin taisteluun liittyi myös ilmavoimien Fokker-koneita.

Sekä saarella olevia venäläisiä että heidän laivojaan tulitettiin. Yksi venäläinen laiva upotettiin. Myös venäläiset lähetivät taisteluun mukaan lentokoneita ja he rupesivat tulittamaan suomalaisia Hangon tykistöllään.

Kun taistelu aamuyöllä oli kii-vaimmillaan, siihen osallistui molemmin puolin kaikissa asela-

jeissa yhteensä noin 1500 miestä. Suomalaiset onnistuivat aamalla saamaan saareen vahvistukseksi 83 miestä. Kun taistelu illan suussa päättyi, saarella ei ollut jäljellä enää yhtään taistelulukeloista venäläistä sotilasta.

Seuraavana päivänä venäläiset pommittivat majakkaa lentokoneista. Pommi-iskussa tuhoutui osa asuinrakennuksesta ja 11 suomalaista menetti hengensä. Kaiken kaikkiaan taistelussa kaatui 32 suomalaista ja noin 60 venäläistä. Tappioista huolimatta majakan puolustajat selvisivät taistelusta voittajina.

Automatisointi 1968 ja majakan rappeutuminen

Majakka automatisoitiin vuonna 1968 ja rakennus jätettiin tyhjäksi ja kylmäksi. Se rapistui vuosien mittaan huonoon kuntoon sekä ankarien sääolosuhteiden että ilkeiden takia. Majakan rappeutumisen pysäyttämiseksi Merenkululaitos vuokrasi vuonna 1992 majakan Turun yliopiston täydennyskoulutuskeskukselle (nykyään nimeltään Brahea-keskus).

Majakan korjaus 1992–1995

Turun yliopiston täydennyskoulutuskeskus laati Saariston kehittämiprojektin puitteissa sekä

korjaussuunnitelman että suunnitelman majakan tulevasta käytöstä. Korjausrakentaminen toteutettiin yhteistyössä Karjaan kurssikeskuksen ja Turun aikuis-koulutuskeskuksen kanssa, ja vuonna 1995 majakka avattiin uuteen käyttöönsä museo- ja vierailumajakkana. Majakan asuinhuoneet oli muutettu näyttely-, kokous- ja majoitustiloiksi.

Toiminta museo- ja vierailumajakkana vuodesta 1995

Vuodesta 1995 lähtien majakka on toiminut museo- ja vierailu-

majakkana. Majakkahanke ylitti jo muutaman vuoden jälkeen sille asetetut tavoitteet, ja se on vuosien myötä vakiinnuttanut paikkansa yhtenä Saaristomeren merkittävimmistä matkailukohteista. Pohjoismaiden korkein majakka houkuttelee kävijöitä sekä läheltä että kaukaa ja majakalla käy vuosittain, säistä riippuen, noin 13.000–15.000 vierasta.

Kun valtio vuonna 1999 päätti myydä majakan, Turun Yliopistosäätiö tarjoutui ostamaan sen säilyttääkseen sen

jälkipolville ja jatkaakseen Turun yliopiston majakan hyväksi tehtyä työtä. Bengtskär on arvokas osa Suomen kulttuuriperintöä ja saaristomaisemaa, ja sen säilyttäminen on tärkeää koko Itämeren alueelle.

Majakan satavuotisjuhlien kunniaksi vuonna 2006 Yliopistosäätiö peruskorjasi tornin, jotta se pysyisi pystyssä vielä toiset sata vuotta. Tasavallan presidentti Tarja Halonen kunnioitti juhlaa läsnäolollaan.

lähde: BENGSKÄRIN kotisivut, INTERNET

* * *

Kurssin sotahistoriaosuuden jälkeen siirryimme ravintolaan saaristolaislounaalle. Ruokailun ja ryhmäkuvauksen jälkeen Rannikkojääkärikillan puheenjohtaja Harri Koponen luovutti Ove Enqvistille Rannikkojääkäriylevykkeen tunnustuksena Rannikkojääkärikillan hyväksi tehdystä ansiokkaasta ja rehdistä palveluksesta.

Ennen paluumarssia joukko kokoontui kuulemaan Vaasan rannikkojääkäripataljoonan komentajan, komentaja **At-**

te Löytösen pitämää loppupuhuttelua.

Puhuttelun lisäksi komentaja kertoi erittäin mielenkiintoisista kokemuksistaan monikanallisessa Aurora-harjoituksessa, joka toteutettiin ruotsin vesialueella. Tästä aiheesta riittikin kysymyksiä, joihin komentajalla oli täydentävät vastaukset.

Tästä tulikin tunne, että asiat ovat osaavissa käsissä.

Komentajan loppupuhuttelun jälkeen alkoi merimarssi kohti itäsatamaa ja sieltä edel-

leen bussikuljetuksella kohti Helsinkiä.

Kotimatkan aikana bussissa riitti mielenkiintoista keskusteltavaa päivän tapahtumista ja paljosta muustakin. Esa Aittokallion sanoin: Gröhöm, rykäisi rivimies, ”ihan täys reissu.”

Lopuksi haluamme kiittää: Uudenmaan prikaatia, retkemme tukijoita, osallistujia ja opastamme Ove Enqvistiä. ■

Juha Karvonen

Nuorten kesäleiri Ramsön saarel

ESA AITTOKALLIO

Pelastautumisharjoitus, 200 kilometrin vesistönylitys on alkanut.

Leiriläiset pysähtyivät miettimään mitä leirillä on tehty ja koettu ennen kuin Ylen luontotoimittaja, tietokirjailija, kuvataiteilija Minna Pyykkö tulee luoksemme vierailulle. Ohessa sekalaista nuorten ajatusvirtaa.

Mitä leirillä on koettu? On nähty paljon uutta. Näädän poikanen, joka oli söpö ja jonka nimeksi tuli Anni. Anni löytyi mökin vierestä maasta ja oli janoisena ja tuskaisena helteestä sekä hiukan peloissaan. Leiriläiset antoivat sille vettä ja banaania.

Missä on käyty? Kypäräkaltille suunnistettiin. Sinne on teltoilta vajaa kaksi kilometriä

hiukan kierrellen ja eksyillen. Kallion päälle piti kiivetä köyt-

tä pitkin. Ylhäältä kalliolta oli hyvät näköalat ja hyvä nettiyhteys, kertoi Aino. Kalliolla syötiin eväitä ja nautittiin maisemista.

Mitä on tehty? On harjoiteltu suunnistusta, karttamerkkejä ja ensiapua. Meillä kävi eilen vieraina Porkkalan Meripelastajat ry. He esittelivät niiden alusta. Ohjaamossa oli paljon elektroniikkaa. Veneessä oli sauna? Joka oikeasti olikin konehuone, se viilennys lähtee toimimaan ajon aikana. Meille näyttettiin video, jossa meripelastajat vapauttivat hylkeen poikaset takaisin mereen. Hylkeet olivat viety nälkiintyneinä täyshoitoon Korkeasaareen. Aluksen esittelyn jälkeen syötiin Riitan paistamia lettuja, joissa oli liian vähän

ESA AITTOKALLIO

Jotain meni pieleen?

la 11.-16.6.2023

ESA AITTOKALLIO

sokeria. Makkaran grillaaminen meripelastajien kanssa oli kivaa. André pääsi meripelastajien kyydillä mantereelle, kun hän lähti Ahvenanmaalle, fudis-turnaukseen.

Tiistain kohokohta oli lauttojen rakentaminen eristelevyistä ja kuormalavoista. Esa oli tuonut meille lisäksi naruja, liinoja sekä pressuja. Lauttarakennelmat olivat lähes täydellisiä neitsytmatkalle, mutta rakennelmat hajosivat matkalla vastarannalle, jonne oli lähes 200 kilometriä (todellisuudessa n. 100 metriä). Lopuksi leikimme vastarannalla nauttien auringosta. Kaikilla oli kivaa.

Iltaisin pelaamme ”hyppää järveen” peliä pelikorteilla. Eni-

Näädän poikanen ja leiriläisiä. Molemminpuolista ihmettelyä.

ten korttirinkiin osallistui Lettu, Lilia, Melina ja Aino.

ESA AITTOKALLIO

Helle laitto pelokkaan näädän poikasen lähättämään.

Tytöillä on oma teltta, joka on siivouksen jälkeen supersiisti ja pokien teltta on vain siisti (tyttöjen huomautus). Yöllä on ollut vähän kylmä, on ihmetelty hetki ja nukuttu sitten aamuun asti. Herätys on ollut klo 8:00. Aamuun herätään Esan valitsemaan aamulauluun, kuten ”Hyvää huomenta Suomi” ja vanhaan Uuno Turhapuro telkkarivitsiin ”Olitko nukkumassa”.

Olemme nähneet merikotkia, jotka kuulostavat tältä. (soittaa merikotkan ääntä ”Soivasta lintukirjasta”). Joutsenet ovat ilahduttaneet meitä uiskentelemalla poikasineen leirin edustalla.

Rannikkojäkärikilta ja Rannikkojäkäripataljoonan Perinneyhdistys

ESA AITTOKALLIO

Ylen luontotoimittaja Minna Pyykkö haastattelee leiriläisiä Minna Pyykön Maailma ohjelmaan.

Meidät on jaettu kolmeen ryhmään. Saunan lämmitys-, ruoanhaku- ja siivousryhmään. Ryhmien tehtävät kiertävät ja vaihtuvat joka päivä. Siivousryhmä siivoaa ympäristön ja majan ennen ruokailua ja lakaisee lattiat ruokailun jälkeen. Ruoan hakuryhmä hakee moottoriveneellä ruoat varuskunnan ruokalasta ja palauttaa samalla edellisen

ruokailun astiat. Saunanlämmitysryhmä lämmittää saunan ja vastaa saunan siisteydestä.

Aluksi, kun me tultiin saarelle, me raahattiin teltat, majoitusvarusteet ja omat reput telta-alueelle poukaman perälle. Sinne oli hirmu pitkä matka tavaroitten kanssa.

Syömisessä oli kivaa, kun kuunneltiin samalla poikien tyl-

siä elämäntarinoita (tytön mielipide).

Sitten meillä on ollut kaksi leirikoira, Cherry ja Fanny, kaveruksia jo ennen leiriä. Välillä kavereille tuli riitaa, mutta pääosin olivat nätisti. Me leiriläiset pajattiin niitä – niin hellyttäviä, kun ovat.

Mökin katon ”rapina” ihmettytti, kunnes näädän poikanen

ESA AITTKALLIO

ilmestyi näyttille majan pihalle ja hurmasi leiriläiset.

Syömmme aurinkoisina päivinä pihakallioilla, verannalla tai mökissä varjossa. Astiat opittiin palauttamaan paikoilleen ja roskat likistettyinä roskiin. Kengätkin muistettiin välillä laittaa siististi oven suun reunalle, eikä aina keskelle kulkuväylää sekaisiksi kasaksi. (Esan huomio.)

Mikä oli hauskinda? Melinan mielestä ensiapukoulutuksessa oli kivaa sitoa itsensä leikisti sauttanut kaveri. Opimme mitä tarkoittaa paineside. Korttipelit olivat kiva vapaa-ajan viihdyke. Ruoka leirillä oli superhyvää ja sitä oli paljon. (Samaa ruokaa kuin varusmiehellekin, Esan huomautus.) Lucasista parasta leirillä oli lautan rakentaminen ja pelastautuminen sillä vastarannalle. Onnista parasta (Täys kymppi) oli lautan rakentaminen. Axel, lautan rakentaminen ja sillä melominen, monta monta hetkeä, eikä tullut edes kylmä.

Maisa lähti torstaina Ahvenanmaalle, fudisturnaukseen. Näkeeköhän Maisa Andréni siellä?

Livia, kivointa oli kiivetä kypäräkalliolle. Aarosta lautan tekeminen. Ossista torstaina tuntui siltä, että kivointa on päästä huomenna kotiin. Fannystä ja Sherrystä kivointa oli seurata

Riitta näyttää miten sidetarpeita käytetään. Kohta kaikki pääsevät itse kokeilemaan.

leiriläisten puuhia ja päästä mukaan. Kivaa oli köllötellä omalla pedillä, sekä ennen kaikkea, kaikki rapsutukset.

Lehtileikettä paremmin pääset leiritunnelmaan kuuntelemalla Yle Areenasta, Minna Pyykön maailma ohjelmasta sarjan, ”Nuorten luontoleirillä Ramsön saarella” (julkaistu 25.6.2023).

Leirin johtajana haluan kiittää Rannikkoprikaatia ja sen meitä auttanutta henkilökuntaa, Varuskuntaravintola Ankuria, Porkkalan Meripelastajia, Riitta Janssonia, Janne Kä-

mää, Minna Pyykköä ja taloudellisesta tuesta Palopuron kyläyhdistystä ja Rannikkojääkärikiltaa. Kiitos myös Rannikkojääkäripataljoonan Perinneyhdistykselle, jonka jäsenenä minulla oli mahdollisuus vuokrata maja leirikäyttöön. Suurin kiitos Teille leiriläiset! Te teitte leiristä supersikahyvän.

Ystävällisesti

Esa Aittokallio

Teksti nuorten ja Riitan jutustelun pohjalta

Hangon Rannikkopatteriston perinneyhdistys

Puheenjohtaja Jarmo Valtimo
Metsäkannaksentie 32
10940 HANKO
0405647695
perinneyhdistys@hotmail.com

Helsingin Miinanraivaajakilta

Puheenjohtaja Robin G. Elfving
Kruunuvuorenkatu 1 C 34
00160 HELSINKI
Sihteeri Ilari Rainio
ilari.rainio@gmail.com

Helsingin Reservimeriupseerit

Puheenjohtaja Marko Vuorinen
Puolikuu 3 B 15, 02210 Espoo
0400 902737
marko_vuorinen@hotmail.com

Kotkan Rannikkoalueen perinneyhdistys

Puheenjohtaja Aapo Tokkola
045 169 0988
aapo.tokkola@gmail.com
Yhdistyksen postiosoite:
Koulukatu 2 as 4, 48100 Kotka
kotra.pery@gmail.com

Kymen Laivastokilta

Puheenjohtaja Tapio Riikonen
Piispankatu 11 as 23, 49400 Hamina
050 540 5417
tapio.riikonen@elisanet.fi

Kymenlaakson Rannikonpuolustajain kilta

Puheenjohtaja Esa Tervio
Kotilotie 6, 48310 Kotka,
0440 837 846
esa.tervio@luukku.com

Laatokan puolustuksen ystävät

kari.rapo@netikka.fi
040 5168572

Laivaston kilta

Puheenjohtaja Pentti O. Niskanen,
Hiidenkuja 6, 21600 Naantali
040 7169871
pentti.o.niskanen@gmail.com

Laivaston Sukeltajakilta

Puheenjohtaja Tapani Korhonen
Olofsborg 13 A, 10710 Snappertuna
040 558 3194
tapanikorhonen@kolumbus.fi
tapani.korhonen@kotikone.fi
www.laivastonsukeltajakilta.fi

Laivaston veteraanit

Puheenjohtaja Seppo Grönroos
soegrönroos@gmail.com

Meripuolustussäätiö

Asiamies Sami Linnermo
050 512 3364
sami.linnermo@meripuolustus.fi

Meriupseeriyhdistys

Puheenjohtaja
Komentaja Iiro Penttilä
Sihteeri kapteeniluutnantti Leo Laine
045 841 3070
sihteeri@meriupseeriyhdistys.fi
Majajaosto kom evp Mikko Saarinen

Merivoimat

Merivoimien esikunnan viestintä
puh. 0299 800
pao.navy@mil.fi

Merivoimien tutkimuslaitoksen perinneyhdistys

Puheenjohtaja Martti Helamaa
martti.helamaa@mil.fi
Sihteeri Jari Nieminen
jari.nieminen@kotiportti.fi
040 7009234

Miinanraivaajakilta

Puheenjohtaja Tatu Virta
Kirkkorvontie 21, 21250 Masku
050-5947144, tajvirta@gmail.com
Sihteeri Jorma Nieminen
Pietarinkatu 3 C 27, 20320 Turku
040-7181073
jorma.nieminen@outlook.com

Pirkanmaan Meripuolustuskilta

Puheenjohtaja Timo Valli
Kastepolku 2, 14200 Turenki
040 833 7213, timo.valli@iki.fi

Pohjanlahden Laivastokilta

Puheenjohtaja Teuvo Roden
Pietarsaarenkatu 2 A 3, 65350 Vaasa
0500 665 413
teuvo.roden@netikka.fi

Pohjanlahden Merivartiokilta

Puheenjohtaja Hannu Wallius
0400 132888
hannu.wallius@gmail.com
www.merivartiokilta.fi

Rannikkotykiöstön Opistouseerit

Puheenjohtaja Tatu Vartiainen
Ojahaantie 11 B 25, 01600 Vantaa
02 998 00, 0400 959370
tatu.vartiainen@mil.fi

Rannikkosotilaskotiyhdistys

Puheenjohtaja Sirpa Holma
Abraham Wetterin tie 10 A 6,
00880 Helsinki
050 302 6435
puheenjohtaja@
rannikkosotilaskotiyhdistys.fi

Rannikkojäkärikilta

Puheenjohtaja Harri Koponen
Freesenkatu 3 A 35, 00100 Helsinki
0408450000
Harri.koponen@osaka.fi

Rannikkojäkäripataljoonan perinneyhdistys

Puheenjohtaja Harri Koponen
+358408450000
Harri.Koponen@osaka.fi

Rannikkotykiöstön perinneyhdistys

Puheenjohtaja Johanna Pakola
Ilokalliontie 11
21500 Piikkiö
+358 40 588 4231
johanna.pakola@gmail.com
www.rannikkotykiosto.fi

Rannikkotykiöstösäätiö

Valtuuskunnan puheenjohtaja
Iimo Kohtamäki
Hallituksen puheenjohtaja Juha Kilpi
asiamies Antti Heinänen
antti.heinanen@mil.fi

Rannikkoupeeriyhdistys

RP-lehden julkaisija
Puheenjohtaja
Kommodori Auvo Viita-aho
aувovii@gmail.com
sihteeri Jarmo Valtimo
040 564 7695
jarmo.valtimo@rannikonpuolustaja.fi

RT-kerho johtorengas

Puheenjohtaja Juha Nora
juha.nora@gmail.com

Selkämeren Rannikkokilta

Puheenjohtaja Ravo Sarmet
Kolhantie 38 b, 26510 Rauma
040 562 8182
ravo.sarmet@dnainternet.net

Sininen Reservi ry

Puheenjohtaja Petri Käyhkö
+358 50 366 2024
petri.kayhko@sininenreservi.fi
Sihteeri Lasse Mäki
+358 40 738 5878
lasse.maki@sininenreservi.fi

Suomenlahden Laivastokilta

Puheenjohtaja Lars Eklund
Markkinatie 5 E 56, 00700 HELSINKI
0440 955558
larseklund@kolumbus.fi

Suomenlinnan Rannikko- rykmentin perinneyhdistys

Puheenjohtaja Tuomas Alanko
tuomas.alanko@gmail.com
puh: 045 142 8449
Sihteeri Katariina Ilves
Sandelininkatu 13 A 3, 05800 Hyvinkää
katariina.ilves@luukku.com

Suomenlinnan Rannikkokystökilta

Puheenjohtaja Auvo Viita-aho
040 5066917
auvovii@gmail.com
slrt-kiilta.fi

Suomi Merellä -säätio

Asiamies ja sihteeri Jyrki Myllyperkiö
050 5520244,
sihteeri@suomimerellä.fi

Turun Laivastokilta

Puheenjohtaja Jarmo Holm
Kreivinkatu 3 A, 21100 Naantali
040 0524253
jarmo.holm@turunlaivastokilta.net

Turun Rannikkokystökilta

Puheenjohtaja Heikki Pohjanvirta
Itäinen Rantakatu 48-50
H 249, 20810 Turku
040 5198155
puheenjohtaja@turunrkkilta.fi

Turun Rannikkokystö- rykmentin Perinneyhdistys ry

Puheenjohtaja Pasi Rantakari
Tahvanankatu 15, 20400 Turku
040 064 2358
pasi.rantakari@hotmail.com
www.turrtr.fi
rtperinne@gmail.com

Turun Reservimeriupseerit

Puheenjohtaja Heikki Laiho
Linnankatu 11 a 3, 20100 Turku
0400 520 620, heikki.laiho@
turunreservimeriupseerit.fi

Tapahtumakalenteri 2023

- 21.10. MY:n 100-vuotispäivän iltajuhla,
Hilton Kalastajatorppa, Helsinki (s. 52)
- 24.10. MY:n vuosipäivä. Laivaston Risti ja seppeleenlaskut
Hietaniemi. Lipun naulaus ja kahvitilaisuus,
Katajanokan kasino. Juhlakokous, Historiikin
julkaisu, Merisotakoulu Helsinki (s. 52)
- 29.10. MY:n juhlakonsertti. Musiikkitalo, Helsinki (s. 52)
- 5.12. RUY täyttää 90 vuotta (s. 51)

www.rannikonpuolustaja.fi

MERITURVA

PYSY PINNALLA!

Meriturvan yksiköt tarjoavat korkeatasoista turvallisuuskoulutusta ammattitaitoisten kouluttajien johdolla. Ota yhteyttä, niin suunnitellaan yhdessä ryhmällesi sopiva koulutuskokonaisuus!

Tutustu myös kotisivuihimme osoitteessa www.meriturva.fi

Merenkulun turvallisuuskoulutuskeskus
puh. 019 - 2876 600 • www.meriturva.fi

VAATIVAT MOBILIT JÄRJESTELMÄRATKAISUT

KOTIMAINEN ASIAANTUNTIJA

WWW.CONLOG-GROUP.FI